

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου: «Δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

A. Επί της αρχής

1. Το παρόν σχέδιο νόμου καλύπτει ένα αναμφίβολα υπαρκτό κενό στην προστασία των ατομικών και κοινωνικών ελευθεριών υπό το ισχύον Σύνταγμα, και επιχειρεί να διαμορφώσει ένα σύγχρονο νομικό πλαίσιο για την άσκηση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι και ειδικότερα τη διενέργεια δημοσίων συναθροίσεων. Σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 11 του Συντάγματος, η Αστυνομία μπορεί να παρίσταται στις δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις, ενώ δύναται να τις απαγορεύει, αφενός, γενικά «αν εξαιτίας τους επίκειται σοβαρός κίνδυνος για τη δημόσια ασφάλεια» και αφετέρου, σε ορισμένη περιοχή, «αν απειλείται σοβαρή διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής» και τούτο «όπως νόμος ορίζει» (δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 11). Πρόκειται για ειδική «επιφύλαξη του νόμου», αφού από το Σύνταγμα καταλείπονται στον κοινό νομοθέτη στενά περιθώρια για ρύθμιση της άσκησης του συγκεκριμένου δικαιώματος και για τον περιορισμό του.

2. Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις επιδιώκεται η διασφάλιση της άσκησης του δικαιώματος του συνέρχεσθαι δημοσίως και εν υπαίθρω, εντός ενός ευλόγου θεσμικού πλαισίου, που συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας και είναι εναρμονισμένο με τις επιταγές του άρθρου 11 του Συντάγματος και του άρθρου 11 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου («ΕΣΔΑ»), ώστε αφενός μεν να προστατεύεται η δημόσια ασφάλεια και να μην διαταράσσεται υπέρμετρα η κοινωνικοοικονομική ζωή ορισμένης περιοχής, αφετέρου δε να διασφαλίζεται ισόρροπα η ακώλυτη άσκηση του συγκεκριμένου δικαιώματος των πολιτών.

Ταυτόχρονα, επιχειρείται η σαφής οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων της αστυνομικής αρχής στο πλαίσιο μιας έννομης τάξης που σέβεται και υπερασπίζεται τις εγγυήσεις του κράτους δικαίου. Για τον λόγο αυτό ρυθμίζεται το δικαίωμα όχι μόνον της οριστικής, αλλά και της προσωρινής δικαστικής προστασίας των θιγόμενων από τα αστυνομικά μέτρα.

3. Επιπροσθέτως, με το Μέρος Β' επιχειρείται η συγκέντρωση σε ένα ενιαίο νομοθέτημα ενός καίριου αριθμού διατάξεων που αφορούν σε φορείς και υπηρεσίες του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη. Η εν λόγω νομοθετική πρωτοβουλία κρίνεται αναγκαία, προκειμένου να επικαιροποιηθούν διατάξεις που δεν ανταποκρίνονται πλέον στις διαρκώς μεταβαλλόμενες ανάγκες, ενώ επίσης αποσκοπεί στην αντιμετώπιση ζητημάτων που δυσχεραίνουν το έργο της διοίκησης. Ως γνωστόν, οι αποσπασματικές ρυθμίσεις οδηγούν σε πολυνομία, σύγχυση αρμοδιοτήτων, ανασφάλεια δικαίου και εν τέλει στη μη εφαρμογή ή πλημμελή εφαρμογή του νόμου. Στόχος της εν λόγω νομοθετικής πρωτοβουλίας είναι επομένως, η επιτάχυνση και η συνοχή του διοικητικού έργου καθώς αποφεύγεται η εισαγωγή πλήθους κατακερματισμένων διατάξεων που αφορούν στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη σε σχέδια νόμων έτερων Υπουργείων με τη μορφή τροπολογιών.

B. Επί των άρθρων

Το σχέδιο νόμου περιλαμβάνει τρία Μέρη με επιμέρους Κεφάλαια και τριάντα έξι (36) άρθρα. Ειδικότερα:

ΜΕΡΟΣ Α΄

Κεφάλαιο Α΄ Γενικές διατάξεις

Επί του άρθρου 1

Με το άρθρο 1 καθορίζεται ο σκοπός του σχεδίου νόμου, ο οποίος χρησιμεύει ως βασικός ερμηνευτικός δείκτης για την κατανόηση και εφαρμογή των επιμέρους διατάξεων στο πλαίσιο του Συντάγματος και της ΕΣΔΑ.

Επί του άρθρου 2

Το άρθρο 2 περιλαμβάνει τους κυριότερους ορισμούς που χρησιμοποιούνται στο σχέδιο νόμου. Συγκεκριμένα, σε σχέση με τον βασικό ορισμό της «δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης» επισημαίνεται ως προσδιοριστικό στοιχείο αυτής, ο από κοινού επιδιωκόμενος σκοπός από τους συγκεντρωμένους, ο οποίος αποκλείει από την έννοια αυτή τις τυχαίες συγκεντρώσεις, όπως π.χ. την εκ περιεργείας συγκέντρωση των μαρτύρων ενός τροχαίου ατυχήματος ή μιας πυρκαγιάς. Ομοίως, διακρίνεται η «απαγόρευση» δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης ως προληπτικό μέτρο, από τους «περιορισμούς» και τη «διάλυσή» της, που επιβάλλονται κατασταλτικά. Η επιλογή του ηπιότερου μέσου πραγματοποιείται λαμβανομένων σε κάθε περίπτωση υπόψη των συνθηκών που επικρατούν.

Ιδιαίτερη σημασία δίδεται στον «οργανωτή» κάθε συνάθροισης, δηλαδή σε ένα πρόσωπο που γνωστοποιεί αρμοδίως τη διεξαγωγή της, αναδέχεται την ευθύνη για την ειρηνική πραγματοποίησή της και συνεργάζεται με τις αστυνομικές και λιμενικές αρχές για την ομαλή διεξαγωγή της. Σε κάθε περίπτωση, ο οργανωτής αποτελεί τον σύνδεσμο συναθροιζομένων και πολιτείας, το πρόσωπο δηλαδή που εκφράζει τις απόψεις των πρώτων, αλλά είναι ταυτόχρονα και αυτός που δέχεται να αναλάβει τυχόν ευθύνες που αναλογούν σε αυτούς έναντι της πολιτείας, αλλά και των τρίτων.

Επί του άρθρου 3

Με το άρθρο 3 καθιερώνεται υποχρέωση έγκαιρης γνωστοποίησης της δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης στην κατά τόπο αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή από τον οργανωτή της, ώστε να ασκούνται εγκαίρως και αποτελεσματικότερα από την Ελληνική Αστυνομία ή το Λιμενικό Σώμα – Ελληνική Ακτοφυλακή οι κατά το Σύνταγμα και κατά τον νόμο αρμοδιότητές τους και να εξασφαλίζεται ο επιδιωκόμενος σκοπός των ρυθμίσεων όπως αυτός προσδιορίζεται στο άρθρο 1 του σχεδίου νόμου. Ωστόσο, μη γνωστοποιηθείσα συνάθροιση δεν καθίσταται εξ αυτού και μόνον του λόγου παράνομη.

Ιδιαίτερη μνεία γίνεται στην πρόβλεψη για καθιέρωση, για πρώτη, επίσης, φορά, με απόφαση του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη ειδικής ιστοσελίδας, μέσω της οποίας παρέχεται, εκ των προτέρων, αλλά και σε πραγματικό χρόνο, ενημέρωση στους πολίτες για τις προγραμματισμένες μέλλουσες ή τρέχουσες εκδηλώσεις, πορείες και τις σχετικές κυκλοφοριακές ρυθμίσεις. Η ως άνω ιστοσελίδα θα έχει διαδραστικό χαρακτήρα, καθώς οι σχετικές πληροφορίες θα ανατροφοδοτούνται συνεχώς όχι μόνο από τις αρμόδιες αστυνομικές αρχές, αλλά και με την ενεργό συμμετοχή των πολιτών, έτσι ώστε να διευκολύνεται η ακώλυτη μετακίνησή τους, ταυτόχρονα με την τυχόν διεξαγωγή λοιπών εκδηλώσεων.

Επί του άρθρου 4

Στο άρθρο 4 προβλέπονται οι λοιπές υποχρεώσεις του οργανωτή, όπως η μέριμνα για την ομαλή διεξαγωγή της συνάθροισης όπως ορίσθηκε, με τη λήψη κάθε αναγκαίου και πρόσφορου μέτρου, η ενημέρωση των μετεχόντων στη συνάθροιση για την υποχρέωσή τους να μη φέρουν αντικείμενα πρόσφορα για την άσκηση βίας, η λήψη των απαραίτητων μέτρων, ώστε να μην εισχωρούν στη συνάθροιση τρίτα άτομα, ο ορισμός επαρκούς αριθμού ατόμων, τα οποία παρέχουν συνδρομή στην περιφρούρηση της συνάθροισης, η συνεργασία με τις αστυνομικές ή λιμενικές αρχές και η συνδρομή του στην υλοποίηση των υποδείξεών της για τα θέματα τήρησης της τάξης.

Επί του άρθρου 5

Το άρθρο 5 αναφέρεται στον ρόλο του Αστυνομικού και Λιμενικού Διαμεσολαβητή, ενός νεοπαγούς βασικού οργάνου για την αποτελεσματική εκπλήρωση του σκοπού του παρόντος νόμου, καθώς αποτελεί τον άμεσο σύνδεσμο μεταξύ του επικεφαλής των δυνάμεων της αστυνομικής ή της λιμενικής αρχής κατά περίπτωση, και του οργανωτή, ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική επαφή και συνεργασία των δύο πλευρών για την ομαλή, ειρηνική και σύμφωνα με το νόμο διεξαγωγή της δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης.

Επί του άρθρου 6

Στο άρθρο 6 παρατίθενται οι υποχρεώσεις της αστυνομικής ή λιμενικής αρχής, η οποία οφείλει να διασφαλίζει την ακώλυτη άσκηση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι σε δημόσιο υπαίθριο χώρο, όπως το δικαίωμα αυτό ορίζεται και προστατεύεται στο άρθρο 11 του Συντάγματος και στο άρθρο 11 της ΕΣΔΑ, λαμβάνοντας προς τούτο κάθε αναγκαίο μέτρο στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Κεφάλαιο Β΄

Απαγόρευση - Περιορισμοί - Διάλυση δημοσίων υπαίθριων συναθροίσεων

Επί του άρθρου 7

Με το άρθρο 7 του παρόντος νόμου ορίζεται ότι το συγκεκριμένο μέτρο της απαγόρευσης της συνάθροισης επί τη βάση της παρ. 2 του άρθρου 11 του Συντάγματος δύναται να ληφθεί, για λόγους δημόσιας ασφάλειας ή αν ο σκοπός της συνάθροισης αντιτίθεται στον σκοπό

άλλης συνάθροισης, η οποία έχει ήδη γνωστοποιηθεί αρμοδίως κατά την προβλεπόμενη διαδικασία, δεν έχει απαγορευθεί και προγραμματίστηκε να πραγματοποιηθεί ή βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη στην ίδια περιοχή ή κοντά στην περιοχή αυτή και κατά τον ίδιο χρόνο ή λόγω σοβαρής απειλής διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής συγκεκριμένης περιοχής, η οποία συντρέχει ιδίως όταν απειλείται από τη συνάθροιση η διατάραξη της κοινής ειρήνης ή της ασφάλειας των συγκοινωνιών. Ειδικά ως προς τη δεύτερη και τρίτη από τις εν λόγω περιπτώσεις του άρθρου ορίζεται ότι η αστυνομική ή λιμενική αρχή δύναται να υποδεικνύει ενδεικτικά, ως εναλλακτική επιλογή, άλλες περιοχές, κατάλληλες για τη διεξαγωγή της συνάθροισης. Επιπλέον, προβλέπεται ότι η απόφαση έγκρισης ή απαγόρευσης μιας δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης κοινοποιείται στον οργανωτή εγκαίρως πριν από τον αιτηθέντα για την πραγματοποίησή της χρόνο.

Επί του άρθρου 8

Στο άρθρο 8 καθορίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες είναι επιτρεπτή η επιβολή περιορισμών σε επικείμενη ή εν εξελίξει δημόσια υπαίθρια συνάθροιση. Ειδικότερα, η επιβολή περιορισμών είναι επιτρεπτή προκειμένου για επικείμενη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση, εάν πιθανολογείται ότι η διεξαγωγή της θα διαταράξει την κοινωνικοοικονομική ζωή της συγκεκριμένης περιοχής δυσανάλογα (στην παράγραφο 1), ενώ σε περίπτωση εν εξελίξει δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης εάν η διεξαγωγή της, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, προκαλεί, αντίστοιχα, δυσανάλογο αποτέλεσμα (στην παράγραφο 2). Λογική αφετηρία της προτεινόμενης ρύθμισης είναι η εκτίμηση ότι, η πραγματοποίηση μιας δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης ενδέχεται να διενεργηθεί χωρίς να επιφέρει ιδιαίτερη διατάραξη στην ομαλή κοινωνικοοικονομική ζωή της συγκεκριμένης περιοχής. Είναι όμως δυνατό ο βαθμός διατάραξης από τη συνάθροιση να επιφέρει ουσιαστικό περιορισμό της δυνατότητας χρήσης κοινόχρηστων χώρων, μεταφορικών μέσων και κοινωφελών εγκαταστάσεων ή ακόμα και προσωρινό αποκλεισμό από αυτές και ως εκ τούτου να προκαλέσει δυσανάλογη διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής, σε σχέση με την ανεκτή διατάραξη που θα προκαλούσε η άσκηση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι, ώστε, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών κυκλοφοριακών ή τοπικών συνθηκών, το δικαίωμα των πολιτών σε πραγματοποίηση δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης να ασκείται καταχρηστικά.

Επί του άρθρου 9

Η παρ. 1 του άρθρου 9 αναφέρεται στη διάλυση δημόσιων υπαίθριων συναθροίσεων, προσδιορίζοντας ρητά και με σαφήνεια τις περιπτώσεις υπό τις οποίες είναι δυνατή. Συγκεκριμένα, η διάλυση δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης είναι δυνατή όταν πραγματοποιείται καίτοι έχει απαγορευθεί νόμιμα, οι συμμετέχοντες δεν συμμορφώνονται προς τους περιορισμούς που επιβλήθηκαν στη διεξαγωγή της, τελούνται αξιόποινες πράξεις, μετατρέπεται σε βίαιη, από τη συνέχισή της προκαλείται άμεσος κίνδυνος κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας των συμμετεχόντων, καθώς και στην περίπτωση που πραγματοποιείται χωρίς να έχει γνωστοποιηθεί κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 του σχεδίου νόμου, εφόσον βεβαίως στην τελευταία περίπτωση δεν υπάρξει συμμόρφωση προς τους

τυχόν περιορισμούς που έχουν τεθεί από την αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 3 του ίδιου άρθρου. Η παρ. 2 αναφέρεται στα μέσα που μπορεί να χρησιμοποιήσει η αστυνομική αρχή για την εφαρμογή των αποφάσεών της, τηρώντας απαρέγκλιτα την αρχή της αναλογικότητας και εφόσον, βεβαίως, έχει προηγουμένως εξαντληθεί κάθε δυνατότητα για οικειοθελή συμμόρφωση των συμμετεχόντων.

Επί του άρθρου 10

Προβλέπεται ότι αρμόδιος για την επιβολή περιορισμών ή την απαγόρευση επικείμενης δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης, καθώς και για την επιβολή περιορισμών ή τη διάλυση εν εξελίξει δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης είναι η κατά τόπο αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή, η οποία αποφασίζει ύστερα από απλή γνώμη των οικείων Δημάρχων, η οποία διατυπώνεται κατά βάση εγγράφως. Σε επείγουσες περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν είναι αντικειμενικά δυνατή η έγγραφη διατύπωση γνώμης από τους οικείους Δημάρχους, συντάσσεται εκ των υστέρων το σχετικό πρακτικό επί του οποίου γίνεται σχετική αναφορά. Στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου προβλέπεται ότι οι σχετικές αποφάσεις πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένες και ότι αν έχει εκδοθεί προφορική διαταγή, συντάσσεται σχετικό πρακτικό.

Επί του άρθρου 11

Με το άρθρο 11 προβλέπεται η υποχρέωση της αστυνομικής ή λιμενικής αρχής να ενημερώνει τον αρμόδιο εισαγγελικό λειτουργό σε κάθε περίπτωση έκδοσης απόφασης ή εντολής, κατά περίπτωση, περιορισμού, απαγόρευσης ή διάλυσης υπαίθριας δημόσιας συνάθροισης, ως μείζονος διαδικαστικής εγγύησης για την ορθή επιβολή των συγκεκριμένων μέτρων.

Επί του άρθρου 12

Το άρθρο 12 αναφέρεται στην προσωρινή και στην οριστική δικαστική προστασία. Για την απαγόρευση επικείμενης συνάθροισης, καθιερώνεται, λόγω της σοβαρότητας του μέτρου, αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας (Επιτροπής Αναστολών), ενώ για τις λοιπές περιπτώσεις προβλέπεται αρμοδιότητα του οικείου Διοικητικού Πρωτοδικείου.

Επί του άρθρου 13

Στο Κεφάλαιο Δ' του σχεδίου νόμου προβλέπονται οι ποινικές και αστικές κυρώσεις που σχετίζονται με τις δημόσιες συναθροίσεις. Με την προτεινόμενη ρύθμιση, και με την επιφύλαξη των άρθρων 170 και 189 ΠΚ, προβλέπεται ως ιδιώνυμο ποινικό αδίκημα η συμμετοχή σε νομίμως απαγορευθείσα, με απόφαση της αστυνομικής αρχής, δημόσια υπαίθρια συνάθροιση, η παρεμπόδιση της διεξαγωγής συνάθροισης με τέλεση βιαιοπραγιών, η αλλοίωση ή επιχείρηση αλλοίωσης με βιαιοπραγίες του ειρηνικού χαρακτήρα δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης (παράγραφος 1), καθώς και η μη συμμόρφωση

προς τους περιορισμούς που επιβάλλει η αστυνομική ή λιμενική αρχή (παράγραφος 2). Περαιτέρω, ρυθμίζονται ζητήματα αστικής ευθύνης του οργανωτή, για την αποκατάσταση των ζημιών όσων υπέστησαν βλάβη της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας και της ιδιοκτησίας από τους συμμετέχοντες σε δημόσια υπαίθρια συνάθροιση. Από την ευθύνη αυτή, ο οργανωτής απαλλάσσεται αν είχε γνωστοποιήσει εγκαίρως τη συνάθροιση και αποδεικνύει ότι είχε λάβει τα αναγκαία και πρόσφορα μέτρα για την πρόληψη και αποτροπή της ζημίας, φέροντας ο ίδιος, εν προκειμένω, το βάρος της αποδείξεως (παράγραφοι 3 και 4).

Επί του άρθρου 14

Με την προτεινόμενη διάταξη περιέχεται εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση προεδρικού διατάγματος με το οποίο θα καθορίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του Μέρους Α' του παρόντος.

ΜΕΡΟΣ Β'

ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Επί του άρθρου 15

Με το π.δ. 119/2017 συστάθηκε στο Υπουργείο Εσωτερικών η Γενική Γραμματεία Συντονισμού Θεμάτων Αλλοδαπών Υπηκόων Τρίτων Χωρών και Παράτυπης Μετανάστευσης, οι αρμοδιότητες της οποίας προσδιορίζονται στο άρθρο 1 αυτού. Εν συνεχεία, με το π.δ. 84/2019 καταργήθηκε η ως άνω Γενική Γραμματεία και οι αρμοδιότητες της ανατέθηκαν στη νεοσυσταθείσα στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, Γενική Γραμματεία Μεταναστευτικής Πολιτικής Υποδοχής και Ασύλου. Ακολούθως, η Γενική Γραμματεία Μεταναστευτικής Πολιτικής, Υποδοχής και Ασύλου μεταφέρθηκε, με το σύνολο των αρμοδιοτήτων της, στο Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου, το οποίο συστάθηκε με το π.δ. 4/2020. Ωστόσο, αρμοδιότητες της Γενικής Γραμματείας Μεταναστευτικής Πολιτικής, Υποδοχής και Ασύλου του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, και συγκεκριμένα αυτές του άρθρου 1 του π.δ. 119/2017, ασκούνται από Υπηρεσίες που εποπτεύονται από το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, προκαλώντας νομικό κενό επί της διαδικασίας χειρισμού των σχετικών υποθέσεων.

Με την παρούσα ρύθμιση προσδιορίζεται ρητώς ότι οι ανωτέρω αναφερόμενες αρμοδιότητες, ήτοι του άρθρου 1 του π.δ. 119/2017, ασκούνται από τη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Τάξης του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, οι υπηρεσίες της οποίας περαιώνουν και τυχόν εκκρεμείς υποθέσεις που ανέκυψαν στο πλαίσιο άσκησης των εν λόγω αρμοδιοτήτων.

Επί του άρθρου 16

Με το άρθρο 16, το Ίδρυμα «Εξοχές Ελληνικής Αστυνομίας» του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, που συστάθηκε με το άρθρο 5 του ν. 2018/1992, μετονομάζεται σε «Ίδρυμα Μέριμνας και Αριστείας Ελληνικής Αστυνομίας», ώστε να αποδίδεται πληρέστερα ο σκοπός του. Παράλληλα, θεσμοθετείται, μέσω της σύστασης «Κέντρου Αριστείας», μια νέα διαδικασία επιβράβευσης των τέκνων του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας, αποδεικνύοντας εμπράκτως το ενδιαφέρον της Διοίκησης προς το προσωπικό του Σώματος και τις οικογένειές του.

Στο παρόν άρθρο αποτυπώνονται επιπροσθέτως, πέρα από τους σκοπούς του Ιδρύματος, το σύνολο της περιουσίας του, η προέλευση των πόρων του, καθώς και η διοίκηση αυτού. Προβλέπεται τέλος, η έκδοση προεδρικού διατάγματος, με το οποίο κυρώνεται ο κανονισμός λειτουργίας του Ιδρύματος, βάσει του οποίου ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες οργάνωσης και λειτουργίας του.

Επί του άρθρου 17

Με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται η τροποποίηση των διατάξεων αναφορικά με την παγία εισφορά ονομασίας του δόκιμου Αστυφύλακα σε Αστυφύλακα, καθώς και του δόκιμου Αξιωματικού σε Υπαστυνόμο Β'. Συγκεκριμένα, προτείνεται η καταβολή της ως άνω εισφοράς σε τριάντα έξι ισόποσες μηνιαίες δόσεις αντί δεκαοχτώ ως ισχύει σήμερα, με σκοπό την οικονομική διευκόλυνση των προσώπων αυτών.

Επί του άρθρου 18

Κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 6 του άρθρου 21 του ν. 4613/2019 εκδόθηκε το π.δ. 65/2019 (Α' 104) με τις διατάξεις του οποίου ρυθμίζονται κυρίως οργανωτικά θέματα της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας, πλην όμως δεν προβλέφθηκαν ζητήματα που αφορούν στη διαχείριση των δαπανών, που είναι αναγκαίες για τη λειτουργία των Υπηρεσιών. Ως εκ τούτου, συνάγεται ότι υφίσταται ακούσιο νομοθετικό κενό, η κάλυψη του οποίου σκοπεύεται με τις υφιστάμενες ρυθμίσεις.

Συγκεκριμένα, προβλέπεται η κάλυψη των δαπανών που αφορούν στη μισθοδοσία και πάσης φύσεως αποζημιώσεις του προσωπικού της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας, από τους προϋπολογισμούς των φορέων προέλευσής του. Προς κάλυψη δε των λειτουργικών της αναγκών, συμπεριλαμβανομένων των οδοιπορικών εξόδων του προσωπικού, τόσο το Υπουργείο Ναυτιλίας όσο και το Πυροσβεστικό Σώμα, μεταφέρουν ετησίως πιστώσεις στον ειδικό φορέα «Γενική Γραμματεία Δημόσιας Τάξης». Προβλέπεται τέλος, η λειτουργία του Τμήματος Διαχείρισης Χρηματικού και Υλικού του άρθρου 7 και του Γραφείου Μερικής Διαχείρισης Χρηματικού και Υλικού του άρθρου 9 του π.δ. 65/2019, ως μερικών διαχειρίσεων, στις Γενικές Διαχειρίσεις της Διεύθυνσης Τεχνικών Εφαρμογών του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας και της Διεύθυνσης Αστυνομίας Θεσσαλονίκης, αντίστοιχα, χωρίς να θίγεται η διοικητική τους υπαγωγή στη Διεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων

Σωμάτων Ασφαλείας και την Υποδιεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας Βορείου Ελλάδος.

Τέλος, τα θέματα οργάνωσης, λειτουργίας και στελέχωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας ρυθμίζονται στο προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου αυτού, η οποία και αναδιατυπώνεται.

Επί του άρθρου 19

Με την παράγραφο 1 του προτεινόμενου άρθρου, συστήνεται στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη αυτοτελής Υπηρεσία με τίτλο «Διεύθυνση Πρόληψης της Βίας», η οποία υπάγεται απευθείας στον Υπουργό. Με την εν λόγω ρύθμιση, το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, δεδομένου του θεσμικού του ρόλου, αναλαμβάνει την πρωτοβουλία σχεδιασμού και υλοποίησης δράσεων πρόληψης της βίας, στο πλαίσιο μιας εθνικής στρατηγικής πρόληψης και καταπολέμησης φαινομένων που διαταράσσουν την κοινωνική ειρήνη και πλήττουν κυρίως ευάλωτες ομάδες πληθυσμού. Η εν λόγω Διεύθυνση συνιστά εφεξής, τον κεντρικό φορέα σχεδιασμού και υλοποίησης της «Εθνικής Στρατηγικής Πρόληψης της Βίας». Επιπλέον, στην παράγραφο 2 καθορίζονται οι επιμέρους αρμοδιότητες και δράσεις της Διεύθυνσης, προκειμένου να αναπτυχθεί μεταξύ των εμπλεκόμενων κρατικών φορέων και του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, ένα ισχυρό δίκτυο συνεργασίας με στόχο την καταπολέμηση ποικίλων μορφών και εκφάνσεων της βίας, όπως η ριζοσπαστικοποίηση, ο βίαιος εξτρεμισμός, η ενδοοικογενειακή, έμφυλη και ενδοσχολική βία.

Εν συνεχεία, με την παράγραφο 3 ρυθμίζονται επιμέρους θέματα λειτουργίας της Διεύθυνσης Πρόληψης της Βίας, όπως η διάρθρωσή της σε Τμήματα καθώς και ο τρόπος στελέχωσής της, ενώ με τις παραγράφους 4 και 5 περιγράφεται ο τρόπος λειτουργίας και υλοποίησης του έργου της ανωτέρω Διεύθυνσης, τόσο σε κεντρικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο, προκειμένου να εξασφαλιστεί η μέγιστη ποιότητα, αποδοτικότητα και αποτελεσματικότητα των δράσεών της σε όλη την ελληνική Επικράτεια.

Τέλος, προβλέπεται η δυνατότητα έκδοσης προεδρικού διατάγματος για τη ρύθμιση ειδικότερων ζητημάτων και λεπτομερειών εφαρμογής των σχετικών διατάξεων.

Επί του άρθρου 20

Με τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 4553/2018 προστέθηκε άρθρο 21Α στο ν. 2946/2001 (Α' 224), με σκοπό τη συμπλήρωση της διάταξης του άρθρου 21 του ίδιου νόμου, σύμφωνα με το οποίο, ένεκα της ιδιάζουσας φύσης της αποστολής του στρατιωτικού προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων, κρίθηκε αναγκαία η θεσμοθέτηση μέγιστης απόστασης είκοσι (20) χιλιομέτρων ανάμεσα στην έδρα της στρατιωτικής μονάδας όπου υπηρετεί ο/η στρατιωτικός σύζυγος και στην εκπαιδευτική μονάδα όπου αποσπάται ο/η εκπαιδευτικός σύζυγος.

Στο πλαίσιο της συνταγματικής προστασίας του θεσμού της οικογένειας, με την προτεινόμενη ρύθμιση οι ως άνω ευεργετικές διατάξεις θα τύχουν εφαρμογής και στους εκπαιδευτικούς που οι σύζυγοί τους ανήκουν στο ένστολο προσωπικό της Ελληνικής

Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού Σώματος, καθώς ήδη το ανωτέρω προσωπικό, περιλαμβάνεται ρητώς στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 21 του ν. 2946/2001, ενώ η φύση της αποστολής τους είναι εξίσου ιδιάζουσα με αυτή των Ενόπλων Δυνάμεων.

ΜΕΡΟΣ Γ΄

ΤΕΛΙΚΕΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Κεφάλαιο Α΄

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Επί του άρθρου 21

Στην προτεινόμενη διάταξη συμπεριλαμβάνεται το σύνολο των διατάξεων που καταργούνται από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

Κεφάλαιο Β΄

ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ

Επί του άρθρου 22

Με την προτεινόμενη ρύθμιση καθορίζεται η έναρξη ισχύος του σχεδίου νόμου.

Αθήνα, 29 Ιουνίου 2020

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Χρ. Σταϊκούρας

Μιχ. Χρυσοχοϊδης

Ν. Παναγιωτόπουλος

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ν. Κεραμέως

Κ. Τσιάρας

Π. Θεοδωρικάκος

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Π. Μηταράκης

Ι. Πλακιωτάκης

Κ. Πιερρακάκης

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ - ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Σχέδιο νόμου

του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη με τίτλο

«Δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις και άλλες διατάξεις»

1. Με το άρθρο 17 αντικαθίσταται η περ. γ' της υποπαρ. 2 της παραγράφου Γ' του άρθρου 138 του ν. 4052/2012 (Α' 41), το οποίο έχει ως εξής:

« Άρθρο 138

Ρυθμίσεις Θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης

A. 1. Στο τέλος της παρ. ΙΑ του άρθρου 31 του α.ν. 1846/1951 (Α' 179), όπως προσετέθη με την παράγραφο 1 του άρθρου 35 του ν. 3996/2011 (Α' 170) προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Οι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ , καθώς και τα μέλη οικογενείας τους, όπως αυτά αναφέρονται στο άρθρο 33, για την περίοδο από 1.3.2012 έως 28.2.2013 καλύπτονται από τον ΕΟΠΥΥ για παροχές ασθένειας σε είδος, εφόσον έχουν πραγματοποιήσει τουλάχιστον πενήντα (50) ημέρες ασφάλισης είτε το προηγούμενο ημερολογιακό έτος είτε κατά το τελευταίο δεκαπεντάμηνο, χωρίς να συνυπολογίζονται οι ημέρες που πραγματοποιήθηκαν κατά το τελευταίο ημερολογιακό τρίμηνο του δεκαπενταμήνου.»

2. Η ασφαλιστική κάλυψη των ανέργων που έχουν κάνει χρήση των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 5 του ν. 2768/1999 (Α' 273) και της παρ. 2 του άρθρου 35 του ν. 3996/2011 (Α' 170), παρατείνεται για ένα έτος από τη λήξη της και πάντως όχι πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 2012.

Κατά τα λοιπά ισχύουν τα αναφερόμενα στις επί μέρους διατάξεις του ν. 2768/1999 και ο ΟΑΕΔ υποχρεούται να καταβάλλει την προβλεπόμενη εισφορά στους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

B. 1. Τα ασφαλιστικά ταμεία κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καλύπτουν τις ανάγκες κατ' οίκον φροντίδας συνταξιούχων λόγω γήρατος, αναπηρίας και θανάτου φορέων κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης με την ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου Προγράμματος με τίτλο «Πρόγραμμα κατ' οίκον φροντίδας Συνταξιούχων».

2. Σκοπός του Προγράμματος είναι η κατοχύρωση συνθηκών αυτόνομης διαβίωσης των ηλικιωμένων και των αναπήρων συνταξιούχων στην κατοικία τους, ώστε να εξασφαλισθεί η παραμονή τους στο οικείο φυσικό και κοινωνικό περιβάλλον, να αποφευχθεί η παραπομπή σε δομές κλειστής φροντίδας και να προληφθούν καταστάσεις κοινωνικού αποκλεισμού.

3. Το Πρόγραμμα έχει ιδίως ως περιεχόμενο:

α) την καταπολέμηση της εξάρτησης ηλικιωμένων και αναπήρων με την οργάνωση και συστηματική παροχή υπηρεσιών κοινωνικής εργασίας, ψυχοκοινωνικής στήριξης, νοσηλευτικής φροντίδας, φυσικοθεραπείας, εργο-θεραπείας και οικιακής βοήθειας.

β) την ενημέρωση των εξυπηρετούμενων για τα δικαιώματά τους και την υποστήριξη κατά τις επαφές τους με τις αρμόδιες υπηρεσίες υγείας, κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας.

γ) τη διευκόλυνση των εξυπηρετούμενων για τη συμμετοχή τους σε πολιτιστικές, ψυχαγωγικές, κοινωνικές και θρησκευτικές δραστηριότητες.

4. α) Ωφελούμενοι του Προγράμματος είναι συγκεκριμένες κατηγορίες συνταξιούχων όλων των ταμείων κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που χρήζουν κατ' οίκον βοήθειας, ήτοι υποστηρικτικών και νοσηλευτικών υπηρεσιών.

β) Κριτήρια επιλογής των ωφελουμένων αποτελούν ιδίως: η ηλικία, το εισόδημα, η οικογενειακή κατάσταση, η κατάσταση της υγείας και η πρόσκαιρη ή μόνιμη εξάρτηση.

γ) Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης εξειδικεύονται τα προαναφερθέντα κριτήρια, το περιεχόμενο υλοποίησης του Προγράμματος, η διαδικασία επιλογής των ωφελουμένων και κάθε άλλο αναγκαίο σχετικό θέμα.

δ) Οι ωφελούμενοι του Προγράμματος δικαιούνται συμπληρωματική ασφαλιστική παροχή αυξημένης κατ' οίκον φροντίδας. Η φύση και το ύψος της παροχής, οι κατηγορίες των δικαιούχων, οι προϋποθέσεις, οι διαδικασίες χορήγησης και αναστολής καταβολής του, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια ρυθμίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά γνώμη του Δ.Σ. εκάστου φορέα κύριας ασφάλισης.

ε) Ωφελούμενοι του Προγράμματος μπορεί να είναι και οι δικαιούχοι της σύνταξης ανασφάλιστων υπερηλίκων του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων (Ο.Γ.Α.), οι δικαιούχοι της σύνταξης του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (Ν.Α.Τ.) και του Δημοσίου, καθώς και οι δικαιούχοι προνοιακών επιδομάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις και τα κριτήρια των εδαφίων α' και β' της παρούσας παραγράφου και εφόσον στον ειδικό κωδικό προϋπολογισμού της παραγράφου 6 του παρόντος έχουν κατατεθεί προϋπολογιστικά τα αντίστοιχα ποσά από τα αρμόδια Υπουργεία.

στ) Δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Προγράμματος συνταξιούχοι που διαβιούν σε μονάδες κλειστής φροντίδας κάθε νομικής μορφής ή σε νοσηλευτικές μονάδες του Εθνικού Συστήματος Υγείας ή του Ιδιωτικού Τομέα.

5. α) Συνιστάται στη Γενική Διεύθυνση Ασφαλιστικών Υπηρεσιών του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Διεύθυνση με τίτλο «Διεύθυνση κατ' οίκον Φροντίδας Συνταξιούχων», με τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

- Σχεδιασμός, οργάνωση και διαχείριση του Προγράμματος κατ' οίκον φροντίδας συνταξιούχων για λογαριασμό όλων των ασφαλιστικών ταμείων κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης

- Διασφάλιση της βιωσιμότητας και παρακολούθηση των χρηματοδοτικών ροών του Προγράμματος

- Παρακολούθηση της αποτελεσματικής εφαρμογής του Προγράμματος από τους φορείς που το υλοποιούν, ώστε οι δικαιούχοι των παροχών να εξασφαλίζουν ποιοτικές υπηρεσίες φροντίδας.

β) Η Διεύθυνση κατ' οίκον Φροντίδας Συνταξιούχων αποτελείται από τα Τμήματα Ωφελουμένων, Παροχών, Ελέγχου και Συντονισμού, τα οποία ασκούν τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

- Το Τμήμα Ωφελουμένων παρακολουθεί την εφαρμογή των κριτηρίων επιλογής στο πρόγραμμα των ενδιαφερομένων συνταξιούχων.

- Το Τμήμα Παροχών καθορίζει τις παρεχόμενες κατ' ελάχιστον υπηρεσίες σε σχέση με τον αριθμό των ωφελουμένων και το κόστος των υπηρεσιών αυτών.

- Το Τμήμα Ελέγχου καθορίζει την ελεγκτική διαδικασία σε επίπεδο περιφερειακό, προκειμένου να διασφαλίζεται η παροχή της κατ' οίκον βοήθειας στους ωφελούμενους.

- Το Τμήμα Συντονισμού υποστηρίζει τη συνεργασία όλων των τμημάτων, συντονίζει τις διαδικασίες χρηματοδότησης του Προγράμματος και παρακολουθεί την εφαρμογή του μέσω της εκπόνησης ετήσιων εκθέσεων που υποβάλλονται στον Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

γ) Η Διεύθυνση κατ' οίκον Φροντίδας Συνταξιούχων και τα Τμήματα που υπάγονται σε αυτή στελεχώνονται με μετατάξεις και εσωτερικές μετακινήσεις του προσωπικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

δ) Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης είναι δυνατόν να ιδρύονται ή να καταργούνται τα ως άνω Τμήματα, να ανακατανέμονται οι αρμοδιότητες τους ή να καθορίζονται νέες αρμοδιότητες γι' αυτά.

6. α) Οι παροχές για τους συνταξιούχους μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου που πληρούν τις προϋποθέσεις της υπουργικής απόφασης της περίπτωσης δ' της παραγράφου 4 χρηματοδοτούνται βάσει της παραγράφου 8 του άρθρου 38 του ν. 3863/2010 (Α' 115), όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 9 του άρθρου 2 του ν. 4024/2011 (Α' 226), από το Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών (ΑΚΑΓΕ), το οποίο συστήθηκε με το άρθρο 149 του ν. 3655/2008 (Α' 58), καθώς και από κάθε άλλο δημόσιο και ιδιωτικό πόρο.

β) Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης δημιουργείται στον προϋπολογισμό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ειδικός κωδικός όπου μεταφέρονται από το Λογαριασμό της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων, που τηρείται στο ΑΚΑΓΕ, οι σχετικοί πόροι χρηματοδότησης του προγράμματος, οι οποίοι

χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για το σκοπό αυτόν καθορίζεται η διαδικασία μεταφοράς των πόρων αυτών στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και ρυθμίζεται κάθε άλλο αναγκαίο σχετικό θέμα. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και των συναρμόδιων Υπουργών καθορίζονται οι σχετικοί πόροι χρηματοδότησης του προγράμματος, όπως προβλέπονται στην υπουργική απόφαση της περίπτωσης δ' της παραγράφου 4 του παρόντος, η διαδικασία μεταφοράς των πόρων αυτών στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και ρυθμίζεται κάθε άλλο αναγκαίο σχετικό θέμα.

Σε κάθε περίπτωση, απαγορεύεται η μεταφορά των πόρων αυτών σε άλλο κωδικό, η διάθεση και χρησιμοποίηση τους για άλλο σκοπό.

γ) Για τη χρηματοδότηση της παροχής κατ' οίκον φροντίδας των ασφαλισμένων, θεσμοθετείται από 1.5.2012 η παροχή ποσοστού 0,2% των συνολικών ετήσιων εσόδων από εισφορές των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης κύριας ασφάλισης, αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, του Δημοσίου και του ΝΑΤ με ισόποση μείωση των κωδικών εξόδων των προϋπολογισμών των φορέων, που αφορούν κυρίως παροχές ασθένειας σε είδος και σε χρήμα. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ή κοινή απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού καθορίζονται οι διαδικασίες απόδοσης των ανωτέρω εσόδων και προσαρμογής των προϋπολογισμών των φορέων, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μπορεί να τροποποιείται το ύψος του ποσοστού της εισφοράς, να καθορίζονται περισσότερες κατηγορίες υπόχρεων καταβολής, να ρυθμίζονται οι διαδικασίες είσπραξης, καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο σχετικό θέμα.

7. Το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ συνάπτει ειδικές συμβάσεις με παρόχους με τις οποίες αυτοί αναλαμβάνουν, έναντι καθορισμένης αμοιβής ανά ωφελούμενο, να παρέχουν υπηρεσίες κατ' οίκον βοήθειας στους λήπτες του «επιδόματος αυξημένης κατ' οίκον φροντίδας». Οι πάροχοι αυτοί δύνανται να είναι ή να ανήκουν σε:

α) επιχειρήσεις Δήμων των άρθρων 103 και 107 του ν. 3852/2010 (Α' 87),

β) επιχειρήσεις Περιφερειών των άρθρων 194 και 198 του ν. 3852/2010,

γ) νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

δ) νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου κερδοσκοπικού ή μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, με σκοπό κοινωνικής φροντίδας ή υγείας κατά τις καταστατικές τους διατάξεις,

ε) αμιγώς ιδιωτικές επιχειρήσεις, οι οποίες έχουν στο σκοπό τους την κοινωνική ανάπτυξη ή πρόνοια ή συναφή προς τα ανωτέρω σκοπό κατά το οικείο καταστατικό.

στ) Κοινωνικές Συνεταιριστικές Επιχειρήσεις Κοινωνικής Φροντίδας του ν. 4019/2011 (Α' 226).

8. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζονται οι όροι, το ύψος χρηματοδότησης ανά ωφελούμενο και κάθε

άλλο αναγκαίο σχετικό θέμα για τη σύναψη και παρακολούθηση των ανωτέρω συμβάσεων.

9.α) Στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης συνιστάται Εθνική Επιτροπή κατ' Οίκον Φροντίδας. Η Επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αποτελείται από:

αα) τον Γενικό Γραμματέα Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ως πρόεδρο, με τον νόμιμο αναπληρωτή του,

ββ) τον Γενικό Γραμματέα Αλληλεγγύης του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με τον νόμιμο αναπληρωτή του,

γγ) τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Εσωτερικών, με τον νόμιμο αναπληρωτή του,

δδ) έναν εκπρόσωπο της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας, με τον αναπληρωτή του, οι οποίοι ορίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης,

εε) έναν εκπρόσωπο του Συνδέσμου Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδας με τον αναπληρωτή του, οι οποίοι ορίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου,

στστ) έναν εκπρόσωπο της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣ Αμε Α) με τον αναπληρωτή του, οι οποίοι ορίζονται από την ΕΣ Αμε Α και

ζζ) έναν εκπρόσωπο της Ομοσπονδίας Συνταξιούχων Ελλάδας με τον αναπληρωτή του, οι οποίοι ορίζονται από την Ομοσπονδία.»

β) Η Εθνική Επιτροπή κατ' Οίκον Φροντίδας αναλύει, παρακολουθεί και αξιολογεί τις δράσεις κατ' οίκον φροντίδας, παρέχοντας συμβουλευτική υποστήριξη στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κατά το σχεδιασμό και την υλοποίηση του «Προγράμματος κατ' οίκον φροντίδας Συνταξιούχων» και σε άλλα Υπουργεία κατά το σχεδιασμό και την υλοποίηση συναφών παρεμβάσεων.

γ) Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ρυθμίζεται κάθε ζήτημα οργάνωσης και λειτουργίας της Επιτροπής.

10. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 38 του ν. 3863/2010 (Α' 115) αντικαθίσταται ως εξής:

«Σκοπός του Λογαριασμού είναι η κάλυψη ελλειμμάτων των κλάδων κύριας σύνταξης Φ.Κ.Α., καθώς και η χρηματοδότηση του Προγράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι Συνταξιούχων»».

Γ. 1. Οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, καθώς και το Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων (Μ.Τ.Π.Υ.), σε περίπτωση που έχουν χορηγήσει δάνεια σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 15 και 16 του ν. 3586/2007 (Α' 151) και των άρθρων 60, 61 και 62 του π.δ. 422/1981 (Α' 114)

αντίστοιχα, μπορούν, με απόφαση των Διοικητικών τους Συμβουλίων, να αναστείλουν την καταβολή των δόσεων για έξι (6) ή περισσότερους μήνες, κατά τους οποίους θα καταβάλλονται μόνο οι αναλογούντες τόκοι, και στη συνέχεια να παρατείνουν το χρόνο αποπληρωμής του δανείου κατά δώδεκα (12) ή περισσότερους μήνες, σε σχέση με τον απομένοντα συμβατικό χρόνο, με αντίστοιχο επανυπολογισμό των ισόποσων μηνιαίων δόσεων. Η απόφαση του εκάστοτε Διοικητικού Συμβουλίου δεσμεύει όσους δανειολήπτες του οικείου φορέα ενταχθούν σε αυτήν κατόπιν αιτήσεως τους.

2. α) Μέτοχοι των Τομέων Πρόνοιας Αστυνομικών (Τ.Π.ΑΣ.) και Πρόνοιας Υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων (Τ.Π.Υ.Α.Π.) του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας (Τ.Ε.Α.Π.Α.Σ.Α.), εξερχόμενοι του Σώματος της Ελληνικής Αστυνομίας και καθ' οιονδήποτε τρόπο αποκαθιστάμενοι διοικητικά (με νόμο, δικαστική ή διοικητική απόφαση) και μη επανερχόμενοι στην ενεργό υπηρεσία για παροχή εργασίας, δεν δικαιούνται συμπληρωματικό εφάπαξ βοήθημα για τον εκτός υπηρεσίας διανυθέντα χρόνο, ούτε για ενδεχόμενη επελθούσα αναδρομικά βαθμολογική μεταβολή, ανεξάρτητα του δικαιώματος συμπληρωματικής συντάξεως και δεν υποχρεούνται για τον εν λόγω χρόνο ή τη βαθμολογική αποκατάσταση απόδοσης υπέρ των Τομέων εισφορών. Εκκρεμείς υποθέσεις για διοικητική αποκατάσταση κρίνονται με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

β) Ως χρόνος ασφάλισης στον Τομέα νοείται μόνο ο πραγματικός χρόνος παροχής ενεργού υπηρεσίας (εργασίας) στο Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας, για τον οποίο αποδίδονται στον Τομέα οι ασφαλιστικές εισφορές.

γ) Η προβλεπόμενη παγία εισφορά (κράτηση) ονομασίας δοκίμου Αστυφύλακα σε Αστυφύλακα και δοκίμου Αξιωματικού σε Υπαστυνόμο Β' των μετόχων των τομέων Τ.Π.ΑΣ. και Τ.Π.Υ.Α.Π. του Τ.Ε.Α.Π.Α.Σ.Α. παρακρατείται σε δεκαοκτώ (18) ισόποσες μηνιαίες δόσεις και αποδίδεται με μέριμνα και ευθύνη της Διεύθυνσης Διαχείρισης Χρηματικού του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας στον αντίστοιχο δικαιούχο Τομέα.

δ) Η προβλεπόμενη πάγια εισφορά (κράτηση) ονομασίας δοκίμου Αξιωματικού σε Υπαστυνόμο Β' των μετόχων των Τομέων Τ.Ε.Α.Ε.Χ. και Τ.Ε.Α.Υ.Α.Π. του Τ.Ε.Α.Π.Α.Σ.Α., παρακρατείται σε δέκα (10) ισόποσες μηνιαίες δόσεις και αποδίδεται με μέριμνα και ευθύνη της Διεύθυνσης Διαχείρισης Χρηματικού του Α.Ε.Α. στους δικαιούχους Τομείς.

ε) Οφειλή προσωπικού δανείου εκτάκτων αναγκών, βαρύνουσα τον ασφαλισμένο και μη αποδοθείσα στον Τομέα (Πρόνοιας ή Επικουρικής Ασφάλισης) του Τ.Ε.Α.Π.Α.Σ.Α., τον οποίο αφορά, από οποιαδήποτε αιτία, παρακρατείται, κατά περίπτωση, από το καταβαλλόμενο δικαίωμα (εφάπαξ βοήθημα - επιστροφή εισφορών ή επικουρική σύνταξη), κατά την συνταξιοδότηση του. Στην περίπτωση αυτή υπολογίζεται εντόκως, για μεν τον υπόλοιπο συμβατικό χρόνο του δανείου από τότε που κατέστη ληξιπρόθεσμο με το συμπεφωνηθέν επιτόκιο, για δε τον πέραν τούτου χρόνο με το επιτόκιο το προβλεπόμενο για τα αποθεματικά, που τηρούνται στην Τράπεζα της Ελλάδος.

στ) Για την απόσβεση οφειλής προσωπικού δανείου εκτάκτων αναγκών του ασφαλισμένου από Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης, παρακρατείται αυτή συμψηφιστικά από το αντίστοιχο δικαίωμα αυτού στον Τομέα Πρόνοιας του Τ.Ε.Α.Π.Α.Σ.Α., από τον οποίο ο ασφαλισμένος προέρχεται.

ζ) Κάθε οφειλή προσωπικού δανείου εκτάκτων αναγκών ασφαλισμένων, μη δικαιουμένων για οποιαδήποτε αιτία απολήψεως εφάπαξ βοηθήματος, επιστροφής εισφορών ή επικουρικής σύνταξης, συμψηφίζεται και αποσβέννεται ως απαίτηση του Τομέα με υφιστάμενο δικαίωμα του ασφαλισμένου στο Ταμείο.

η) Οφειλές επικουρικών συντάξεων διοικητικώς αποκαθισταμένων μετόχων Τ.Ε.Α.Ε.Χ., Τ.Ε.Α.Υ.Α.Π. και Τ.Ε.Α.Υ.Π.Σ., επανερχομένων ή μη στην ενεργό υπηρεσία, παρακρατούνται κατά περίπτωση από τις λαμβανόμενες αναδρομικά αποδοχές ενέργειας αυτών και αποδίδονται αντίστοιχα με μέριμνα και ευθύνη της Διεύθυνσης Διαχείρισης Χρηματικού της Ελληνικής Αστυνομίας ή της Διαχείρισης Χρηματικού του Πυροσβεστικού Σώματος στους Τομείς Επικουρικής Ασφάλισης του Τ.Ε.Α.Π.Α.Σ.Α., για να τύχουν νέας επικουρικής σύνταξης.

3. α. Όπου στην ισχύουσα νομοθεσία προβλέπεται υπαγωγή, κατά οποιονδήποτε τρόπο, του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων (Μ.Τ.Π.Υ.) στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Οικονομικών, νοείται, από την έναρξη ισχύος του ν. 4024/2011 (Α' 226), το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ιδίως στις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του ν. 2386/1996 (Α' 43) και στις διατάξεις του π.δ. 94/2011 (Α' 225).

β. Η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν. 4024/2011 (Α' 226) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. α. Από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, το Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων (Μ.Τ.Π.Υ.) υπάγεται στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και εποπτεύεται από τη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων.»

4. Οι παράγραφοι 3, 4 και 5 του άρθρου 49 του π.δ. 422/1981 (Α' 114), όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 3 του άρθρου 3 του ν. 4024/2011 (Α' 226), αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Ως βασικός μισθός για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου νοείται: α) έτη υπηρεσίας έως 31.10.2011» ο βασικός μισθός του μισθολογικού κλιμακίου ή βαθμοί και το χρονοεπίδομα που έφερε ο υπάλληλος την 31.10.2011 και β) για τα έτη υπηρεσίας που αντιστοιχούν από 1.11.2011 και μέχρι την έξοδο ο βασικός μισθός του μισθολογικού κλιμακίου ή βαθμού και χρονοεπιδόματος που φέρει ο υπάλληλος κατά την έξοδο του από την υπηρεσία, τα οποία υπολογιζόμενα σύμφωνα με την παράγραφο 1 δίνουν ποσό α' υπομερίσματος.

4. Ως «τυχόν άλλες αποδοχές» νοούνται τα επιδόματα, οι αποζημιώσεις και τα ποσά που συνεντέλλονται με τις συντάξιμες αποδοχές, αναλόγως των μηνών κατά τα οποία διενεργήθηκε επ' αυτών η προβλεπόμενη κράτηση από την περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 26 του π.δ. 422/1981, όπως εκάστοτε ισχύει, υπέρ του Μ.Τ.Π.Υ. και οι οποίες υπολογιζόμενες σύμφωνα με την παράγραφο 1 δίνουν ποσό β' υπομερίσματος.

5. Το άθροισμα των ποσών των υπομερισμάτων της παραγράφου 1, όπως αναλύονται στις παραγράφους 3 και 4, αποτελεί το συνολικό ποσό του δικαιούμενου μερίσματος, σύμφωνα με τους ακόλουθους μαθηματικούς τύπους, οι οποίοι βέβαια μπορεί να αναπτυχθούν σε περισσότερους ανάλογα με τα κατά περίπτωση επιδόματα - αποζημιώσεις:

A) α` υπομέρισμα = (A.α + A.β)

A.α 20% * (BM + επίδομα χρόνου υπηρεσίας έως 31.10.2011) * [έτη έως 31.10.2011 / 35] * Σ

A.β 20% * (BM + επίδομα χρόνου υπηρεσίας από 1.11.2011) * [έτη υπηρεσίας από 1.11.2011 / 35] * Σ

B) β` υπομέρισμα =

20% * («τυχόν άλλες αποδοχές») * [μήνες / 420] * Σ Μηνιαίο μέρισμα (Μ) = (Α` υπομέρισμα + β` υπομέρισμα)».

5. Στο τέλος του άρθρου 29 του ν. 4024/2011 (Α` 226) προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Επί του ποσού της υπερβάλλουσας μείωσης του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 2 διενεργείται υπέρ του Μ.Τ.Π.Υ. η κράτηση που προβλέπει το άρθρο 27 του π.δ. 422/1981.»

6. Η παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 4024/2011 και η παρ. 2 του άρθρου 29 του ν. 4024/2011, όπως αντικαταστάθηκαν με τις παραγράφους 4 και 5 του παρόντος νόμου, ισχύουν από την 1.11.2011.

Δ. Οι Κοινωνικές Συνεταιριστικές Επιχειρήσεις δύνανται να εντάσσονται κατά την έναρξη λειτουργίας τους σε συγχρηματοδοτούμενα ευρωπαϊκά προγράμματα που υλοποιούνται από τη Γενική Γραμματεία Διαχείρισης Κοινοτικών και Άλλων Πόρων, από τον ΟΑΕΔ και από άλλους συναρμόδιους φορείς. Το ύψος της επιχορήγησης, τα κριτήρια, οι όροι, οι προϋποθέσεις η διαδικασία και τυχόν άλλα θέματα προσδιορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Ε. Η παράγραφος 6 του άρθρου 17 του ν. 3899/2010 (Α` 212) αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζεται:

α) το περιεχόμενο, η διαδικασία υποβολής και η προθεσμία υποβολής των δηλώσεων, αναφορών, ειδοποιήσεων, αναγγελιών και λοιπών στοιχείων, την υποβολή των οποίων ορίζει ο νόμος, προς το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, καθώς και τους εποπτευόμενους από αυτό οργανισμούς και φορείς και

β) η επιβολή των σχετικών κυρώσεων και προστίμων καθώς και τα όργανα επιβολής αυτών

γ) τα ανωτέρω σχετικά με τη διαδικασία της ηλεκτρονικής υποβολής των ανωτέρω εντύπων.

δ) η υποχρεωτικότητα και οι όροι της ηλεκτρονικής υποβολής των εντύπων, καθώς και

ε) κάθε άλλο θέμα που αφορά στη μεταβατική περίοδο από τη χειρόγραφη στην ηλεκτρονική υποβολή εντύπων.»

ΣΤ. Η περίπτωση στ` της παρ. 4 του άρθρου 5 του ν. 3232/2004 (Α` 48), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 37 του ν. 3996/2011 (Α` 170) αντικαθίσταται από τότε που ίσχυσε ως ακολούθως:

«στ. Το άρθρο αυτό δεν εφαρμόζεται στις αιτήσεις συνταξιοδότησης, οι οποίες έχουν υποβληθεί μέχρι και τις 4.8.2011. Απορριπτικές αποφάσεις συνταξιοδότησης που εκδόθηκαν βάσει της παρ. 1 του άρθρου 37 του ν. 3996/2011 επί αιτήσεων που υποβλήθηκαν μέχρι και 4.8.2011 ανακαλούνται αυτοδίκαια και τα σχετικά αιτήματα επανακρίνονται με βάση το προγενέστερο νομοθετικό καθεστώς.»

Ζ. 1. Στο τέλος της περ. β` της παρ. 8 του άρθρου 5 του ν. 3863/2010 (Α` 115), προτίθενται εδάφια ως εξής:

«Για τον προσδιορισμό των ανωτέρω ασφαλιστικών εισφορών λαμβάνεται ως βάση υπολογισμού για τον κάθε ασφαλιστικό φορέα - τομέα κύριας και επικουρικής ασφάλισης, καθώς και πρόνοιας, ο ασφαλιστέος μισθός ή το τεκμαρτό ημερομίσθιο της ασφαλιστικής κλάσης ή κατηγορίας, όπως θα διαμορφώνονταν κάθε φορά αν τα πρόσωπα της παραγράφου αυτής συνέχιζαν, κατά περίπτωση, να απασχολούνται ή να αυτοαπασχολούνται ή να ασκούν ελεύθερο επάγγελμα και κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Σε περίπτωση που δεν προβλέπεται ασφαλιστέος μισθός ή τεκμαρτό ημερομίσθιο ή το ύψος αυτών υπερβαίνει τον ασφαλιστέο μισθό ή το τεκμαρτό ημερομίσθιο που αντιστοιχεί στην 28η ασφαλιστική κλάση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, οι ανωτέρω ασφαλιστικές εισφορές υπολογίζονται επί του ασφαλιστέου μισθού ή του τεκμαρτού ημερομισθίου της κλάσης αυτής, όπως ισχύει κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης αναγνώρισης, ή προκειμένου για ασφαλισμένους από 1.1.1993 και μετά, επί των αποδοχών της παρ. 2β του άρθρου 22 του ν. 2084/1992 που δεν μπορούν να υπερβαίνουν κατά μήνα το οκταπλάσιο του μέσου μηνιαίου κατά κεφαλή ΑΕΠ, αναπροσαρμοζόμενου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.

Η καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών για τον αναγνωριζόμενο χρόνο γίνεται είτε εφάπαξ εντός τριμήνου από την κοινοποίηση της απόφασης αναγνώρισης, οπότε παρέχεται έκπτωση 15%, είτε σε μηνιαίες δόσεις, ο αριθμός των οποίων ισούται με τους αναγνωριζόμενους μήνες. Η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα της κοινοποίησης της απόφασης. Καθυστέρηση καταβολής δόσης συνεπάγεται επιβάρυνση της με τα εκάστοτε προβλεπόμενα πρόσθετα τέλη.

Ο αναγνωριζόμενος χρόνος αξιοποιείται είτε για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος είτε για την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης μόνο μετά την ολοσχερή εξόφληση του ποσού εξαγοράς.»

Η. 1. Από την 1.9.2011 και εφεξής, οι μητέρες ανηλίκων - ασφαλισμένες πριν από την 1.1.1983 στα Ειδικά Ταμεία του άρθρου 2 του ν. 3029/2002 (Α` 160), θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης λόγω γήρατος από τον ασφαλιστικό τους φορέα με τη συμπλήρωση του απαιτούμενου χρόνου ασφάλισης και του ορίου ηλικίας, όπου αυτό απαιτείται, όπως αυτά διαμορφώνονται σύμφωνα με το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο. Η ανηλικότητα του παιδιού αναζητείται κατά τη συμπλήρωση του συντάξιμου χρόνου, όπως αυτός διαμορφώνεται με βάση το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο για την κατηγορία αυτών των ασφαλισμένων.

Όσα πρόσωπα της ανωτέρω κατηγορίας έχουν υποβάλλει αίτηση παραίτησης από την υπηρεσία τους και αίτηση συνταξιοδότησης στον φορέα κύριας ασφάλισης τους μέχρι 31.8.2011, θεμελιώνουν δικαίωμα για λήψη σύνταξης σύμφωνα με τις καταστατικές και γενικές διατάξεις των ταμείων τους, εφόσον κατά το χρόνο συμπλήρωσης των 15 ετών ασφάλισης στον ασφαλιστικό τους φορέα συνέτρεχε και η ανηλικότητα του παιδιού.

Συνταξιοδοτικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί μέχρι 31.8.2011 κατόπιν αιτήσεων που υπεβλήθησαν από ασφαλισμένες της ίδιας ως άνω κατηγορίας, δεν ανακαλούνται.

2. Από την 1.9.2011 και εφεξής, γυναίκες - ασφαλισμένες πριν την 1.1.1983 στα Ειδικά Ταμεία του άρθρου 2 του ν. 3029/2002, θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης λόγω γήρατος από τον ασφαλιστικό τους φορέα με τη συμπλήρωση του απαιτούμενου χρόνου ασφάλισης και του ορίου ηλικίας, όπου αυτό απαιτείται, όπως αυτά διαμορφώνονται σύμφωνα με το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο για την κατηγορία αυτών των ασφαλισμένων.

Όσα πρόσωπα της ανωτέρω κατηγορίας έχουν υποβάλλει αίτηση παραίτησης από την υπηρεσία τους και αίτηση συνταξιοδότησης στον φορέα κύριας ασφάλισης τους μέχρι 31.8.2011 και έχουν συμπληρώσει συντάξιμο χρόνο τουλάχιστον 21 έτη μέχρι την ημερομηνία παραίτησης, θεμελιώνουν δικαίωμα για λήψη πλήρους ή μειωμένης σύνταξης.

Συνταξιοδοτικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί μέχρι 31.8.2011 κατόπιν αιτήσεων που υπεβλήθησαν από ασφαλισμένες της ίδιας ως άνω κατηγορίας, δεν ανακαλούνται.

Θ. 1. Για το χρονικό διάστημα από 1.10.2009 έως 31.12.2012 οι αναλογούσες ασφαλιστικές εισφορές (εργοδότη και εργαζομένου), για όλους τους κλάδους κύριας ασφάλισης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, της επικουρικής ασφάλισης του ΕΤΕΑΜ, καθώς και τις ασφαλιστικές εισφορές εκείνες, που το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εισπράττει ή συνεισπράττει υπέρ Φορέων και Κλάδων Κοινωνικής Ασφάλισης, που αφορούν σε εργαζομένους, οι οποίοι: α) μεταφέρθηκαν από την εταιρεία «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΑΕ (ΕΝΑΕ)» στην ανώνυμο εταιρεία «ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΡΟΧΑΙΟΥ ΥΛΙΚΟΥ (ΕΤΥΕ)», β) έχουν προβεί σε σχετική καταγγελία στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ διεκδικώντας τις ασφαλιστικές τους εισφορές για το χρονικό διάστημα από 1.10.2009 και εφεξής, γ) ήταν μέχρι 30.9.2009 ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, και δ) συμπληρώνουν μέχρι 31.12.2012 τις προϋποθέσεις πλήρους ή μειωμένης συνταξιοδότησης, συνυπολογιζόμενου του χρόνου ασφάλισης από 1.10.2009 μέχρι

31.12.2012, καταβάλλονται από τον ΟΑΕΔ μέσω της χρέωσης του αλληλόχρεου λογαριασμού μεταξύ ΟΑΕΔ και ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, μετά την υποβολή σχετικής αιτήσεως στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

2. Ο παραπάνω χρόνος ασφάλισης θεωρείται χρόνος πραγματικής ασφάλισης, λαμβάνεται υπ' όψιν για τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων για συνταξιοδότηση με πλήρη ή μειωμένη σύνταξη και δεν συνυπολογίζεται για τον προσδιορισμό του εναπομείναντος αριθμού πλασματικών χρόνων της παρ. 18 του άρθρου 10 του ν. 3863/2010, όπως ισχύει.

3. Καθ' όλη τη διάρκεια ασφάλισης της παραγράφου 1 οι αναλογούσες εισφορές υπολογίζονται επί των αποδοχών που ελάμβαναν ή δικαιούνταν να λάβουν οι εργαζόμενοι της παραγράφου 1 την 1η Ιανουαρίου του έτους 2009.

4. Ο ΟΑΕΔ υπεισέρχεται μετά την καταβολή των αναλογουσών ασφαλιστικών εισφορών σε όλα τα δικαιώματα των εργαζομένων και του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά της οφειλέτριας εργοδότης εταιρείας, δυνάμενος να διεκδικήσει ή να παρακρατήσει όλα τα ποσά που κατέβαλε.

5. Εάν η εργοδότης εταιρεία καταβάλλει τις αναλογούσες ασφαλιστικές εισφορές, διακόπτεται η καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών από τον ΟΑΕΔ αμελλητί, όσες δε εισφορές έχουν εν τω μεταξύ καταβληθεί από τον ΟΑΕΔ, αναζητούνται ως αχρεωστήτως καταβληθείσες.

6. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ρυθμίζονται ειδικότερα θέματα ως προς τον τρόπο καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών της παραγράφου 1, τη διαδικασία υποβολής της αιτήσεως στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, τα απαραίτητα δικαιολογητικά που πρέπει να προσκομισθούν, το αρμόδιο όργανο που θα εξετάζει τις υποβληθείσες αιτήσεις και τις ενστάσεις σε περίπτωση απόρριψης αυτών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της ρύθμισης.

Θβ. 1. Οι οφειλόμενες συμπληρωματικές ασφαλιστικές εισφορές (εργοδότη και εργαζομένου), για όλους τους κλάδους κύριας ασφάλισης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και της επικουρικής ασφάλισης του ΕΤΕΑΜ, που αφορούν σε πρώην εργαζομένους της εταιρείας T.V.X. Hellas A.E., οι οποίοι εντάχθηκαν στο ειδικό τοπικό πρόγραμμα επανειδίκευσης, κατάρτισης και απόκτησης επαγγελματικής εμπειρίας κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 47 του ν. 3220/ 2004 (Α' 15), χωρίς να δικαιούνται, κατά την υπαγωγή τους στο πρόγραμμα, ασφάλισης, εκτός της ασφάλισης του κλάδου υγείας, αλλά δικαιώθηκαν μεταγενεστέρως και αναδρομικά πλήρους ασφάλισης, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 22 του ν. 3867/2010 (Α 128), καταβάλλονται από τον ΟΑΕΔ μέσω της χρέωσης του αλληλόχρεου λογαριασμού μεταξύ ΟΑΕΔ και ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. μετά την υποβολή σχετικής αιτήσεως στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

2. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ρυθμίζονται ειδικότερα θέματα ως προς τον τρόπο καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών της παραγράφου 1, τη διαδικασία υποβολής της αιτήσεως στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, τα απαραίτητα δικαιολογητικά που πρέπει να προσκομισθούν, το αρμόδιο όργανο που θα εξετάζει τις

υποβληθείσες αιτήσεις και τις ενστάσεις σε περίπτωση απόρριψης αυτών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της ρύθμισης.

Θγ. 1. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 24 του ν. 3728/2008 (Α` 258) διαγράφεται η φράση «εντός μηνός από τη δημοσίευση του παρόντος».

2. Η παρ. 3 του άρθρου 24 του ν. 3728/2008 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Οι δικαιούχοι του προγράμματος συνεχίζουν να ασφαρίζονται στους οικείους ασφαλιστικούς φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης και για όλους τους κλάδους, στους οποίους ασφαλιζόνταν ως μισθωτοί, από το μήνα που έπεται της λύσης ή καταγγελίας της σύμβασης εργασίας τους, ανεξαρτήτως ημερομηνίας σύναψης της προβλεπόμενης στην παράγραφο 1 προγραμματικής σύμβασης. Ο παραπάνω χρόνος ασφάλισης λαμβάνεται υπόψη για τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων για συνταξιοδότηση με πλήρη ή μειωμένη σύνταξη, καθώς και των απαιτούμενων από την παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 825/1978 (Α` 189), όπως ισχύει κάθε φορά, χρονικών προϋποθέσεων. Οι εισφορές για κύρια ασφάλιση υπολογίζονται επί της ανώτερης ασφαλιστικής κλάσης του τελευταίου τριμήνου πριν την καταγγελία ή λύση της σύμβασης, στην οποία κατατάσσονται οι συμμετέχοντες στο πρόγραμμα, βάσει των πράγματι καταβληθεισών αποδοχών τους. Επί της βάσης αυτής, όπως κάθε φορά ισχύει, θα εξακολουθήσει η καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών έως τη συμπλήρωση των κατά περίπτωση προϋποθέσεων συνταξιοδότησης των δικαιούχων. Οι εισφορές για επικουρική ασφάλιση υπολογίζονται επί των αυτών ποσών της κύριας ασφάλισης. Όσοι μισθωτοί ήταν ασφαλισμένοι για τουλάχιστον έξι μήνες κατά τους τελευταίους δώδεκα μήνες της εργασίας τους στον κλάδο των βαρέων και ανθυγιεινών ή των οικοδομικών του ΙΚΑ. λόγω της ειδικότητας τους ή της φύσης της εργασίας τους, θα συνεχίσουν να ασφαρίζονται στον κλάδο αυτόν καθ' όλη τη διάρκεια του ειδικού προγράμματος. Οι εισφορές για τη συνέχιση της ασφάλισης βαρύνουν το ειδικό πρόγραμμα.

Απαραίτητη προϋπόθεση υπαγωγής στις ρυθμίσεις των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 είναι να προσκομίσουν οι δικαιούχοι στον φορέα υλοποίησης: α) βεβαίωση του ασφαλιστικού τους φορέα από την οποία να προκύπτει ότι οι μέχρι τούδε ασφαλιστικές εισφορές τους έχουν ελεγχθεί και επιβεβαιωθεί προσηκόντως, β) υπεύθυνη δήλωση της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 (Α` 75) όπως εκάστοτε ισχύει, με θεώρηση του γνησίου υπογραφής, στην οποία να δηλώνεται ότι δεν εκκρεμεί καταγγελία εις βάρος τους και δεν διώκονται για αδίκημα απάτης σχετικά με την καταβολή των εισφορών τους στους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης (κύριας και επικουρικής).»

3. Η εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας περίπτωσης Θγ έχει αναδρομική ισχύ από την έναρξη ισχύος του ν. 3728/2008 (Α` 258).

Θδ. Η βεβαίωση πιστοποίησης της ιδιότητας των ανέργων α) εγγεγραμμένων στους καταλόγους προσφερομένων προς εργασία του Γραφείου Ευρέσεως Ναυτικής Εργασίας και των παραρτημάτων αυτού, β) εγγεγραμμένων στο λογαριασμό ανεργίας προσωπικού ημερήσιων εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης και γ) του λογαριασμού ανεργίας τεχνικών τύπου Αθηνών και Θεσσαλονίκης εξομοιούται ως προς τα έννομα αποτελέσματα της με την κάρτα ανεργίας των ανέργων εγγεγραμμένων στα μητρώα του ΟΑΕΔ.

Με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μετά από γνώμη των Διοικητικών Συμβουλίων του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ και του Γραφείου Ευρέσεως Ναυτικής Εργασίας: α) είναι δυνατόν να εφαρμόζονται προγράμματα για τους ανέργους εγγεγραμμένους στους καταλόγους τους αντίστοιχα με αυτά που εφαρμόζονται για τους ανέργους εγγεγραμμένους στα μητρώα του ΟΑΕΔ, β) καθορίζονται οι αρμόδιες υπηρεσίες για την έκδοση της βεβαίωσης πιστοποίησης της ιδιότητας των ανέργων των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 1 και γ) ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια σχετικά με τα δικαιώματα και τις παροχές των εξομοιούμενων ανέργων των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 1 με τους ανέργους του ΟΑΕΔ.

Θε. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 21 του ν.δ. 2961/1954 (Α' 197), όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 5 του ν. 3552/2007 (Α' 77), αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Το βασικό επίδομα ανεργίας καθορίζεται με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Οικονομικών

Μέχρι τη δημοσίευση της ανωτέρω απόφασης συνεχίζεται το καθεστώς επιδότησης που ίσχυε την 31.12.2011.»

Οι υφιστάμενες παράγραφοι 5, 6, 7, 8 αναριθμούνται σε 4, 5, 6, 7.»

Ι. Για τον υπολογισμό των ποσών που προβλέπονται από τις κατωτέρω διατάξεις λαμβάνεται υπόψη το ύψος του ποσού του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη της 31.12.2011:

α) η αναγνώριση χρόνων ασφάλισης με εξαγορά των άρθρων 39-41, 56 του ν. 3996/2011 (Α' 170), του άρθρου 2 παρ. 3 του ν. 1358/1983 (Α' 64), του άρθρου 40 παρ. 2 του ν. 2084/1992 (Α' 165), του άρθρου 20 του ν. 3232/2004 (Α' 48),

β) του άρθρου 63 του ν. 2676/1999 (Α' 1), όπως αντικαταστάθηκε με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 3863/2010 (Α' 115),

γ) του άρθρου 14 του ν. 3863/2010,

δ) του άρθρου 29 παρ. 3 του ν. 1846/1951 (Α' 179), όπως ισχύει,

ε) των άρθρων 8 και 17 του π.δ. 419/1983 (Α' 154), όπως ισχύουν, καθώς και του άρθρου 14 παρ. 5 του ν. 3232/2004 (Α' 48),

στ) των άρθρων 8 και 17 του π.δ. 419/1980 (Α' 115), όπως ισχύουν, καθώς και του άρθρου 14 παρ. 5 του ν. 3232/2004 (Α' 48),

ζ) του άρθρου 25 του ν. 3846/2010 (Α' 65),

η) του άρθρου 9 παρ. 1 του Κανονισμού Παροχών ΤΕΑΥΕΚ,

θ) όπου από τις κείμενες διατάξεις των Καταστατικών των φορέων επικουρικής ασφάλισης προβλέπεται αναστολή σύνταξης λόγω απασχόλησης συνταξιούχων,

ι) του άρθρου 7 παρ. 1 του ν. 1745/1987 (Α` 234) και του άρθρου 9 παρ. 3 του ν. 2458/1997 (Α` 15),

ια) του άρθρου 11 παρ. 3 του ν. 2458/1997 και του άρθρου 13 παρ. 1 του ν. 2458/1997, όπως ισχύει.

ΙΑ. 1. Στις Τοπικές Διοικητικές Επιτροπές των Υποκαταστημάτων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Νομού Αττικής και των Περιφερειακών Διευθύνσεων του Ο.Α.Ε.Ε. Νομού Αττικής διορίζονται ως Πρόεδροι και μέλη υπάλληλοι που προέρχονται από τη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Ειδικότερα, ως Πρόεδροι διορίζονται υπάλληλοι ΠΕ ή ΤΕ ή ΔΕ κατηγορίας, Α` ή Β` ή Γ` βαθμού με τους αντίστοιχους αναπληρωτές τους και ως μέλη υπάλληλοι ΠΕ ή ΤΕ ή ΔΕ κατηγορίας με πενταετή τουλάχιστον υπηρεσία στη ΓΓΚΑ με τους αντίστοιχους αναπληρωτές τους. Ειδικό για τις Τ.Δ.Ε. των λοιπών, πλην περιοχής Αθηνών και Πειραιώς, Υποκαταστημάτων ΙΚΑ-ΕΤΑΜ του Νομού Αττικής και μόνο σε περίπτωση έλλειψης ή αδυναμίας ορισμού των προσώπων του πρώτου εδαφίου, ως Πρόεδροι και μέλη διορίζονται υπάλληλοι εποπτευόμενου οργανισμού, πλην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, με τα προσόντα που περιγράφονται στο προηγούμενο εδάφιο.

Στις Τοπικές Διοικητικές Επιτροπές των Υποκαταστημάτων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ των υπολοίπων νομών της χώρας διορίζονται ως Πρόεδροι μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ή συνταξιούχοι δικαστικοί λειτουργοί των τακτικών διοικητικών ή πολιτικών δικαστηρίων ή υπάλληλοι ΠΕ ή ΤΕ ή ΔΕ κατηγορίας, Α` ή Β` ή Γ` βαθμού του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ή εποπτευόμενου οργανισμού, πλην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και ως μέλη υπάλληλοι του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ή εποπτευόμενου οργανισμού, πλην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΠΕ ή ΤΕ ή ΔΕ κατηγορίας, Α` ή Β` ή Γ` βαθμού, με τους αντίστοιχους αναπληρωτές τους. Η αρμοδιότητα υπόδειξης των υπαλλήλων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ή εποπτευόμενου οργανισμού, πλην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ανήκει στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Στις Τοπικές Διοικητικές Επιτροπές των Υποκαταστημάτων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ των υπολοίπων νομών της χώρας διορίζονται ως Πρόεδροι μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ή συνταξιούχοι δικαστικοί λειτουργοί των τακτικών διοικητικών ή πολιτικών ή υπάλληλοι ΠΕ ή ΤΕ ή ΔΕ κατηγορίας, Α` ή Β` ή Γ` βαθμού του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ή εποπτευόμενου οργανισμού, πλην ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, και ως μέλη υπάλληλοι του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ή εποπτευόμενου οργανισμού, πλην ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, ΠΕ ή ΤΕ ή ΔΕ κατηγορίας, με πενταετή τουλάχιστον υπηρεσία στο Υπουργείο ή στον εποπτευόμενο φορέα, με τους αντίστοιχους αναπληρωτές τους.

Σε όλες τις συνεδριάσεις των Τοπικών Διοικητικών Επιτροπών του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και του Ο.Α.Ε.Ε., μετέχουν ως μέλη χωρίς δικαίωμα ψήφου: α) ο Προϊστάμενος Διεύθυνσης του οικείου Υποκαταστήματος του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. ή της οικείας Περιφερειακής Διεύθυνσης του Ο.Α.Ε.Ε. αντίστοιχα και β) οι Προϊστάμενοι των Τμημάτων του οικείου Υποκαταστήματος του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. ή της οικείας Περιφερειακής Διεύθυνσης του Ο.Α.Ε.Ε. αντίστοιχα ή υπάλληλοι του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. ή του Ο.Α.Ε.Ε. αντίστοιχα Α` ή Β` ή Γ`

Βαθμού, οι οποίοι διορίζονται με απόφαση του Διοικητή του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και του Ο.Α.Ε.Ε. αντίστοιχα.

2. Στα Διοικητικά Συμβούλια των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, στις Διοικούσες Επιτροπές του άρθρου 29 του ν. 3655/2008 (Α` 58) και στο Συμβούλιο Ασφάλισης Τραπέζης της Ελλάδος διορίζονται ως Κυβερνητικοί Επίτροποι και μέλη, όπου η συμμετοχή τους προβλέπεται από τις οικείες διατάξεις, υπάλληλοι που προέρχονται από τη Γ.Γ.Κ.Α. και είναι οι μεν Κυβερνητικοί Επίτροποι προϊστάμενοι Γενικής Διεύθυνσης ή Διεύθυνσης ή Τμήματος, τα δε μέλη προϊστάμενοι Διεύθυνσης ή Τμήματος ή υπάλληλοι ΠΕ ή ΤΕ κατηγορίας με πενταετή τουλάχιστον υπηρεσία στη Γ.Γ.Κ.Α.. Για τον Κυβερνητικό Επίτροπο στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και του αναπληρωτή του, εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις της περίπτωσης γ` της παρ. 7 του άρθρου 77 του ν. 3996/2011 (Α` 170).

3. Η παρ. 4 του άρθρου 33 του ν. 702/1977, η οποία είχε καταργηθεί με το εδάφιο γ της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 1407/1984 και επαναφέρθηκε σε ισχύ με το άρθρο 8 του ν. 1649/1986 (Α 149) και καταργήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 3900/2010, επαναφέρεται σε ισχύ για τις υποθέσεις εκείνες των οποίων το αντικείμενο υπερβαίνει το ποσό των δύο χιλιάδων (2.000,00) ευρώ, καθώς και για τις υποθέσεις που δεν αποτιμώνται σε χρήμα, έχουν όμως οικονομικές συνέπειες.»

4. Η περίπτωση β` της παρ. 1 του άρθρου 3 του π.δ. 422/1981, όπως έχει αντικατασταθεί και ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Ενόσ υπαλλήλου της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, προϊσταμένου Διεύθυνσης ή Τμήματος ή υπαλλήλου ΠΕ ή ΤΕ κατηγορίας με πενταετή τουλάχιστον υπηρεσία στη Γ.Γ.Κ.Α.».

5. Η περίπτωση γ` της παραγράφου Β3 του άρθρου 29 του ν. 3655/2008 (Α` 58), αντικαθίσταται ως εξής:

«γ. Εναν (1) εκπρόσωπο των δικαστικών επιμελητών που προτείνεται από την Ομοσπονδία Δικαστικών Επιμελητών Ελλάδος, με τον αναπληρωτή του.»

6. Η περίπτωση β` της παραγράφου 6 του άρθρου 10 του α.ν. 1846/1951, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Εκ δύο υπαλλήλων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ βαθμού Α` ή Β` και ελλείψει αυτών βαθμού Γ`, οριζομένων από τον Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ως μελών, μετά των αναπληρωτών τους.»

7. Η υποπερίπτωση εε` της περίπτωσης α` της παραγράφου 7 του άρθρου 77 του ν.3996/2011 (Α` 170), αντικαθίσταται ως εξής:

«εε. Εναν υπάλληλο του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που προτείνεται από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων ΙΚΑ (ΠΟΣΕ-ΙΚΑ).»

ΙΒ. 1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του Καταστατικού της Η.ΔΙ.Κ.Α. ΑΕ, το οποίο περιέχεται στο άρθρο πέμπτο του ν. 3607/2007 (Α` 245) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«3. Η Εταιρεία συνάπτει σύμβαση, με τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης και με το Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων (Μ.Τ.Π.Υ.) για τις παρεχόμενες προς αυτούς υπηρεσίες, με απευθείας ανάθεση, χωρίς δημοσίευση προκήρυξης διαγωνισμού.»

2. Όλες οι συμβάσεις παροχής υπηρεσιών που έχουν συναφθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου μεταξύ της Η.ΔΙ.Κ.Α. Α.Ε. και των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης ή του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων (Μ.Τ.Π.Υ.), οι τυχόν παρατάσεις αυτών, καθώς και όλες οι κατά το χρονικό αυτό διάστημα διενεργηθείσες πράξεις και δαπάνες θεωρούνται νόμιμες και παράγουν όλες τις έννομες συνέπειες.

2. Οι συμβάσεις της παραγράφου 1 δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 19 παρ. 7 του π.δ. 774/1980.

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 13 του Καταστατικού της Η.ΔΙ.Κ.Α. ΑΕ, το οποίο περιέχεται στο άρθρο πέμπτο του ν. 3607/2007, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Στις αρμοδιότητες του Δ.Σ. της Εταιρείας περιλαμβάνονται και τα ακόλουθα: α) Η έγκριση προμηθειών, αγαθών και υπηρεσιών για ποσά για τα οποία απαιτείται η διενέργεια τακτικού διαγωνισμού όπως εκάστοτε ισχύουν από τις διατάξεις περί προμηθειών του Δημοσίου, β) Η υποβολή πρότασης στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης για έγκριση των όρων, του χρόνου και των προϋποθέσεων εκτέλεσης των εργασιών, του ύψους και του τρόπου της αμοιβής και κάθε άλλου αναγκαίου σχετικού θέματος για την παροχή των υπηρεσιών της Εταιρείας στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, κατόπιν απευθείας ανάθεσης.»

ΙΓ. 1. Η παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 4019/2011 (Α` 216) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η σχέση μεταξύ μελών της Κοιν.Σ.Επ, η διοίκηση, η λειτουργία της, καθώς και η λύση της διέπονται από το ν. 1667/1986 (Α` 196), εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στο νόμο αυτόν. Δεν εφαρμόζονται το άρθρο 1, οι παράγραφοι 2, 7 και 8 του άρθρου 2, οι παράγραφοι 4 και 6 του άρθρου 3, οι παράγραφοι 1 και 4 του άρθρου 4, η παράγραφος 2 του άρθρου 5, το δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 7, το άρθρο 8, το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 και η παράγραφος 4 του άρθρου 9, το άρθρο 13 και το άρθρο 14 του ν. 1667/1986. Όπου στο ν. 1667/1986 αναφέρεται καταχώριση στο «Μητρώο Συνεταιρισμών του ειρηνοδικείου» ή «στο μητρώο της παρ. 3 του άρθρου 1», νοείται το Μητρώο της περίπτωσης α` της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του παρόντος.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 3 του ν. 4019/2011 (Α` 216) αντικαθίσταται ως εξής:

« 2. α) Για τη σύσταση της Κοιν.Σ.Επ. απαιτείται η σύνταξη καταστατικού και η εγγραφή της στο Μητρώο Κοινωνικής Επιχειρηματικότητας της περίπτωσης α` της παραγράφου 1 του άρθρου 14 σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 2. Από την εγγραφή, η οποία περιλαμβάνει και την καταχώριση του καταστατικού στο Μητρώο, η Κοιν.Σ.Επ. αποκτά νομική προσωπικότητα και εμπορική ιδιότητα. Το καταστατικό

πρέπει να υπογράφεται από επτά τουλάχιστον πρόσωπα, αν πρόκειται για Κοιν.Σ.Επ. Ενταξης, και από πέντε τουλάχιστον πρόσωπα αν πρόκειται για Κοιν.Σ.Επ. Κοινωνικής Φροντίδας ή Συλλογικού Σκοπού.

β) Το καταστατικό της Κοιν.Σ.Επ. πρέπει να περιέχει τις απολύτως αναγκαίες σύμφωνα με τον παρόντα νόμο διατάξεις, καθώς και τα ακόλουθα:

αα) Την επωνυμία, την έδρα και το σκοπό της Κοιν.Σ.Επ.. Ως έδρα της Κοιν.Σ.Επ. ορίζεται δήμος. Η επωνυμία της Κοιν.Σ.Επ. ορίζεται από το σκοπό της, το είδος της Κοιν.Σ.Επ. και την έκταση της ευθύνης των μελών της. Ονόματα μελών ή τρίτων δεν περιλαμβάνονται στην επωνυμία της Κοιν.Σ.Επ..

ββ) Τα πλήρη στοιχεία ταυτότητας ή την επωνυμία και τη διεύθυνση των ιδρυτικών μελών.

γγ) Τους όρους εισόδου και εξόδου των μελών.

δδ) Την έκταση της ευθύνης των μελών όπως ορίζεται στην παράγραφο 8.

εε) Το ύψος της συνεταιριστικής μερίδας.

στστ) Τον ορισμό προσωρινής διοικητικής επιτροπής που θα μεριμνήσει για την έγκριση του και τη σύγκληση της πρώτης γενικής συνέλευσης για ανάδειξη των οργάνων διοίκησης της Κοιν.Σ.Επ..

Κατά τα λοιπά το καταστατικό της Κοιν.Σ.Επ. μπορεί να παραπέμπει στις διατάξεις των οικείων νόμων.

γ) Για τη σύσταση της Κοιν.Σ.Επ. μπορεί να γίνει χρήση πρότυπου καταστατικού, το οποίο συμπληρώνεται από τους ιδρυτές της Κοιν.Σ.Επ. και περιλαμβάνει τα στοιχεία της περ. β`. Το περιεχόμενο του πρότυπου καταστατικού ορίζεται ειδικότερα με την απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης της παρ. 5 του άρθρου 17.

Ενδεικτικό πρότυπο καταστατικό διατίθεται σε ηλεκτρονική μορφή από το διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

3. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 17 του ν. 4019/2011 (Α` 216) αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής ασφάλισης, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της Υπηρεσίας του άρθρου 15, ρυθμίζονται ειδικότερα θέματα τήρησης και λειτουργίας του Γενικού Μητρώου Κοινωνικής Οικονομίας, κάθε λεπτομέρεια σχετική με τη λειτουργία του, τεχνική ή μη, οι αρμοδιότητες του Τμήματος Κοινωνικής Οικονομίας του άρθρου 14, οι προδιαγραφές και τα κριτήρια πιστοποίησης των νομικών προσώπων που εγγράφονται στα επί μέρους Μητρώα, οι προϋποθέσεις και τα δικαιολογητικά που απαιτούνται για την εγγραφή τους σε αυτά, οι προϋποθέσεις για τη διαγραφή τους, η μορφή και το περιεχόμενο του προτυποποιημένου καταστατικού

της περίπτωσης β` της παραγράφου 2 του άρθρου 3, οι διαδικασίες ελέγχου και κυρώσεων, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.»

Ο τίτλος του άρθρου 17 αντικαθίσταται ως εξής:

«Εξουσιοδοτικές και μεταβατικές διατάξεις»

Στο τέλος του άρθρου 17 προστίθεται νέα παράγραφος 8 ως εξής:

«8. Μέχρι την έναρξη λειτουργίας του ηλεκτρονικού Μητρώου, οι απαιτούμενες διαδικασίες για την εγγραφή και πιστοποίηση των Κοιν.Σ.Επ., των Κοι.Σ.Π.Ε. και των άλλων φορέων Κοινωνικής Οικονομίας σε αυτό δύνανται να διενεργούνται και χειρόγραφα από το Τμήμα Μητρώου Κοινωνικής Οικονομίας.»

2. Με το άρθρο 18 αντικαθίσταται η παρ. 6 του άρθρου 21 του ν. 4613/2019 που έχει ως εξής:

«Άρθρο 21

Σύσταση Ενιαίας Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας

1. Στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη συνιστάται ενιαία αυτοτελής ειδική υπηρεσία, υπαγόμενη απευθείας στον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, η οποία ονομάζεται «Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας» (Υ.Ε.Υ.Σ.Α.), η οποία λειτουργεί σε επίπεδο Διεύθυνσης και έχει έδρα τον Νομό Αττικής. Παράρτημα της Υπηρεσίας αυτής λειτουργεί στη Βόρεια Ελλάδα, με έδρα τη Θεσσαλονίκη, και ονομάζεται «Υποδιεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας Βορείου Ελλάδας» (Υ.Ε.Υ.Σ.Α.Β.Ε.).

2. Η Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας (Υ.Ε.Υ.Σ.Α.) έχει ως αποστολή τη διερεύνηση, εξιχνίαση και δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται από την παράγραφο 2 του άρθρου 1 του ν. 2713/1999 (Α 89), την παράγραφο 2 του άρθρου 49 του ν. 2935/2001 (Α 162), την παράγραφο 2 του άρθρου 70 του ν. 4249/2014 (Α 73) και τις διατάξεις που αφορούν σε παραβάσεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας αρμοδιότητας του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής και πρόκλησης ναυτικών ατυχημάτων, που διαπράττουν ή συμμετέχουν σε αυτά το αστυνομικό, λιμενικό και πυροσβεστικό προσωπικό, καθώς και υπάλληλοι και λειτουργοί του ευρύτερου δημόσιου τομέα, σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στις παραπάνω διατάξεις των οικείων Σωμάτων. Η αρμοδιότητα της Υ.Ε.Υ.Σ.Α. εκτείνεται σε όλη την Επικράτεια, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις που αφορούν στην αρμοδιότητα της Ελληνικής Αστυνομίας και του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής.

3. Στη συνιστώμενη Υ.Ε.Υ.Σ.Α. συγχωνεύονται η Διεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων της Ελληνικής Αστυνομίας και η Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής. Η Υ.Ε.Υ.Σ.Α., με την επιφύλαξη της παραγράφου 7 του άρθρου 2 του ν. 2713/1999, στελεχώνεται από προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής και του Πυροσβεστικού Σώματος. Η Υπηρεσία, κατά τα λοιπά, διέπεται αναλογικά από τις διατάξεις των άρθρων 1 έως 9 του

ν. 2713/1999, 49 έως 53 του ν. 2935/2001 και 70 του ν. 4249/2014, όπως ισχύουν κάθε φορά, κατά το μέρος που δεν αντίκεινται στις ρυθμίσεις του παρόντος.

Στο προσωπικό της Υ.Ε.Υ.Σ.Α. χορηγείται ειδική μηνιαία αποζημίωση, το ύψος της οποίας, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα, καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής. Μέχρι την έκδοση της απόφασης του προηγούμενου εδαφίου, εφαρμόζονται στο Αστυνομικό προσωπικό και στο προσωπικό του Λιμενικού Σώματος-Ελληνικής Ακτοφυλακής, οι οποίοι πρόκειται να στελεχώσουν την Υ.Ε.Υ.Σ.Α, οι περιπτώσεις Η και Θ του άρθρου 127 του ν. 4472/2017 (Α 74) αντίστοιχα.

4. Ως Διοικητής της Υ.Ε.Υ.Σ.Α. ορίζεται από τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη ανώτατος Αξιωματικός της Ελληνικής Αστυνομίας, μετά από γνώμη της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Κανονισμό της βουλής, για θητεία τριών (3) ετών. Ως πρώτος Υποδιοικητής της Υ.Ε.Υ.Σ.Α. ορίζεται ανώτερος ή ανώτατος Αξιωματικός του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής, με απόφαση των Υπουργών Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής. Ως δεύτερος Υποδιοικητής της Υ.Ε.Υ.Σ.Α. ορίζεται από τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη ανώτερος ή ανώτατος Αξιωματικός του Πυροσβεστικού Σώματος. Οι παραπάνω Υποδιοικητές ορίζονται για θητεία τριών (3) ετών και είναι ανώτεροι ή αρχαιότεροι του Διευθυντή της Υποδιεύθυνσης Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας Βορείου Ελλάδος, καθώς και των Τμηματάρχων της Διεύθυνσης. Ως Διευθυντής της Υ.Ε.Υ.Σ.Α.Β.Ε. ορίζεται Ανώτερος αξιωματικός της Ελληνικής Αστυνομίας, με πρόταση του Διοικητή της Υπηρεσίας και απόφαση του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη. Ως Υποδιοικητής της Υ.Ε.Υ.Σ.Α.Β.Ε. ορίζεται Ανώτερος αξιωματικός του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής, με πρόταση του Διοικητή της Δ.Ε.Υ.Σ.Α και απόφαση των Υπουργών Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής. Το λοιπό προσωπικό μετατίθεται στην Υ.Ε.Υ.Σ.Α., με πρόταση του Διοικητή της Υπηρεσίας και απόφαση του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη, αν προέρχεται από την Ελληνική Αστυνομία και το Πυροσβεστικό Σώμα ή απόφαση των Υπουργών Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, αν προέρχεται από το Λιμενικό Σώμα - Ελληνική Ακτοφυλακή, αντίστοιχα.

5. Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος:

α) τα καθήκοντα του Διοικητή ανατίθενται στον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Εσωτερικών Υποθέσεων της Ελληνικής Αστυνομίας για θητεία τριών (3) ετών, ενώ τα καθήκοντα του πρώτου Υποδιοικητή ανατίθενται στον Προϊστάμενο της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής, με όμοια θητεία, με την επιφύλαξη του τέταρτου εδαφίου της παραγράφου 4. Αν δεν πληρούνται οι εν λόγω προϋποθέσεις για τον ορισμό του πρώτου Υποδιοικητή, αυτός ορίζεται εντός μηνός με απόφαση των Υπουργών Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής. Στην περίπτωση αυτή, μέχρι τον ορισμό του πρώτου Υποδιοικητή, αντίστοιχα καθήκοντα ασκεί ο αρχαιότερος Τμηματάρχης,

β) ο δεύτερος Υποδιοικητής της Υ.Ε.Υ.Σ.Α, ορίζεται μετά τη δημοσίευση του προεδρικού διατάγματος της παραγράφου 6,

γ) καθήκοντα Διευθυντή της Υ.Ε.Υ.Σ.Α.Β.Ε. ανατίθενται στον Προϊστάμενο της Υποδιεύθυνσης Εσωτερικών Υποθέσεων Βορείου Ελλάδος της Ελληνικής Αστυνομίας,

δ) στην Υ.Ε.Υ.Σ.Α. εντάσσεται αυτοδίκαια, με την ίδια σχέση εργασίας, το προσωπικό που ανήκει στις συγχωνευόμενες υπηρεσίες. Τυχόν ευεργετήματα που προβλέπονται για το προσωπικό από τις οικείες διατάξεις των Σωμάτων εξακολουθούν να ισχύουν.

6. Με προεδρικό διάταγμα, το οποίο εκδίδεται εντός τεσσάρων (4) μηνών από τη θέση σε ισχύ του παρόντος, με πρόταση των Υπουργών Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, καθορίζονται θέματα οργάνωσης, διάρθρωσης, λειτουργίας και στελέχωσης της Υ.Ε.Υ.Σ.Α., οι οργανικές θέσεις, η θητεία του προσωπικού και η ανανέωσή της, οι προϋποθέσεις, τα προσόντα, τα κωλύματα και ασυμβίβαστα, οι διαδικασίες επιλογής, οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα, οι υποχρεώσεις, τα δικαιώματα, οι σχέσεις ιεραρχίας και η υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα για την εφαρμογή του παρόντος. Μετά τη δημοσίευση του προεδρικού διατάγματος του προηγούμενου εδαφίου, οι Εισαγγελικοί Λειτουργοί του άρθρου 3 του ν. 2713/1999, εποπτεύουν την Υ.Ε.Υ.Σ.Α..

7. Κατά την έναρξη εφαρμογής του παρόντος και μέχρι την έκδοση του κατά την παράγραφο 6 προεδρικού διατάγματος ισχύουν τα ακόλουθα:

α) ως προς την υπηρεσιακή κατάσταση, τις αρμοδιότητες, τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις, το πειθαρχικό δίκαιο και γενικά τη λειτουργία εφαρμόζονται οι ισχύοντες κανόνες των συγχωνευόμενων Υπηρεσιών, ανάλογα με την προέλευση του προσωπικού,

β) η ανάθεση του χειρισμού των υποθέσεων που προκύπτουν στο μεταβατικό διάστημα γίνεται με βασικό κριτήριο τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας, αντικειμενικότητας και αμεροληψίας που απαιτείται κατά περίπτωση και όχι με μόνο κριτήριο το Σώμα προέλευσης των υπόπτων τέλεσης των αδικημάτων ή την εγγύτητα των υποθέσεων προς αυτό. Ο χειρισμός των εκκρεμών υποθέσεων κατά θέση σε ισχύ του παρόντος συνεχίζεται από τα αρμόδια στελέχη στα οποία τους έχει ανατεθεί και

γ) οι δαπάνες που είναι αναγκαίες για τη λειτουργία και την εκπλήρωση της αποστολής της Υ.Ε.Υ.Σ.Α., συμπεριλαμβανομένων των δαπανών μισθοδοσίας, καλύπτονται υποχρεωτικά από τις υφιστάμενες διαθέσιμες πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού των αντίστοιχων προς τις συγχωνευόμενες Υπηρεσίες φορέων. Η διαχείριση των δαπανών εντός της ανωτέρω Υπηρεσίας διενεργείται από τα αντίστοιχα υφιστάμενα όργανα. Οι αρμόδιες Υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας, του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής και του Πυροσβεστικού Σώματος παρέχουν στη νέα Υπηρεσία διοικητική, οικονομική, λογιστική και διαχειριστική υποστήριξη. Για την εκπλήρωση της αποστολής της συνιστώμενης Υπηρεσίας, μεταφέρονται σε αυτήν όλα τα υλικά και μέσα που διέθεταν οι συγχωνευόμενες υπηρεσίες. Η Ελληνική Αστυνομία, το Λιμενικό Σώμα - Ελληνική Ακτοφυλακή και το Πυροσβεστικό Σώμα παρέχουν κάθε δυνατή και αναγκαία συνδρομή για αυτόν τον σκοπό.

8. Από τη θέση σε ισχύ του προεδρικού διατάγματος της παραγράφου 6, καταργούνται οι παράγραφοι 1 έως 6 του άρθρου 2 του ν. 2713/1999 και το άρθρο 50 του ν. 2935/2001».

3. Με το άρθρο 20 προστίθεται παρ. 3 στο άρθρο 21Α του ν. 2946/2001 (Α' 224), το οποίο έχει ως εξής:

« Άρθρο 21Α

1. Εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που είναι σύζυγοι στρατιωτικών των Ενόπλων Δυνάμεων δύναται να αποσπώνται με αίτησή τους, κατά παρέκκλιση των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας, σε εκπαιδευτική μονάδα της πόλης όπου βρίσκεται η έδρα της στρατιωτικής μονάδας ή σε εκπαιδευτική μονάδα που απέχει έως είκοσι (20) χιλιόμετρα από τη στρατιωτική μονάδα που υπηρετεί ο/η σύζυγός τους και για όσο χρόνο υπηρετεί ο/η σύζυγος στη μονάδα αυτή. Σε περίπτωση που ο/η σύζυγος υπηρετεί σε νησί, η κατά το προηγούμενο εδάφιο απόσπαση δεν μπορεί να διενεργείται εκτός νησιού.
2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1 ως στρατιωτική μονάδα νοείται η στρατιωτική εγκατάσταση όπου υπηρετεί πραγματικά ο/η στρατιωτικός».

ΜΕΡΟΣ Γ΄

Με το άρθρο 21 καταργούνται:

- **το άρθρο 5 του ν. 2018/1992 (Α' 33), το οποίο έχει ως εξής:**

«Άρθρο 5

1. Συνιστάται ίδρυμα με την επωνυμία "Εξοχές Ελληνικής Αστυνομίας", με έδρα την Αθήνα, το οποίο αποτελεί νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου, που ελέγχεται και εποπτεύεται από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης (Διεύθυνση Οικονομικών).
2. Σκοπός του ιδρύματος είναι:
 - α. Η λειτουργία παιδικών εξοχών για τα τέκνα των εν ενεργεία και αποστρατεία αστυνομικών και πολιτικών υπαλλήλων της Ελληνικής Αστυνομίας. Ως προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας νοείται και το εν αποστρατεία προσωπικό των καταργηθέντων Σωμάτων Χωροφυλακής και Αστυνομίας Πόλεων.
 - β. Η λειτουργία θερέτρων για το προσωπικό της προηγούμενης περίπτωσης.
3. Περιουσία του ιδρύματος είναι:
 - α. Η έκταση στον Άγιο Ανδρέα Αττικής, που παραχωρήθηκε, μεταβιβάσθηκε και χρησιμοποιείται από το ίδρυμα "Εξοχαί Χωροφυλακής" και το Τμήμα "Παιδικών Κατασκηνήσεων" των καταργηθέντων Σωμάτων Χωροφυλακής και Αστυνομίας Πόλεων για τη λειτουργία των παιδικών εξοχών τους.
 - β. Τα κτίσματα, οι λοιπές εγκαταστάσεις, καθώς και τα κινητά πράγματα, που υπάρχουν στην παραπάνω έκταση και χρησιμοποιούνται για τη λειτουργία των παιδικών εξοχών.
 - γ. Οι δωρεές και οι αιτία θανάτου παροχές.
4. Οι πόροι του ιδρύματος προέρχονται:

α. Από την επιχορήγηση, που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 749/1948 (ΦΕΚ 200 Α'), καθώς και από τις ενισχύσεις, που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 21 παράγραφος 2 του ν. 1481/1984 (ΦΕΚ 152 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παράγραφος 6 του ν. 1590/1986 (ΦΕΚ 49 Α'), εφόσον υπάρχουν διαθέσιμα ποσά στους

σχετικούς λογαριασμούς.

β. Από εράνους, που ενεργούνται, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, καθώς και από κάθε φύσεως εισφορές ή κάθε είδους παροχές τρίτων.

γ. Από έσοδα, που προέρχονται από καλλιτεχνικές ή αθλητικές εκδηλώσεις.

5. Το ίδρυμα διοικείται από ενδεκαμελές διοικητικό συμβούλιο, το οποίο ορίζεται από τον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας. Πέντε από τα μέλη του είναι εκπρόσωποι των συνδικαλιστικών φορέων του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας και προτείνονται αντίστοιχα ανά ένα από τις Ομοσπονδίες των Αξιωματικών, των Αστυνομικών Υπαλλήλων, των Πολιτικών Υπαλλήλων, των Συνοριακών Φυλάκων και των Ειδικών Φρουρών. Το διοικητικό συμβούλιο διαχειρίζεται ενιαία τους πόρους του ιδρύματος, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για τις επιχορηγήσεις. Το προσωπικό που διατίθεται για τη λειτουργία του Ιδρύματος και την εξυπηρέτηση των σκοπών του υπάγεται διοικητικά στη Διεύθυνση Οικονομικών του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας."

6. Ο τρόπος λειτουργίας, διοίκησης και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με τον κανονισμό λειτουργίας του ιδρύματος, που κυρώνεται με προεδρικό διάταγμα, εκδιδόμενο ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.

7. Το ίδρυμα "Εξοχαί Χωροφυλακής" και το Τμήμα "Παιδικών Κατασκηνήσεων" καταργούνται και η λοιπή περιουσία τους περιέρχεται ή παραμένει στο επικουρικό ταμείο πρώην Χωροφυλακής και στον κλάδο υγείας υπαλλήλων πρώην Αστυνομίας Πόλεων, αντίστοιχα.

8. Το άρθρο 40 του ν. 4101/1960 (ΦΕΚ 134 Α'), καθώς και κάθε άλλη διάταξη, που αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος άρθρου, καταργούνται. »

• **Η παρ. 4 του άρθρου 21 του ν. 4613/2019 (Α'78), το οποίο έχει ως εξής:**

« Άρθρο 21

Σύσταση Ενιαίας Υπηρεσίας Εσωτερικών
Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας

1. Στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη συνιστάται ενιαία αυτοτελής ειδική υπηρεσία, υπαγόμενη απευθείας στον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, η οποία ονομάζεται «Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας» (Υ.Ε.Υ.Σ.Α.), η οποία λειτουργεί σε επίπεδο Διεύθυνσης και έχει έδρα τον Νομό Αττικής. Παράρτημα της Υπηρεσίας αυτής λειτουργεί στη Βόρεια Ελλάδα, με έδρα τη

Θεσσαλονίκη, και ονομάζεται «Υποδιεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας Βορείου Ελλάδας» (Υ.Ε.Υ.Σ.Α.Β.Ε.).

2. Η Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας (Υ.Ε.Υ.Σ.Α.) έχει ως αποστολή τη διερεύνηση, εξιχνίαση και δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται από την παράγραφο 2 του άρθρου 1 του ν. 2713/1999 (Α 89), την παράγραφο 2 του άρθρου 49 του ν. 2935/2001 (Α 162), την παράγραφο 2 του άρθρου 70 του ν. 4249/2014 (Α 73) και τις διατάξεις που αφορούν σε παραβάσεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας αρμοδιότητας του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής και πρόκλησης ναυτικών ατυχημάτων, που διαπράττουν ή συμμετέχουν σε αυτά το αστυνομικό, λιμενικό και πυροσβεστικό προσωπικό, καθώς και υπάλληλοι και λειτουργοί του ευρύτερου δημόσιου τομέα, σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στις παραπάνω διατάξεις των οικείων Σωμάτων. Η αρμοδιότητα της Υ.Ε.Υ.Σ.Α. εκτείνεται σε όλη την Επικράτεια, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις που αφορούν στην αρμοδιότητα της Ελληνικής Αστυνομίας και του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής.

3. Στη συνιστώμενη Υ.Ε.Υ.Σ.Α. συγχωνεύονται η Διεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων της Ελληνικής Αστυνομίας και η Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής. Η Υ.Ε.Υ.Σ.Α., με την επιφύλαξη της παραγράφου 7 του άρθρου 2 του ν. 2713/1999, στελεχώνεται από προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής και του Πυροσβεστικού Σώματος. Η Υπηρεσία, κατά τα λοιπά, διέπεται αναλογικά από τις διατάξεις των άρθρων 1 έως 9 του ν. 2713/1999, 49 έως 53 του ν. 2935/2001 και 70 του ν. 4249/2014, όπως ισχύουν κάθε φορά, κατά το μέρος που δεν αντίκεινται στις ρυθμίσεις του παρόντος.

Στο προσωπικό της Υ.Ε.Υ.Σ.Α. χορηγείται ειδική μηνιαία αποζημίωση, το ύψος της οποίας, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα, καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής. Μέχρι την έκδοση της απόφασης του προηγούμενου εδαφίου, εφαρμόζονται στο Αστυνομικό προσωπικό και στο προσωπικό του Λιμενικού Σώματος-Ελληνικής Ακτοφυλακής, οι οποίοι πρόκειται να στελεχώσουν την Υ.Ε.Υ.Σ.Α, οι περιπτώσεις Η και Θ του άρθρου 127 του ν. 4472/2017 (Α 74) αντίστοιχα.

4. Ως Διοικητής της Υ.Ε.Υ.Σ.Α. ορίζεται από τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη ανώτατος Αξιωματικός της Ελληνικής Αστυνομίας, μετά από γνώμη της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Κανονισμό της βουλής, για θητεία τριών (3) ετών. Ως πρώτος Υποδιοικητής της Υ.Ε.Υ.Σ.Α. ορίζεται ανώτερος ή ανώτατος Αξιωματικός του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής, με απόφαση των Υπουργών Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής. Ως δεύτερος Υποδιοικητής της Υ.Ε.Υ.Σ.Α. ορίζεται από τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη ανώτερος ή ανώτατος Αξιωματικός του Πυροσβεστικού Σώματος. Οι παραπάνω Υποδιοικητές ορίζονται για θητεία τριών (3) ετών και είναι ανώτεροι ή αρχαιότεροι του Διευθυντή της Υποδιεύθυνσης Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας Βορείου Ελλάδος, καθώς και των Τμηματάρχων της Διεύθυνσης. Ως Διευθυντής της Υ.Ε.Υ.Σ.Α.Β.Ε. ορίζεται Ανώτερος

αξιωματικός της Ελληνικής Αστυνομίας, με πρόταση του Διοικητή της Υπηρεσίας και απόφαση του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη. Ως Υποδιοικητής της Υ.Ε.Υ.Σ.Α.Β.Ε. ορίζεται Ανώτερος αξιωματικός του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής, με πρόταση του Διοικητή της Δ.Ε.Υ.Σ.Α και απόφαση των Υπουργών Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής. Το λοιπό προσωπικό μετατίθεται στην Υ.Ε.Υ.Σ.Α., με πρόταση του Διοικητή της Υπηρεσίας και απόφαση του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη, αν προέρχεται από την Ελληνική Αστυνομία και το Πυροσβεστικό Σώμα ή απόφαση των Υπουργών Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, αν προέρχεται από το Λιμενικό Σώμα - Ελληνική Ακτοφυλακή, αντίστοιχα.

5. Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος:

α) τα καθήκοντα του Διοικητή ανατίθενται στον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Εσωτερικών Υποθέσεων της Ελληνικής Αστυνομίας για θητεία τριών (3) ετών, ενώ τα καθήκοντα του πρώτου Υποδιοικητή ανατίθενται στον Προϊστάμενο της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής, με όμοια θητεία, με την επιφύλαξη του τέταρτου εδαφίου της παραγράφου 4. Αν δεν πληρούνται οι εν λόγω προϋποθέσεις για τον ορισμό του πρώτου Υποδιοικητή, αυτός ορίζεται εντός μηνός με απόφαση των Υπουργών Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής. Στην περίπτωση αυτή, μέχρι τον ορισμό του πρώτου Υποδιοικητή, αντίστοιχα καθήκοντα ασκεί ο αρχαιότερος Τμηματάρχης,

β) ο δεύτερος Υποδιοικητής της Υ.Ε.Υ.Σ.Α, ορίζεται μετά τη δημοσίευση του προεδρικού διατάγματος της παραγράφου 6,

γ) καθήκοντα Διευθυντή της Υ.Ε.Υ.Σ.Α.Β.Ε. ανατίθενται στον Προϊστάμενο της Υποδιεύθυνσης Εσωτερικών Υποθέσεων Βορείου Ελλάδος της Ελληνικής Αστυνομίας,

δ) στην Υ.Ε.Υ.Σ.Α. εντάσσεται αυτοδίκαια, με την ίδια σχέση εργασίας, το προσωπικό που ανήκει στις συγχωνευόμενες υπηρεσίες. Τυχόν ευεργετήματα που προβλέπονται για το προσωπικό από τις οικείες διατάξεις των Σωμάτων εξακολουθούν να ισχύουν.

6. Με προεδρικό διάταγμα, το οποίο εκδίδεται εντός τεσσάρων (4) μηνών από τη θέση σε ισχύ του παρόντος, με πρόταση των Υπουργών Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, καθορίζονται θέματα οργάνωσης, διάρθρωσης, λειτουργίας και στελέχωσης της Υ.Ε.Υ.Σ.Α., οι οργανικές θέσεις, η θητεία του προσωπικού και η ανανέωσή της, οι προϋποθέσεις, τα προσόντα, τα κωλύματα και ασυμβίβαστα, οι διαδικασίες επιλογής, οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα, οι υποχρεώσεις, τα δικαιώματα, οι σχέσεις ιεραρχίας και η υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα για την εφαρμογή του παρόντος. Μετά τη δημοσίευση του προεδρικού διατάγματος του προηγούμενου εδαφίου, οι Εισαγγελικοί Λειτουργοί του άρθρου 3 του ν. 2713/1999, εποπτεύουν την Υ.Ε.Υ.Σ.Α..

7. Κατά την έναρξη εφαρμογής του παρόντος και μέχρι την έκδοση του κατά την παράγραφο 6 προεδρικού διατάγματος ισχύουν τα ακόλουθα:

α) ως προς την υπηρεσιακή κατάσταση, τις αρμοδιότητες, τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις, το πειθαρχικό δίκαιο και γενικά τη λειτουργία εφαρμόζονται οι ισχύοντες κανόνες των συγχωνευόμενων Υπηρεσιών, ανάλογα με την προέλευση του προσωπικού,

β) η ανάθεση του χειρισμού των υποθέσεων που προκύπτουν στο μεταβατικό διάστημα γίνεται με βασικό κριτήριο τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας, αντικειμενικότητας και αμεροληψίας που απαιτείται κατά περίπτωση και όχι με μόνο κριτήριο το Σώμα προέλευσης των υπόπτων τέλεσης των αδικημάτων ή την εγγύτητα των υποθέσεων προς αυτό. Ο χειρισμός των εκκρεμών υποθέσεων κατά θέση σε ισχύ του παρόντος συνεχίζεται από τα αρμόδια στελέχη στα οποία τους έχει ανατεθεί και

γ) οι δαπάνες που είναι αναγκαίες για τη λειτουργία και την εκπλήρωση της αποστολής της Υ.Ε.Υ.Σ.Α., συμπεριλαμβανομένων των δαπανών μισθοδοσίας, καλύπτονται υποχρεωτικά από τις υφιστάμενες διαθέσιμες πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού των αντίστοιχων προς τις συγχωνευόμενες Υπηρεσίες φορέων. Η διαχείριση των δαπανών εντός της ανωτέρω Υπηρεσίας διενεργείται από τα αντίστοιχα υφιστάμενα όργανα. Οι αρμόδιες Υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας, του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής και του Πυροσβεστικού Σώματος παρέχουν στη νέα Υπηρεσία διοικητική, οικονομική, λογιστική και διαχειριστική υποστήριξη. Για την εκπλήρωση της αποστολής της συνιστώμενης Υπηρεσίας, μεταφέρονται σε αυτήν όλα τα υλικά και μέσα που διέθεταν οι συγχωνευόμενες υπηρεσίες. Η Ελληνική Αστυνομία, το Λιμενικό Σώμα - Ελληνική Ακτοφυλακή και το Πυροσβεστικό Σώμα παρέχουν κάθε δυνατή και αναγκαία συνδρομή για αυτόν τον σκοπό.

8. Από τη θέση σε ισχύ του προεδρικού διατάγματος της παραγράφου 6, καταργούνται οι παράγραφοι 1 έως 6 του άρθρου 2 του ν. 2713/1999 και το άρθρο 50 του ν. 2935/2001.»

• Το ν.δ.794/1971 «Περί δημοσίων συναθροίσεων» (Α'1), το β.δ. 269/1972 «Περί εγκρίσεως του κανονισμού διαλύσεως δημοσίων συναθροίσεων» (Α'59) και το β.δ. 168/1972 «Περί καθορισμού των χώρων πόλεων τινών εις τους οποίους απαγορεύεται η πραγματοποίησις δημοσίων συναθροίσεων εν υπαίθρῳ και η διέλευσις κινουμένων τοιούτων» (Α'35), τα οποία έχουν ως εξής:

- «Ν.Δ. 794 της 31.12.1970/1.1.1971 Περί δημοσίων συναθροίσεων (Α'1).

«Άρθρο 1

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΩΝ

Ελευθερία των δημοσίων συναθροίσεων.

Άρθρον 1.

1. Οι Έλληνες έχουν το δικαίωμα όπως, υπό τους όρους του παρόντος, συνέρχονται ησύχως και αόπλως.

2. Ως δημοσία συνάθροισις κατά την έννοια του παρόντος, θεωρείται η εκ των προτέρων διοργανουμένη και σκοπούσα εις την από κοινού εκδήλωσιν του φρονήματος ή της γνώμης των μετεχόντων, ή εις την παρακολούθησιν διαλέξεων ή εις την προβολήν κοινών αυτών αιτημάτων.

3. Δεν υπόκεινται εις τους όρους του παρόντος, διεπόμεναι υπό των ειδικών περί αυτών διατάξεων, αι δημόσιαι συναθροίσεις, αι πραγματοποιούμεναι αποκλειστικώς προς τέλεσιν θρησκευτικών τελετών ή προς συμμετοχήν εις την θείαν λατρείαν ή προς εκπλήρωσιν εμπορικών ή ψυχαγωγικών εν γένει σκοπών ή προς παρακολούθησιν δημοσίων θεαμάτων ή αθλητικών ή άλλων εν γένει αγώνων.

4. Αι διατάξεις του παρόντος δεν εφαρμόζονται επί των τυχαίως και άνευ προπαρασκευής πραγματοποιουμένων συγκετρώσεων, η απαγόρευσις και η διάλυσις των οποίων ενεργείται κατά την ελευθέραν κρίσιν της αστυνομικής αρχής, ως και επί των ιδιωτικών συναθροίσεων, η οργάνωσις και πραγματοποίησις των οποίων εις ουδένα καθ' εαυτήν υπόκειται περιορισμόν.

Άρθρον 2

Στέρησις του δικαιώματος διοργανώσεως δημοσίας συναθροίσεως.

Στερούνται του δικαιώματος διοργανώσεως και πραγματοποιήσεως δημοσίας συναθροίσεως:

α) Οι στερηθέντες του δικαιώματος της ελευθερίας της συναθροίσεως δι' αποφάσεως του Συνταγματικού Δικαστηρίου κατά το άρθρον 24 παράγραφος 2 του Συντάγματος, εφ' όσον διαρκεί η στέρησις αυτή.

β) Οι Βουλευταί κόμματος διαλυθέντος δι' αποφάσεως του Συνταγματικού Δικαστηρίου, κατά το άρθρον 58 παράγραφος 5 του Συντάγματος, εφ' όσον στερούνται της εκλογιμότητος.

γ) Τα κόμματα, ως τοιαύτα, των οποίων το καταστατικό δεν ενεκρίθη υπό του Συνταγματικού Δικαστηρίου, κατά το άρθρο 58 παράγραφος 2 του Συντάγματος.

δ) Τα νομικά πρόσωπα ή αι υφ' οιανδήποτε μορφήν ενώσεις προσώπων, των οποίων ο πρόεδρος ή μέλος τι της διοικήσεως ή οπωσδήποτε εκπρόσωπος τούτων εμπίπτει εις τινα των περιπτώσεων των εδαφ. α' και β' του παρόντος άρθρου.

ε) Πας, όστις ως αντικείμενον της δημοσίας συναθροίσεως εξαγγέλει, διά της κατά το επόμενον άρθρον γνωστοποιήσεως, την προαγωγήν των σκοπών διαλυθέντος κόμματος κατά το άρθρον 58 παρ. 5 του Συντάγματος ή οιασδήποτε υποκαταστάτου αυτού οργανώσεως ή οργανώσεως επιδιωκούσης ομοίους σκοπούς.

Άρθρον 3

Οργάνωσις δημοσίων συναθροίσεων.

1. Ο διοργανώνων δημοσίαν συνάθροισιν είναι και πρόεδρος αυτής. Εάν ο διοργανώνων είναι νομικόν πρόσωπον ή ένωσις προσώπων υφ' οιανδήποτε μορφήν, πρόεδρος της συναθροίσεως θεωρείται πάντοτε ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου ή το ασκούν καθήκοντα προέδρου όργανον διοικήσεως του νομικού προσώπου ή της ενώσεως, ή εν ελλείψει τιοιούτου ο κατά την παρ. 5 περ. α' του παρόντος άρθρου οριζόμενος πρόεδρος.

2. Ο πρόεδρος της δημοσίας συναθροίσεως δικαιούται να ορίζει και ειδικήν οργανωτικήν επιτροπήν της συναθροίσεως. Τα μέλη της επιτροπής ταύτης, ως και οι ορισθέντες ομιληταί της συναθροίσεως, δέον να μη εμπίπτουν εις τινα των περιπτώσεων των εδαφίων α' και β' του προηγουμένου άρθρου.

3. Ο πρόεδρος της δημοσίας συναθροίσεως, τα μέλη της ορισθείσης τυχόν υπ' αυτού οργανωτικής επιτροπής, ως και οι ομιληταί της συναθροίσεως, υπέχουν πάσας τας κατά το παρόν Νομοθετικόν Διάταγμα υποχρεώσεις και ευθύνas. Προκειμένου περί δημοσίας συναθροίσεως διοργανουμένης υπό νομικού προσώπου ή ενώσεως προσώπων τας υποχρεώσεις και ευθύνas ταύτας υπέχουν ομοίως και τα συμπράξαντα μέλη των διοικητικών αυτών συμβουλίων.

4. Ο πρόεδρος της δημοσίας συναθροίσεως υποχρεούται να γνωστοποιήση εγγράφως ταύτην εις την αστυνομικήν αρχήν του τόπου, εν τω οποίω η συνάθροισις μέλλει να πραγματοποιηθή, τεσσαράκοντα οκτώ τουλάχιστον ώρας πρό της ώρας της πραγματοποιήσεώς της.

5. Η έγγραφος γνωστοποίησις της δημοσίας συναθροίσεως επιδίδεται εις την αρμοδίαν αστυνομικήν αρχήν επί αποδείξει βεβαιούση την ημερομηνίαν και ώραν επιδόσεως και δέον να περιλαμβάνη:

α) Το ονοματεπώνυμον και την διεύθυνσιν του προέδρου της συναθροίσεως και πάντων των κατά την παράγραφον 3 υπευθύνων προσώπων.

β) Την ημερομηνίαν και ώραν της συναθροίσεως.

- γ) Τον ακριβή τόπον, εις τον η συνάθροισις μέλλει να πραγματοποιηθή ή εν περιπτώσει κινουμένης συναθροίσεως (πορείας) την αφετηρίαν, το τέρμα και την διαδρομήν, την οποίαν αύτη θα ακολουθήση, και
- δ) Τον ειδικόν σκοπόν της συναθροίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ

ΟΡΟΙ ΤΗΡΗΤΕΟΙ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΙΣ

Γενικοί όροι

Άρθρον 4.

1. Εις τας κατά την έννοιαν του παρόντος δημοσίας συναθροίσεις δύναται πάντοτε να παρίσταται η Αστυνομία. Τα προς τούτο ορισθέντα αστυνομικά όργανα δέον, όπως μη μετέχουν ενεργώς της συναθροίσεως, απέχοντα οιασδήποτε ενεργείας ή εκδηλώσεως, δικαιούνται δε να παρέμβουν μόνον προς καταστολήν διαπιστωθείσης τυχόν υπ' αυτών παραβάσεως των κειμένων νόμων ή κατόπιν δεδικαιολογημένης αιτήσεως του προέδρου της συναθροίσεως.

2. Η αστυνομική αρχή δύναται να διατάξη την απομάκρυνσιν εκ της δημοσίας συναθροίσεως παντός παρακωλύοντος ή διαταράσσοντος καθ' οιονδήποτε τρόπον την ομαλήν διεξαγωγήν αυτής. Προκειμένου περί συναθροίσεως σκοπούσης εις την προβολήν κοινών αιτημάτων των μετεχόντων, δύναται, η αστυνομική αρχή, να διατάξη την απομάκρυνσιν παντός προσώπου ασχέτου ή ξένου προς τον υπό της συναθροίσεως επιδιωκόμενον σκοπόν, η συμμετοχή του οποίου δύναται να προκαλέση διατάραξιν της τάξεως.

3. Ουδεμία δημοσία συνάθροισις επιτρέπεται να πραγματοποιηθή κατά τας ώρας της κοινής ησυχίας, ουδέ να παρατείνεται πέραν της 23ης ώρας.

4. Απαγορεύεται η υπό των μετεχόντων της συναθροίσεως χρησιμοποίησις στολών, σημάτων ή άλλων διακριτικών σημείων διαλυθέντων κομμάτων ή δηλωτικών των αρχών αυτών.

5. Ο πρόεδρος της δημοσίας συναθροίσεως και τα μέλη της ορισθείσης τυχόν οργανωτικής επιτροπής οφείλουν να παρίστανται καθ' όλην την διάρκειαν της συναθροίσεως. Ο πρόεδρος και τα μέλη της οργανωτικής επιτροπής υποχρεούνται να μεριμνούν διά την κανονικήν διεξαγωγήν της συναθροίσεως, ως και διά την τήρησιν των διατάξεων του παρόντος και των κειμένων νόμων, λαμβάνοντες προς τούτο παν πρόσφορον μέτρον και δικαιούμενοι να επικαλώνται την παρέμβασιν της Αστυνομίας. Δικαιούνται προς τούτοις να διακόψουν την συνάθροισιν και να επαναλάβουν ταύτην εντός πάντοτε του ορισθέντος χρόνου αυτής ή και να κηρύξουν την λήξιν ταύτης ανά πάσαν στιγμήν.

6. Οι ορισθέντες ομιληταί, εν τη δημοσία συναθροίσει, οφείλουν να μη προκαλούν διά των λόγων των την επιχείρησιν πράξεων αξιοποιώνων, στασιαστικών και εν γένει πράξεων βιαιότητας. Εις τους αυτούς όρους υπόκεινται και τα χρησιμοποιούμενα παντός είδους συνθήματα.

Άρθρον 5

Ειδικοί όροι επί δημοσίων συναθροίσεων εν κλειστώ χώρω

1. Γνωστοποιηθείσης, κατά το άρθρον 3 παράγραφοι 4 και 5 του παρόντος, δημοσίας συναθροίσεως εν κλειστώ χώρω, η αστυνομική αρχή δύναται να ορίση τον κατά την κρίσιν της αναγκαιούντα αριθμόν αστυνομικών οργάνων, ίνα παραστούν εν τω χώρω τούτω. Τα αστυνομικά ταύτα όργανα έχουν τα εν παραγράφοις 1 και 2 του προηγούμενου άρθρου δικαιώματα και υποχρεώσεις.

2. Επί δημοσίων συναθροίσεων εν κλειστώ χώρω απαγορεύεται η τοποθέτησις μεγαφώνων προς μετάδοσιν των εν τη συναθροίσει ομιλιών εκτός του χώρου αυτής, ως και οιαδήποτε εκτός του χώρου τούτου συγκέντρωσις. Τα εντός του κλειστού χώρου της συναθροίσεως μεγάφωνα δέον να είναι ακουστά μόνον εντός του χώρου τούτου.

3. Επιφυλασσομένης της διατάξεως της παραγράφου 9 του επομένου άρθρου, ως δημοσία συνάθροις εν κλειστώ χώρω λογίζεται διά την εφαρμογήν του παρόντος και η πραγματοποιουμένη εις ασκεπή χώρον, εφ' όσον ούτος είναι πανταχόθεν μονίμως περιπεφραγμένος εις ύψος δύο τουλάχιστον μέτρων και κατά την διάρκειαν της συναθροίσεως είναι προσιτός μόνον εξ εισόδων εκ των προτέρων καθωρισμένων.

Άρθρον 6

Ειδικοί όροι επί δημοσίων συναθροίσεων εν υπαίθρω.

1. Γνωστοποιηθείσης κατά το άρθρον 3 παράγραφοι 4 και 5 του παρόντος δημοσίας συναθροίσεως εν υπαίθρω, η αστυνομική αρχή δύναται να απαγορεύση ταύτην, εάν ήθελε κρίνει, μετ' έρευναν, ότι εκ της πραγματοποιήσεως αυτής επίκειται κίνδυνος διά την δημοσίαν τάξιν και ασφάλειαν, μη δυνάμενος να αποτραπή δι' ηπιωτέρων αστυνομικών μέτρων.

2. Αρμοδία διά την απαγόρευσιν δημοσίας συναθροίσεως εν υπαίθρω είναι η αστυνομική αρχή του τόπου, εν ω αύτη μέλλει να πραγματοποιηθή.

3. Η απόφασις περί απαγορεύσεως δημοσίας συναθροίσεως εν υπαίθρω δέον να περιέχει τους λόγους τους δικαιολογούντας, κατά την κρίσιν του εκδόντος ταύτην, τον

επικείμενον κίνδυνον της δημοσίας τάξεως και ασφαλείας και την αδυναμίαν αποτροπής αυτού δι' άλλων ηπιωτέρων της απαγορεύσεως μέτρων.

4. Αντί της πλήρους απαγορεύσεως δύναται, δι' ητιολογημένης αποφάσεως της αρμοδίας αστυνομικής διά την απαγόρευσιν αρχής, να επιτραπή η συνάθροισις υπό όρους, ως η μετάθεσις του χρόνου ή του τόπου της συναθροίσεως ή υπό άλλους ειδικούς περιορισμούς πέραν των υπό του παρόντος οριζομένων.

5. Η απόφασις, η απαγορεύουσα την δημοσίαν συνάθροισιν εν υπαίθρω ή η επιτρέπουσα ταύτην υπό όρους, δέον να κοινοποιήται εις τον πρόεδρον της συναθροίσεως οκτώ τουλάχιστον ώρας πρό της ορισθείσης διά την πραγματοποίησιν της συναθροίσεως. Μη κοινοποιηθείσης αντιθέτου τινός αποφάσεως εντός της προθεσμίας ταύτης, η δημοσία εν υπαίθρω συνάθροισις λογίζεται ως μη απαγορευθείσα.

6. Απαγορεύεται η πραγματοποίησις δημοσίας εν υπαίθρω συναθροίσεως ως και η διέλευσις κινουμένης τοιαύτης (πορείας) εντός ακτίνος διακοσίων τουλάχιστον μέτρων από της κατοικίας του Ανωτάτου Ἀρχοντος, ως και από κτιρίων, εις τα οποία εδρεύουν η Βουλή, το Υπουργικόν Συμβούλιον και το Στεγαστικόν Δικαστήριον. Διά Β' Διαταγμάτων, εκδιδομένων προτάσει του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, δύναται να καθοριστούν το δι' εκάστην πόλιν μήκος της ακτίνος, εντός της οποίας απαγορεύεται η πραγματοποίησις ή η διέλευσις δημοσίας συναθροίσεως, αι κεντρικαί οδοί και πλατεΐαι εκάστης πόλεως, εις τας οποίας ισχύει η απαγόρευσις αὕτη, ως και πάσα αναγκαία, διά την εφαρμογήν της διατάξεως ταύτης, λεπτομέρεια. Τα Β. Διατάγματα ταῦτα εκδίδονται, τροποποιούνται ή ανακαλούνται μόνον εντός του μηνός Ιανουαρίου εκάστου έτους.

7. Επί κινουμένων δημοσίων εν υπαίθρω συναθροίσεων (πορειών) αι ομιλΐαι δέον να γίνωνται εις την αφετηρίαν ή εις το τέρμα αυτών, απαγορευμένης οιασδήποτε στάσεως ή ομιλίας κατά την διάρκειαν της πορείας. Αι κινούμεναι δημόσiai συναθροΐσεις πραγματοποιούνται μόνον πεζή.

8. Η δημοσία εν υπαίθρω συνάθροισις δέον να περιορίζεται εις τον ορισθέντα χώρον αυτής. Μόνον εντός του χώρου τούτου επιτρέπεται η τοποθέτησις μεγαφώνων. Πάσαν πέραν του χώρου τούτου συγκέντρωσις απαγορεύεται.

9. Ως δημοσία συνάθροισις εν υπαίθρω θεωρείται, διά την εφαρμογήν του παρόντος, και η πραγματοποιουμένη εις μονίμως περιπεφραγμένον αλλ' ασκεπήν χώρον, εφ' όσον το πλήθος, όπερ ούτος ως εκ της εκτάσεως ή της διαρρυθμίσεως του, δύναται να περιλάβη, υπερβαίνει τας δέκα χιλιάδας (10.000) προσώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΩΝ

Άρθρον 7

Λόγοι δι'ους επιτρέπεται η διάλυσις δημοσίων συναθροίσεων.

1. Η αστυνομική αρχή δύναται να διαλύση δημοσίαν, κατά το αρόν Νομοθετικόν Διάταγμα, συνάθροισιν εις τας ακόλουθους και μόνον περιπτώσεις:

α) Εάν ο διοργανώσας την δημοσίαν συνάθροισιν, ή μέλος της οργανωτικής αυτής επιτροπής ή τις των ορισθέντων ομιλητών, εμπύπη εις τινα των περιπτώσεων των διατάξεων του άρθρου 2 του παρόντος.

β) Εάν η δημοσία συνάθροισις δεν εγνωστοποιήθη προσηκόντως, κατά τα οριζόμενα εν παραγράφοις 4 και 5 του άρθρου 3 του παρόντος, ή εάν πραγματοποιήται κατά παράβασιν ουσιωδών όρων της γενομένης γνωστοποιήσεως.

γ) Εάν η δημοσία εν υπαίθρω συνάθροισις πραγματοποιήται, καίτοι απαγορευθείσα κατά τα οριζόμενα εν παραγράφοις 1 έως 5 του άρθρου 6 του παρόντος.

δ) Εάν η δημοσία συνάθροισις διεξάγεται κατά παράβασιν όρου τινός εκ των οριζομένων εν άρθροις 4, 5 και 6 παράγραφοι 6 έως 9 του παρόντος και

ε) Εάν η δημοσία συνάθροισις εξελίσσεται εις βιαίαν ή εκ της συνεχίσεως αυτής προκαλήται άμεσος κίνδυνος της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητος των μετεχόντων ή εάν οι μετέχοντες ταύτης εκτρέπωνται εις αξιοποίνους πράξεις.

2. Εις την περίπτωσιν του εδαφίου δ' της προηγουμένης παραγράφου η αστυνομική αρχή οφείλει πρό πάσης ενεργείας να ζητήση από τον πρόεδρον της συναθροίσεως και τα μέλη της οργανωτικής αυτής επιτροπής, όπως αποκαταστήσουν την νόμιμον διεξαγωγήν ή άλλως κηρύξουν την λήξιν ταύτης, μόνον δε εν αρνήσει ή αδυναμία τούτων, δικαιούται να προβή εις την διάλυσιν της συναθροίσεως.

3. Ευθύς, ως η αστυνομική αρχή διατάξη την διάλυσιν δημοσίας συναθροίσεως, οι μετέχοντες ταύτης οφείλουν ν' απομακρυνθούν.

Άρθρον 8

Μέσα προς διάλυσιν δημοσίων συναθροίσεων.

Κανονισμός καταρτιζόμενος υπό των Αρχηγείων της Χωροφυλακής και της Αστυνομίας Πόλεων, εγκρινόμενος δε διά Β.Διατάγματος, εκδιδόμενου προτάσει των Υπουργών Δικαιοσύνης, Εσωτερικών και Δημοσίας Τάξεως και δημοσιευόμενος διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, θέλει καθορίσει τα της διαδικασίας της διαλύσεως, ως και τας προϋποθέσεις και τας συνθήκας, υπό τας οποίας οι άνδρες της δημοσίας δυνάμεως και τα τυχόν μετ' αυτών συμπράττοντα όργανα, δύνανται, πρός διάλυσιν

δημοσίων συναθροίσεων να ποιήσονται χρήσιν των όπλων άνευ ουδεμιάς διά τας συνεπείας ευθύνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 9

Ποινική ευθύνη των διοργανωτών και ομιλητών δημοσίας συναθροίσεως.

1. Τα εν παραγράφω 3 του άρθρου 3 του παρόντος αναφερόμενα πρόσωπα τιμωρούνται διά φυλακίσεως τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματικής ποινής:

α) εάν η δημοσία συνάθροις πραγματοποιήται άνευ προηγουμένης γνωστοποιήσεως ή κατά τρόπον διαφέροντα ουσιωδώς του εν τη γνωστοποίηση διαλαμβανομένου,

β) εάν πραγματοποιήται δημοσία συνάθροις εν υπαίθρω απαγορευθείσα και

γ) εάν συνεχίζεται, οιαδήποτε δημοσία συνάθροις, καίτοι διετάχθει η διάλυσις της υπό της Αστυνομίας.

2. Τα αυτά εν τη προηγουμένη παραγράφω πρόσωπα τιμωρούνται διά φυλακίσεως τουλάχιστον ενός μηνός και χρηματικής ποινής:

α) εάν, διαρκούσης της δημοσίας συναθροίσεως, δεν εκπληρούν τας εν παραγράφω 4 του άρθρου 4 του παρόντος υποχρεώσεις των,

β) εάν αρνούνται να συμμορφωθούν προς την κατά την παράγραφον 2 του άρθρου 7 πρόσκλησιν της Αστυνομίας και

γ) εάν η δημοσία εν υπαίθρω συνάθροις τελήται κατά παράβασιν των οριζομένων εν παραγράφοις 6 έως 9 του άρθρου 6 του παρόντος.

3. Η εν δημοσία συναθροίσει ομιληταί παραβαίνοντες τα εν παραγράφω 5 του άρθρου 4 του παρόντος ειδικάς υποχρεώσεις των τιμωρούνται διά φυλακίσεως τουλάχιστον ενός μηνός και χρηματικής ποινής.

Άρθρον 10

Ποινική ευθύνη των διαταρασσόντων δημοσίαν συνάθροισιν.

Επιφυλασσομένων των διατάξεων των άρθρων 170, 171, και 189 του Ποινικού Κώδικος, τιμωρείται διά φυλακίσεως μέχρι ενός έτους και χρηματικής ποινής μέχρι δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμών:

α) ο, επί σκοπώ παρεμποδίσεως ή διαλύσεως ή ματαιώσεως της πραγματοποιήσεως δημοσίας συναθροίσεως, διαταράσσων ταύτην διά βίας ή απειλής ή καθ' οιονδήποτε άλλον τρόπον,

β) ο προβάλλων, καθ' οιονδήποτε τρόπον, εν δημοσία συναθροίσει συνθήματα ξένα προς τον σκοπόν αυτής και

γ) ο αρνούμενος να συμμορφωθή προς τας διαταγάς ή υποδείξεις της Αστυνομικής Αρχής ή του προέδρου ή των μελών της οργανωτικής επιτροπής της συναθροίσεως.

Άρθρον 11.

Οπλοφορούντες.

Ο εν δημοσία συναθροίσει φέρων όπλον, ή έτερα αντικείμενα δυνάμενα οπωσδήποτε να προκαλέσουν σωματικές βλάβας ή φθοράν πραγμάτων, τιμωρείται διά φυλακίσεως τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματικής ποινής, εάν η πράξις δεν τιμωρήται βαρύτερον κατ' άλλην τινά ποινικήν διάταξιν.

Άρθρον 12

Πρόσωπα ξένα προς την δημοσίαν συνάθροισιν.

Εν περιπτώσει καθ' ην ο τελέσας τινά των εν άρθροις 9, 10 και 11 του παρόντος πράξεων είναι πρόσωπον ξένον προς τους διοργανωτάς ή τους γνωστοποιηθέντας νομίμως σκοπούς της δημοσίας συναθροίσεως ή την κατηγορίαν των συμμετεχόντων εις αυτήν προσώπων, τιμωρείται, ούτος, διά φυλακίσεως τουλάχιστον εξ μηνών και χρηματικής ποινής τουλάχιστον πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 13

Εξουσιοδότησις.

Διά Β. Διαταγμάτων εκδιδομένων προτάσει του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως καθορίζονται αι αναγκαίαι διά την εκτέλεσιν του παρόντος λεπτομέρειαι.

Άρθρον 14

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεώς του διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως».

- «Β.Δ. 269 της 15/29.4.1972 Περί εγκρίσεως του Κανονισμού διαλύσεως δημοσίων συναθροίσεων. (Α` 59).

Εν όψει του άρθρου 8 του υπ` αριθ. 794/1971 ν.δ. "περί δημοσίων συναθροίσεων" κ.λ.π. (γν.Σ.τ.Ε.).

Εγκρίνεται ο υπό χρονολογίαν 9 Οκτωβρίου 1971 "Κανονισμός διαλύσεως δημοσίων συναθροίσεων", καταρτισθείς υπό των Αρχηγείων Χωροφυλακής και Αστυνομίας Πόλεων, ως ούτος διεμορφώθη τελικώς βάσει των υπό της ανωτέρω μνημονευομένης υπ` αριθ. 46/1972 Γνωμοδοτήσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας διατυπωθεισών παρατηρήσεων, έχων ως κάτωθι:

Άρθρον ΜΟΝΟΝ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑΛΥΣΕΩΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΩΝ

Συντρεχούσης προϋποθέσεως διαλύσεως δημοσίας συναθροίσεως εις τας υπό του άρθρου 7 του Ν.Δ. 794/1971 καθοριζόμενας περιπτώσεις τηρούνται τα ακόλουθα:

α. Η Αστυνομική Αρχή προσκαλεί εις τον τόπον της δημοσίας συναθροίσεως εγκαίρως και εις κατεπειγούσας περιπτώσεις εκτάκτως τους εκπροσώπους της Διοικητικής και Δικαστικής Αρχής, προς τους οποίους ανακοινού ότι συντρέχει νόμιμος περίπτωσης διαλύσεως αυτής. Εν συνεχεία και επί παρουσία των εκπροσώπων τούτων ο εκπρόσωπος της Αστυνομικής Αρχής ανακοινού εις τον Πρόεδρον ή εις μέλος της οργανωτικής επιτροπής ή εις τον ομιλητήν ή εις τους μετέχοντας της συναθροίσεως τους λόγους, δι` ους δεν επιτρέπεται να πραγματοποιηθή ή να συνεχισθή πραγματοποιουμένη η δημοσία συνάθροις, προσκαλεί δε πάντας, είτε διά μεγαφώνου είτε και διά παντός ετέρου προσφόρου μέσου, όπως απομακρυνθούν του τόπου της συναθροίσεως και διαλυθούν ησύχως, υπομνησκών αυτοίς τας κυρώσεις των άρθρων 9 και 10 του Ν.Δ. 794/1971 και του άρθρου 171 παρ. 2 του Ποινικού Κώδικος. Η πρόσκλησις αύτη επαναλαμβάνεται τρίς. Ειδικώτερον, εάν η δημοσία συνάθροις διεξάγεται κατά παράβασιν όρου τινός εκ των οριζομένων εν άρθροις 4, 5 και 6 παρ. 6-9 του Ν.Δ. 794/1971, ο εκπρόσωπος της Αστυνομικής Αρχής οφείλει προ πάσης ενεργείας να ζητήση από τον Πρόεδρον της

συναθροίσεως και τα μέλη της οργανωτικής αυτής επιτροπής, όπως αποκαταστήσουν την νόμιμον διεξαγωγήν ή άλλως κηρύξουν την λήξιν ταύτης, μόνον δε εν αρνήσει ή αδυναμία τούτων, δικαιούται να προβή εις την διάλυσιν της συναθροίσεως (άρθρον 7 παρ. 1 στοιχ. δ' και 2 Ν.Δ. 794/1971).

β. Εις πάσας τας ανωτέρω περιπτώσεις εάν μετά την τρίτην πρόσκλησιν οι οργανωταί και οι μετέχοντες της συναθροίσεως δεν υπακούσουν, ο εκπρόσωπος της Αστυνομικής Αρχής, παρουσία των εκπροσώπων της Διοικητικής και Δικαστικής τοιαύτης μετά γνώμην δε αυτών, διατάσσει την διάλυσιν της συναθροίσεως διά της χρήσεως, κατά την κρίσιν του, μετ' εκτίμησιν της καταστάσεως, των προσφόρων προς τον σκοπόν τούτον μέσων, ιδία δε διά της βιαίας απωθήσεως, του καταιονισμού δι' ύδατος, της αστυνομικής ράβδου ή των υποκοπάνων των όπλων των δακρυογόνων ή ετέρων συναφών μέσων.

γ. Εις κατεπείγουσας περιπτώσεις, καθ' ας παρίσταται άμεσος κίνδυνος διασαλεύσεως της τάξεως, ο εκπρόσωπος της Αστυνομικής Αρχής δικαιούται και προ της αφίξεως εις τον χώρον της συναθροίσεως των εκπροσώπων της Διοικητικής και Δικαστικής Αρχής να προβαίνει εις τας υπό στοιχ. α' και β' της παρούσης παραγράφου ενεργείας.

δ. Εάν διά της χρήσεως των μέσων περί ων η υπό στοιχ. β' διάταξις της παρούσης δεν επιτευχθή η διάλυσιν της συναθροίσεως, αύτη δε εξελιχθή εις βιαιάν ή εκ της συνεχίσεως αυτής προκαλήται άμεσος κίνδυνος της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητος των μετεχόντων ή οι μετέχοντες ταύτης εκτρέπωνται εις αξιοποίνους πράξεις (άρθρον 7 παρ. 1 στοιχ. ε' Ν.Δ. 794/1971) ή ήρξαντο βιαιοπραγούντες κατά των ανδρών της δημοσίας δυνάμεως τηρουμένης και εν τη περιπτώσει ταύτη της διαδικασίας, περί ης αι προηγούμεναι διατάξεις, δύναται ο εκπρόσωπος της Αστυνομικής Αρχής, μετά γνώμην των εκπροσώπων της Διοικητικής και Δικαστικής Αρχής, να διατάξη την χρήσιν των όπλων υπό των ανδρών της δημοσίας δυνάμεως και των μετ' αυτών συμπραττόντων οργάνων. Η χρήσις των όπλων άρχεται δι' εκφοβιστικής εις τον αέρα βολής, εάν δε και μετά τούτο δεν ήθελον αποσυρθή οι μετέχοντες της συναθροίσεως, συγχωρείται οιαδήποτε χρήσις των όπλων.

2. Εν τη εννοία του παρόντος εκπρόσωπος της Διοικητικής Αρχής, είναι ο Νομάρχης, εκπρόσωπος της Δικαστικής Αρχής ο Εισαγγελεύς Πρωτοδικών, εκπρόσωπος δε της Αστυνομικής Αρχής ο οικείος Διευθυντής Αστυνομίας ή Διοικητής Χωροφυλακής ή οι νόμιμοι αυτών αναπληρωταί. Οι εκπρόσωποι της Διοικητικής και Δικαστικής Αρχής, προσκαλούμενοι υπό της οικείας Αστυνομικής Αρχής, κατά τα εν παραγρ. 1 οριζόμενα υποχρεούνται όπως προσέρχωνται εις τους τόπους των δημοσίων συναθροίσεων.».

- «ΒΔ 168/1972: Απαγορευμένοι χώροι πόλεων προς δημ.υπαίθριες συναθροίσεις κλπ (83804)

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ υπ' αριθ. 168 της 29 Φεβρ./9 Μαρτ.1972 (Α' 35). Περί καθορισμού των χώρων πόλεων τινων εις τους οποίους απαγορεύεται η πραγματοποίησις δημοσίων συναθροίσεων εν υπαίθρῳ καὶ ἡ διέλευσις κινουμένων τοιούτων.

Ἐχοντες υπ' ὄψιν: Τας διατάξεις του άρθρου.6 παρ.6 του Ν.Δ.794/71 "περί δημοσίων συναθροίσεων" καὶ τὴν υπ' αριθ.36/72 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου τῆς Επικρατείας, προτάσει του Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Υπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1

Απαγόρευσις πραγματοποιήσεως δημοσίων εν υπαίθρῳ συναθροίσεων

Εἰς τοὺς εν τοῖς ἐπομένοις ἀρθροῖς καθοριζομένους χώρους (κεντρικαὶ οδοί, πλατεῖαι, κλπ.) ἐκάστης τῶν εν αὐτοῖς αναφερομένων πόλεων ἀπαγορεύεται ἡ εν υπαίθρῳ πραγματοποίησις δημοσίων συναθροίσεων, περί ὧν ἡ παρ.2 του άρθρου.1 του Ν.Δ. 794/1971 καὶ ἡ διέλευσις κινουμένων τοιούτων (πορειῶν).

Ἄρθρον 2

ΑΘΗΝΑΙ

1. Εἰς τὸν χώρον τὸν περιλαμβανόμενον μεταξύ τῶν οδῶν: Λεωφ.Αλεξάνδρας-Βασ.Σοφίας- Βασ.Κων/νου- Λεωφ. Ὀλγας- Λεωφ. Αμαλίας-Φιλελλήνων-Μητροπόλεως-Ντέκα-Πλ.Μοναστηρακίου-Αθηνάς-Πλ. Ομονοίας- Πειραιώς-Σωκράτους-Αγίου Κων/νου-Θεσ.Δεληγιάνη-Καρόλου-Μάρνη-Πατησίων.

2. Ν.Ψυχικόν:

α) Εἰς τὸν χώρον τὸν περιλαμβανόμενον μεταξύ τῶν οδῶν: Λεωφ.Κηφισίας-Περικλέους-Δ.Βασιλείου-Πλ.Αγίας Σοφίας- 12ηςΑπριλίου-Λεωφ.Κηφισίας.

β) Εἰς τὸν χώρον τὸν περιλαμβανόμενον μεταξύ τῶν οδῶν: Λεωφ.Μεσογείων-Κ.Ουράνη- Σόνιας Νικολακοπούλου-Χρηστοβασίλης-Περικλέους-21ης Απριλίου-Πλάτωνος-Ευρώτα-Θεμιστοκλέους-Αγίου Γεωργίου-Κρήτης- Υψηλάντου-Ρήγα Φερραίου-Λεωφ.Μεσογείων.

γ) Εἰς τὴν Πλατεῖαν Αγίας Σοφίας/

3. Αγία Παρασκευή:

α) Εἰς τὸν χώρον τὸν περιλαμβανομένον μεταξύ τῶν οδῶν: Αγίου Ιωάννου-Τρωάδος-Ευαγγελιστρίας-Γούναρη-Ελπίδος-Χίου.

β) Εἰς τὸν χώρον τὸν περιλαμβανόμενον μεταξύ τῶν οδῶν: Πελοποννήσου-Πατριάρχου Γρηγορίου-Λάμπρου Κατσώνη-Προφήτου Ηλία-Καλαβρύτων-

Νεαπόλεως.

4. Κηφισιά: Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Δεληγιάννη-Τατοΐου-Βασ.Κων/νου-Κυριαζή-Αλωνίων-Κύπρου-Κολοκοτρώνη-Γεωργαντά-Δεληγιάννη.

5. Γλυφάδα: Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Καραπάνου-Βασ.Κων/νου μέχρι συμβολής οδού Αθηνών-`Αλσους-Αθαν.Διάκου- Αθηνών-Διαδόχου Παύλου.

6. `Αγιοι Ανάργυροι: Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Επτανήσου-Π.Τσαλδάρη-Δραγατσανίου-Θησέως-Εργ.ΒάσεωςΛαρίσης- Επτανήσου.

7. Σκαραμαγκάς: Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Παλάσκα-Λεωφ.Αθηνών-Κορίνθου-Σχιστού.

8. Ναυπηγεία Ελευσίνος: Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Παλαιάς Εθνικής Οδού Αθηνών-Κορίνθου-Σιδηροδρομικής Γραμμής-Αθηνών-Πελοποννήσου-Χαλυβουργίας Νικολακοπούλου-Ναυπηγείων Κατσουλάκου-Εργοστασίου Σκαλιστήρη.

9. Διυλιστήριο Ασπροπύργου: Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Αθηνών-Κορίνθου-Ανωνύμου οδού-Σιδηροδρομικής Γραμμής Αθηνών-Πελοποννήσου και Χαλυβουργίας Ασπροπύργου.

10. Εις τας κεντρικές οδούς:

α) Λεωφ.Κηφισίας (από αριθ.140 έως διασταυρώσεως προς Διόνυσον).

β) Λεωφ.Μεσογείων (από Νοσοκομείον "Σωτηρία" έως Σταυρού Αγίας Παρασκευής).

γ) Λεωφ.Βουλιαγμένης (από την διασταύρωσιν μετά της οδού Τριπόλεως-Βασ.Φρειδερίκης-Βασ.Γεωργίου Β` - Αλκυονίδων έως διασταυρώσεως προς Βάρην "Θέσις Πηγαδάκια").

δ) Παραλιακή Λεωφ.προς Σούνιον (από θέσιν Δικηγορικά έως Δέλτα Βουλιαγμένης).

ε) Εις την Λεωφ.Ιεράς Οδού (από Κηφισόν έως Σκαραμαγκά).

στ) Λεωφ.Αθηνών (από Κηφισόν έως Σκαραμαγκά).

ζ) Βασ.Φρειδερίκης (από Τρεις Γέφυρες έως Πλατείας Αγίων Αναργύρων).

Άρθρον 3

ΑΓΡΙΝΙΟΝ

Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Μακρή-Χαριλάου Τρικούπη-Αγίας Τριάδος-Κακαβιάς-Αρχιμανδρίτου Αποστ.Φαφούτη-Δ.Σταϊκού-Θεσπιέων- Αφών Παπαστράτου-Σουλίου-Πλατείας Χατζοπούλου-Δαγκλή-Αφών Κέντρου-Ευαγγελιστριάς-Παπαϊωάννου-Παλαμά-Γεράκη-Μακρή.

Άρθρο ν 4

ΒΕΡΟΙΑ

1. Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Αλκιβιάδου- Βεροίας-Διός-16ης Οκτωβρίου-Μαυρομιχάλη-Κουτονίου-Υψηλάντου-Ρήγα Φερραίου-Περικλέους-Σοφού-Δημοσθένους-Θράκης-Μ.Ασίας-Ακροπόλεως-καθετός Χειμάρρου Τριποτάμου-Αλκιβιάδου.

2. Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Ρήγα Φερραίου-Αγίου Δημητρίου-Θωμαΐδου-Λεωφ.Ανοιξεως-Κυρίμη-Παστέρ- Μ.Αλεξάνδρου-Ακαταμαχήτων-Γεωργίου Γουδή-Δημοσθένους-Περικλέους-Ρήγα Φερραίου.

3. Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Κυρίμη-Παστέρ-Μ.Αλεξάνδρου-Ελ.Βενιζέλου-Μαλακούση-Τρεμπεσίνας-Καρατάσσου-Σκρά-Ακάλυπτος χώρος (Κήποι)-Λεωφ. Ανοιξεως-Πλ.Εληάς-Κυρίμη.

4. Εις τας Πλατείας: Ρακτιβάν (Ωρολογίου), Μάρκου Μπότσαρη, Αγίου Αντωνίου.

5. Εις τας οδού: Μητροπόλεως, Βασ.Κων/νου (από διασταύρωσεως Βενιζέλου έως Λ.Α.Φ. Βεροίας) και Ανοιξεως (από διασταύρωσεως Κονίτσης έως Δαβάκη).

Άρθρον 5

ΒΟΛΟΣ

1. Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Λ.Βύρωνος-Κοραή-Ρήγα Φερραίου-Δον Βαλεζίου-Λ.Βύρωνος.

2. Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Ανθίμου Γαζή-Μαυροκορδάτου-Πλ.Γεωργίου Α` (Πάρκον)-Βλαχάβα-Ανθ.Γαζή.

3. Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών:Αργοναυτών- Τοπάλη-Βασ.Κων/νου (Δημητριάδος)-Κουταρέλια-Αργοναυτών.

4. Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Βασ.Κων/νου (Δημητριάδος)-Μητρ.Γρηγορίου-Βότση-Ιχθυόσκαλας.

5. Εις τας Πλατείας: Ελευθερίας και Ρήγα Φερραίου.

6. Εις τας οδούς: Ελευθερίου Βενιζέλου, Βασ. Κων/νου (έως συμβολής με Ιωάννα Καρτάλη) και 2ας Νοεμβρίου.

Άρθρον '6

ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ

1. Εις το προ της πόλεως Τμήμα της Εθνικής Οδού Θεσσαλονίκης- Γιαννιτσών-Εδέσσης-Φλωρίνης.

2. Εις τας οδούς: 21ης Απριλίου (από διασταυρώσεως μετά της Εθνικής Οδού έως Πλατείας Γκόνου Γιώτα) και Χατζηδημητρίου (από Μητροπολιτικού Ναού έως Πλατείας Γκόνου Γιώτα).

Άρθρον 7

ΔΡΑΜΑ

Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Εθνικής Αμύνης-28ης Οκτωβρίου 1940-Μακεδονίας-Περικλέους-Κάβδα-Φραγκ.Ρούζβελτ-Ρούσση-Σκρά-Γαληνού-Κόδρου-Μ.Αλεξάνδρου-Αντιγόνου-Ιπποκράτους-Κέννεντυ-Βίτσι-Πλατεία (προς Υπηρεσίας Συγκοινωνιών Δράμας)-Πατριάρχου Διονυσίου Α'-Εθνικής Αμύνης.

Άρθρ.8

ΕΔΕΣΣΑ

Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών:Τσιμισκή-Ι.Δραγούμη-Πέλλης-Πλατείας Ηρακλειδών-Αβέρωφ-Φιλίππου-Πλατ.Τημενιδών-Αρχιεπισκόπου Παντελεήμονος-Φιλελλήνων-25ης Μαρτίου-Τσιμισκή.

Άρθρον 9

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ

1. Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Αβέρωφ-Έβανς-Βασ.Κων/νου-νοητή γραμμή Παρυφής Πλατ.Ελευθερίας έως οδού Αβέρωφ.

2. Ο χώρος της Πλατ.Ελευθερίας δεν υπόκειται εις την απαγόρευση της παρ.1 του παρόντος άρθρου.

3. Εις τας Πλατείας: Ελευθερίου Βενιζέλου (Κρήνης-Μοροζίνης) και Νικηφόρου Φωκά (Μεϊντάνι)

4. Εις τας οδούς: 25ης Αυγούστου-Ίδης-Καλοκαιρινού-1821 και 1866.

Άρθρον 10

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

1. Εις τον χώρον του Κυβερνείου και εις ακτίνα 300 μέτρων εξ αυτού.

2. Εις τον χώρον τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Κομνηνών- Ερμού-Αριστοτέλους-Εγνατίας-Αγίας Σοφίας-Καθηγητού Κεραμοπούλου- Πατριάρχου Ιωακείμ-Παύλου Μελά-Π.Π.Γερμανού-Βογατσικού-Βασ. Κωνσταντίνου.

3. Εις τας Πλατείας: Ιωάννου Μεταξά-Συντριβανίου-Λευκού Πύργου-Κυπρίων Αγωνιστών-Ηλεκτρικής Εταιρείας.

4. Εις τας οδούς: Μοναστηρίου-Λαγκαδά-Εγνατίας-Λεωφ.Στρατού-Βασ.ΓεωργίουΑ΄-Βασ.Όλγας-Π.Μελά-Βασ.Σοφίας-Μ.Αλεξάνδρου (από Ελευθερίου Βενιζέλου έως Βασ.Σοφίας)-Αγίου Δημητρίου (από Στρατηγού Δουμπιώτη και Καραολή-Δημητρίου έως Αγίας Σοφίας)-Βενιζέλου (από Εγνατίας έως Μ.Αλεξάνδρου).

Άρθρον 11

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

1. Εις τον χώρον τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Βασ.Γεωργίου Β΄-Ν.Ζέρβα-Πυρσινέλλα-Γερακάρης- Μιχ.Αγγέλου- 28ης Οκτωβρίου-Θαρύπα- Πουλίτσα.

2. Εις τον χώρον τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Πουκερβίλ-Βαλαωρίτου-Καστρισόγιας-Καραϊσκάκη και Ελ.Βενιζέλου.

3. Εις τας οδούς: Ελ. Βενιζέλου (από Πλ.Γ.Σταύρου έως Αβέρωφ)-Αβέρωφ (από Ελευθερίου Βενιζέλου έως έναντι κατ/τος Εθνικής Τραπέζης)-Γεωργίου Β΄ (από διασταυρώσεως μετά της 28ης Οκτωβρίου έως τέρματος ταύτης)-21^{ης} Απριλίου-Πυρσινέλλα (από Διοικητηρίου έως Πλ.Πάργης)-Γερακάρη και Μ.Αγγέλου (από Γερακάρη έως Βασ.Γεωργίου Β΄).

Άρθρον 12

ΚΑΒΑΛΑ

1. Εις τον χώρον τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Εισόδου Λιμένος-Κόμβου Φαλήρου-VIIης Μεραρχίας-Κομνηνών-Φιλίππου-Δαγκλή- Ομονοίας-Ίωνος Δραγούμη-

Βενιζέλου-Δοϊράνης-Ομονοίας-Κουντουριώτου-Λιμένος.

Πλ.Καραολή-Δημητρίου-Εισόδου

2. Εις τας Πλατείας: Νικοτσάρα και Καραολή-Δημητρίου.

3. Εις το Τμήμα των Εθνικών Οδών: Αμερικανικού Ερυθρού Σταυρού (από Πλ.Νικοτσάρα έως συμβολής μετά της οδού Σαππαίων)-VIIης Μεραρχίας (από της αρχής αυτής μέχρι της εξόδου εκ της Πόλεως παρά τω Γηροκομείω.

Άρθρον 13

ΚΑΛΑΜΑΤΑ

1. Εις τον χώρον της Δημοτικής Αγοράς τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Νέδοντος-Υπαπαντής-Μπενάκη και Πλ.23ης Μαρτίου.

2. Εις τας Πλατείας: 23ης Μαρτίου και Βασ.Γεωργίου.

3. Εις την οδόν Αριστομένους (από πλατείας 23ης Μαρτίου έως Αμβροσίου Φραντζή (Ζαχαροπλαστείον Λάμπρου).

Άρθρον 14

ΚΑΡΔΙΤΣΑ

1. Εις τας Πλατείας: Δικαστηρίου και Ν.Πλαστήρα.

2. Εις τας οδούς: Ιεζεκιήλ και Σ.Λάππα (από της συμβολής των μετά της οδού 18ης Αυγούστου έως Κ.Τερτίπη).».

Άρθρον 15

ΚΑΤΕΡΙΝΗ

1. Εις τον χώρον τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Εφέσσου-Δημητρίου Νίκα-Παναγή Τσαλδάρη-25ης Μαρτίου-Εφέσσου.

2. Εις την Πλατείαν Ελευθερίας.

3. Εις τας οδούς: Τεμπών-28ης Οκτωβρίου-Βασ.Γεωργίου-Μ.Αλεξάνδρου-7ης Μεραρχίας-16ης Οκτωβρίου (από Πλ.Ελευθερίας έως συμβολής ταύτης μετά της οδού Ζαλόγγου)-Ζαλόγγου (από συμβολής μετά της οδού Μ.Αλεξάνδρου έως συμβολής μετά της οδού Βύρωνος)-Βύρωνος (από συμβολής της μετά της οδού Ζαλόγγου έως συμβολής της μετά της οδού Διαδόχου Κων/νου)-Αωννύμου οδού (κειμένης νοτίως της Λαϊκής Αγοράς έως συμβολής της μετά της οδού Διαδόχου Κων/νου)-Ηφαίστου (έως συμβολής

της μετά των οδών Βασ.Κων/νου και Κασσάνδρου)-Βασ.Κων/νου (από Πλ.Ελευθερίας έως συμβολής μετά της οδού Κασσάνδρου)-Βότση (από Βασ.Κων/νου έως Τσαλδάρη)-Ξηρομερίτου- Κύπρου-Τσιμισκή-Βασ.Παύλου-Αθηνών.

Άρθρον 16

ΚΕΡΚΥΡΑ

1. Εις τας Πλατείας: Βασ. Γεωργίου Α` (Κάτω Πλατεία)-Κοφινέττας-Βασ. `Αννης-Μαρίας-Ληξιαρχών-Αγίας Ελένης-10ου Πεζικού Συντάγματος (Μνημείον Πεσόντων)-Βασ.Γεωργίου Β`-Βασ.Κων/νου Β` -Γεωργίου Θεοτόκη (Σαρόκο)-Ψυχιάτρου Χρήστου Τσιριγώνη-Λαϊκής Αγοράς-Βραχλιώτη-Δημάρχου Κυριάκη Μπιτζάνου-Ηρώων Κυπριακού Αγώνος-21ης Απριλίου 1967 (Δημαρχείου)-Αγ.Ψωρούλα-Ιονίου Βουλής-Ν.Πολίτη-Γεωρ.Νικολαΐδη- Γυμναστηρίου.

2. Εις τον χώρον τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Ν.Δ.Μαρίας-Ασπιώτη-Ακαδημίας-Καποδιστρίου-Βασ.Γεωργίου Α`- Αγίου Σπυρίδωνος-Φιλαρμονικής-Ν.Θεοτόκη- Παλαιολόγου- Ευαγ.Βουλγάρεως- Γεωργίου Θεοτόκη- Λεωφ.Αλεξάνδρας (έως διασταυρώσεως μετά της οδού Ν.Δ.Μαρίας).

Άρθρον 17

ΚΟΖΑΝΗ

1. Εις τον χώρον τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Ξενίας-Μοράβα-Βασ.Γεωργίου-Πτολεμαίων-Φον Κοζάνι-Καστορίας-Μαμάτσου-Βασ. Γεωργίου- Ξενίας.

2. Εις τας Πλατείας: Νίκης-28ης Οκτωβρίου-Ελευθερίας και Τιάλιου.

3. Εις τας οδούς: Βασ.Γεωργίου-Δ.Κωνσταντίνου-Π.Μελά-Μακεδονομάχων-Μ.Αλεξάνδρου-Βενιζέλου-11ης Οκτωβρίου.

Άρθρο ν 18

ΛΑΜΙΑ

1. Εις τας Πλατείας: Ελευθερίας και Λαού.

2. Εις τας οδούς: Ρήγα Φερραίου- Υψηλάντου (έως Καζούλη)- Τρούμαν-Σκληβανιώτου (έως Μακροπούλου) και Αθανασίου Διάκου

Άρθρον 19

ΛΑΡΙΣΑ

Εις τον χώρον τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Ηπείρου-Βασ.Κων/νου-Αμαλίας-Ελ.Βενιζέλου-Ηφαίστου-Κενταύρων-Βασ. Φρειδερίκης-Ηπείρου.

Άρθρο ν 20

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

1. Εις τον χώρον τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Ελ. Βενιζέλου-Ξενοφώντος-Καραπαναγιώτου-Κων/νου Καβέτσου-Πλ.Κυπρίων Πατριωτών-Βουρνάζων-Πλ.Αλυσσίδας-Τρικούπη-Αγίου Θεραπόντος.

2. Εις τας οδούς: Ερμού (από Πλ.Κυπρίων Πατριωτών έως Μητροπόλεως)- Παύλου Κουντουριώτου (από Κων/πόλεως έως Τζαίημς Αριστάρχου).

Άρθρο ν 21

ΠΑΤΡΑΙ

1. Εις τον χώρον τον περιλαμβανομένον μεταξύ των οδών: Αράτου-Υψηλάντου-Μιαούλη-Όθωνος-Αμαλίας.

2. Εις τας Πλατείας: Υψηλών Αλωνίων-Ομονοίας-Αγίου Γεωργίου- Καποδιστρίου (Μαρκάτου).

3. Εις τας οδούς: 21ης Απριλίου-Όθωνος-Αμαλίας-Τριών Ναυάρχων-Δημητρίου Γούναρη (από Υψηλάντου έως Λόντου)-Πατρών-Πύργου (εις το προς την οικοδομικήν γραμμήν κατάστρωμα ταύτης).

Άρθρο ν 22

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

1. Εις τας Πλατείας: Κοραή-Κανάρη-Τελωνείου (προ του νέου Επιβατηγού Σταθμού του ΟΛΠ)-Τερψιθέας.

2. Εις τας οδούς: Εθνικής Αντιστάσεως (από Χαριλάου Τρικούπη μέχρι Ελ.Βενιζέλου)-Χαρ.Τρικούπη (από Σαχτούρι έως Τρύφωνος Μουτσοπούλου)- Ακτή Τρύφωνος Μουτσοπούλου, Λεωφ.Βασ.Σοφίας (Ακτή Μουτσοπούλου μέχρις Ελ. Βενιζέλου)-Ελ. Βενιζέλου (από Λεωφ.Βασ. Σοφίας μέχρις Εθνικής Αντιστάσεως)-Εθνικής Αντιστάσεως (από Ελ.Βενιζέλου μέχρι Λεωφ.Βασ. Γεωργίου Α΄)-Ακτή Μιαούλη-Καραολή-Δημητρίου(από Εθνικής Αντιστάσεως μέχρι Λεωφ.Βασ.Σοφίας)-Τσαμαδού

(από Εθνικής Αντιστάσεως έως Λεωφ.Βασ.Σοφίας)-Λεωφ.Βασ.Γεωργίου Α΄) (από Εθνικής Αντιστάσεως έως Λεωφ.Βασ.Σοφίας)-Σωτήρος (από Ακτής Μιαούλη έως Λεωφ.Βασ.Σοφίας)- Μπουμπουλίνας (από Ακτής Μιαούλη έως Ακτής Μουτσοπούλου)- Σκουζέ (από Ακτής Μιαούλη έως Ακτής Μουτσοπούλου)-Φιλελλήνων (από Ακτή Μιαούλη έως Ακτής Μουτσοπούλου).

Άρθρον 23

ΡΟΔΟΣ

Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Πίδακος Ιερού Ναού Θεοτόκου-Πλ. Ελευθερίας-Εθνάρχου Μακαρίου-25^{ης} Μαρτίου-Αμερικής-Βασ.Κων/νου-Ξενοδοχείον Ρόδων-Νικολάου Σάββα-Πλ.Κουντουριώτου-Πλ.Ελευθερίας έως Πίδακος.

Άρθρον 24

ΣΕΡΡΑΙ

1. Εις την Πλατείαν: Ελευθερίας.

2. Εις τας οδούς: Λεωφ.Μεραρχίας-Διον.Σολωμού-28ης Οκτωβρίου-Παναγή Τσαλδάρη- Ερμού-Περιστέρι-Κωστοπούλου-Ιουστινιανού-29ης Ιουνίου- Υψηλάντου-Θεσσαλονίκης-Κοσμά Αλεξανδρίδη-Σπετσών-29ης Μαΐου-Νέων Κιουπλιών-40Εκκλησιών-26ης Απριλίου.

Άρθρο ν 25

ΤΡΙΚΑΛΑ

1. Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Αβέρωφ- Δικαστικού Μεγάρου-28ης Οκτωβρίου-Αλβανικού Μετώπου-Γαμβέττα- Λαρίσης- Πλ.Κιτριλάκη-Ιακωβάκη- Ζάππα- Μιαούλη- Κολοκοτρώνη-Ελ.Βενιζέλου- Αβέρωφ.

2. Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Ασκληπείου- Βύρωνος-Ποταμού Ληθαίου.

3. Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Ελ. Βενιζέλου (Γέφυρα Γκίκα)-Απόλλωνος-Όθωνος-Βύρωνος-Καποδιστρίου-Αγίου Κων/νου- Καρδίτσης-Κουρσούμ-Τζαμί-Εθνικής Αντιστάσεως.

4. Εις τον χώρο τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Π.Μελά-Ματαραγγιώτου-Χασίων-Προφήτου-Ηλία.

5. Εις τον χώρον τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Κατσιμίδου- Εθνικού Σταδίου- Ριζαριού-Λαρίσης-Ανωνύμου οδού-Φαρμάκη-Σταμελάκου- Τσακάλωφ-Λαρίσης-Κατσιμίδου.

Άρθρο ν 26

ΧΑΝΙΑ

1. Εις τον χώρον τον περιλαμβανόμενον μεταξύ των οδών: Καννεβάρου- Πλ.Συντριβανίου-Ακτή Τομπάζη-Αφεντούλιεφ-Πλ.Κατεχάκη-Αρχολέων- Καννεβάρου.

2. Εις τας Πλατείας: Βασιλέως Γεωργίου (Πλ.Δικαστηρίου)-Σοφοκλέου-Βενιζέλου(Δημοτικής Αγοράς)-Μάχη της Κρήτης (Κοτσαμπάζη)-1866.

3. Εις τας Οδούς: Βασ.Κων/νου-Αποκορώνου-Βασ.Γεωργίου-Νεάρχου- Τζανακάκη-Ακτή Κουντουριώτου και Ελ.Βενιζέλου.

Εις τον αυτόν επί της Δημοσίας Τάξεως Υπουργόν ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Β.Δ/τος».

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ**Δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις και άλλες διατάξεις****ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ****ΜΕΡΟΣ Α΄ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΥΠΑΙΘΡΙΕΣ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΙΣ**

Άρθρο 1 Σκοπός

Άρθρο 2 Ορισμοί

Άρθρο 3 Υποχρέωση γνωστοποίησης

Άρθρο 4 Υποχρεώσεις οργανωτή

Άρθρο 5 Αστυνομικός - Λιμενικός Διαμεσολαβητής

Άρθρο 6 Υποχρεώσεις της αστυνομικής και λιμενικής αρχής

Κεφάλαιο Β΄ Απαγόρευση- Περιορισμοί- Διάλυση δημοσίων υπαίθριων συναθροίσεων

Άρθρο 7 Απαγόρευση

Άρθρο 8 Περιορισμοί

Άρθρο 9 Διάλυση

Κεφάλαιο Γ΄ Διαδικαστικές εγγυήσεις

Άρθρο 10 Αρμοδιότητα αστυνομικής και λιμενικής αρχής

Άρθρο 11 Ενημέρωση εισαγγελικής Αρχής

Άρθρο 12 Προσωρινή και οριστική δικαστική προστασία

Κεφάλαιο Δ΄ Κυρώσεις

Άρθρο 13 Ποινικές και αστικές κυρώσεις

Άρθρο 14 Εξουσιοδότηση

ΜΕΡΟΣ Β΄ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Άρθρο 15 Αρμοδιότητες Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Τάξης

Άρθρο 16 Ίδρυμα Μέριμνας και Αριστείας της Ελληνικής Αστυνομίας

Άρθρο 17 Ρυθμίσεις θεμάτων πάγιας εισφοράς

Άρθρο 18 Ρυθμίσεις θεμάτων Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας

Άρθρο 19 Σύσταση Διεύθυνσης Πρόληψης της Βίας στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη

Άρθρο 20 Απόσπαση εκπαιδευτικών συζύγων υπηρετούντων στα Σώματα Ασφαλείας

ΜΕΡΟΣ Γ΄ ΤΕΛΙΚΕΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 21 Καταργούμενες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ

Άρθρο 22 Έναρξη ισχύος

ΜΕΡΟΣ Α΄
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΥΠΑΙΘΡΙΕΣ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1
Σκοπός

Σκοπός του παρόντος νόμου είναι η διασφάλιση της άσκησης του δικαιώματος του συνέρχεσθαι δημοσίως σε υπαίθριο χώρο, σύμφωνα με το άρθρο 11 του Συντάγματος και το άρθρο 11 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), κατά τρόπο ώστε να μην εκτίθεται σε σοβαρό κίνδυνο η δημόσια ασφάλεια και να μην διαταράσσεται υπέρμετρα η κοινωνικοοικονομική ζωή ορισμένης περιοχής.

Άρθρο 2
Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου νοούνται ως εξής:

1. «Δημόσια υπαίθρια συνάθροιση» είναι η σταθερή ή κινούμενη συνάθροιση προσώπων, προσωρινής διάρκειας, που πραγματοποιείται μετά από προηγούμενη συνεννόηση ή πρόσκληση σε ανοικτό, μη περιτοιχισμένο χώρο, για τον ίδιο σκοπό, ιδίως για από κοινού διαμαρτυρία, προβολή απόψεων, διατύπωση αιτημάτων οποιουδήποτε χαρακτήρα ή λήψη σχετικών αποφάσεων.
2. «Σταθερή συνάθροιση» είναι η δημόσια υπαίθρια συνάθροιση, της οποίας η έναρξη, η διάρκεια και η λήξη πραγματοποιούνται στον ίδιο, ανοικτό, μη περιτοιχισμένο χώρο.
3. «Κινούμενη συνάθροιση» ή «πορεία» είναι η πεζή ή εποχούμενη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση, η οποία πραγματοποιείται με μετακίνηση των συμμετεχόντων ή μέρους των συμμετεχόντων σε συγκεκριμένη οδική διαδρομή.
4. «Αυθόρμητη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση» είναι η δημόσια υπαίθρια συνάθροιση, που πραγματοποιείται χωρίς προηγούμενη συνεννόηση ή πρόσκληση, με αφορμή την επέλευση συγκεκριμένου αιφνίδιου γεγονότος, κοινωνικής σημασίας.
5. «Έκτακτη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση» είναι η συνάθροιση της παρ. 1, όταν πραγματοποιείται ένεκα απρόβλεπτου, τρέχοντος ή επικείμενου γεγονότος, με αποτέλεσμα να καθίσταται αδύνατη η τήρηση των υποχρεώσεων που ορίζονται στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 3.
6. «Διατάραξη» είναι η εξαιτίας της συνάθροισης σοβαρή παρεμπόδιση της κίνησης των πολιτών και γενικά η διασάλευση της ομαλής κοινωνικής και οικονομικής ζωής μιας περιοχής.
7. «Διάλυση» είναι η διακοπή της διεξαγωγής δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης και η εκούσια ή μη απομάκρυνση των συναθροισθέντων, κατόπιν προφορικής ή γραπτής διαταγής της παριστάμενης αστυνομικής αρχής προς τους συμμετέχοντες στη συνάθροιση να απομακρυνθούν.

8. «Οργανωτής» είναι το φυσικό πρόσωπο ή ο νόμιμος εκπρόσωπος νομικού προσώπου ή ένωσης προσώπων που απευθύνει πρόσκληση προς το ευρύ κοινό για συμμετοχή σε δημόσια υπαίθρια συνάθροιση ή ο οριζόμενος ως οργανωτής στο πλαίσιο της υποχρέωσης γνωστοποίησης του άρθρου 3.

9. «Αστυνομικός ή Λιμενικός Διαμεσολαβητής» είναι ο αξιωματικός της Ελληνικής Αστυνομίας ή στέλεχος του Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής αντίστοιχα, ο οποίος ορίζεται από την αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή ως σύνδεσμος με τον οργανωτή, ώστε μέσω της άμεσης μεταξύ τους επικοινωνίας, συνεργασίας και συντονισμού να διασφαλισθεί η ομαλή και σύννομη διεξαγωγή της δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης.

10. «Περιορισμοί» είναι οι υποχρεώσεις που τίθενται προς τους συμμετέχοντες ή και τους προτιθέμενους να συμμετάσχουν στη συνάθροιση, μέσω σχετικών, προφορικών ή γραπτών, υποδείξεων της αστυνομικής ή λιμενικής αρχής να ασκήσουν το δικαίωμά τους σύμφωνα με τις συστάσεις της. Περιορισμοί, είναι ιδίως η κατάληψη μέρους μόνον του οδοστρώματος ή άλλου δημόσιου ανοικτού μη περιτοιχισμένου χώρου, η μερική διαφοροποίηση της διαδρομής κινούμενης συνάθροισης, η αποβολή και απομάκρυνση από τον χώρο της συνάθροισης ατόμων τα οποία φέρουν αντικείμενα και εκδηλώνουν συμπεριφορές που θέτουν σε διακινδύνευση την ανθρώπινη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα ή τα περιουσιακά δικαιώματα των πολιτών ή τη δημόσια παρουσία ή εμποδίζουν την ακώλυτη άσκηση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι των συναθροισθέντων και την ομαλή εξέλιξη της συνάθροισης, καθώς και η μη παρακώλυση της κυκλοφορίας και της πρόσβασης σε δημόσιες υπηρεσίες, οργανισμούς κοινής ωφέλειας και νοσηλευτικά ιδρύματα.

Άρθρο 3

Υποχρέωση γνωστοποίησης

1. Ο οργανωτής οφείλει να γνωστοποιήσει στην κατά τόπο αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή, την πρόθεσή του να καλέσει το ευρύ κοινό ή ορισμένες κατηγορίες προσώπων ή αριθμό συγκεκριμένων ατόμων να συμμετάσχουν σε δημόσια υπαίθρια συνάθροιση, σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο.

2. Η γνωστοποίηση γίνεται εγγράφως ή ηλεκτρονικά μέσω της διαδικτυακής πλατφόρμας της Ελληνικής Αστυνομίας και υποβάλλεται εγκαίρως πριν από την πραγματοποίηση της δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης. Η γνωστοποίηση περιλαμβάνει οπωσδήποτε τα στοιχεία ταυτότητας και επικοινωνίας του οργανωτή, τον ακριβή τόπο, τον χρόνο έναρξης και τον εκτιμώμενο χρόνο λήξης, τον σκοπό, καθώς και το προτεινόμενο δρομολόγιο της συνάθροισης. Δεν οφείλεται γνωστοποίηση για τις δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις που πραγματοποιούνται για τον εορτασμό της Πρωτομαγιάς και της επετείου της 17^{ης} Νοεμβρίου.

3. Αυθόρμητη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση που δεν έχει γνωστοποιηθεί κατά τα οριζόμενα στις παρ. 1 και 2 δύναται να επιτραπεί, εφόσον δεν διαφαίνονται κίνδυνοι διασάλευσης της δημόσιας ασφάλειας ή σοβαρής διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής. Στην περίπτωση αυτή η αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή καλεί τους συμμετέχοντες να ορίσουν οργανωτή, εφόσον οι υφιστάμενες συνθήκες το επιτρέπουν, ενώ δύναται να επιβάλει περιορισμούς σύμφωνα με το άρθρο 8. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με αυτούς, καθώς και με την υποχρέωση ορισμού οργανωτή, η αστυνομική ή λιμενική αρχή δύναται να προβεί στη διάλυση της ανωτέρω συνάθροισης.

4. Με απόφαση του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη καθορίζεται ειδική ιστοσελίδα, μέσω της οποίας παρέχεται ενημέρωση στους πολίτες για τις προγραμματισμένες ή τρέχουσες συναθροίσεις και λοιπές εκδηλώσεις, καθώς και τις σχετιζόμενες με αυτές κυκλοφοριακές ρυθμίσεις. Με όμοια απόφαση προβλέπονται οι ειδικότεροι όροι λειτουργίας της ιστοσελίδας και κάθε αναγκαίο ειδικότερο ζήτημα για την εφαρμογή της παρούσας.

Άρθρο 4

Υποχρεώσεις οργανωτή

Ο οργανωτής της συνάθροισης υποχρεούται να μεριμνά για την ομαλή διεξαγωγή της λαμβάνοντας κάθε αναγκαίο και πρόσφορο μέτρο. Ιδίως, ο οργανωτής της συνάθροισης:

- α) συνεργάζεται άμεσα με την αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή και ιδίως με τον Αστυνομικό ή Λιμενικό Διαμεσολαβητή και συμμορφώνεται στις υποδείξεις τους παρέχοντας τη συνδρομή του στην προσπάθεια για την τήρηση της τάξης και την ομαλή πραγματοποίηση της συνάθροισης,
- β) ενημερώνει τους μετέχοντες στη συνάθροιση για την υποχρέωσή τους να μην φέρουν αντικείμενα πρόσφορα για την άσκηση βίας και ζητά την παρέμβαση της αρμόδιας αστυνομικής ή λιμενικής αρχής για την απομάκρυνση ατόμων που φέρουν τέτοια αντικείμενα,
- γ) ορίζει επαρκή αριθμό ατόμων, τα οποία παρέχουν συνδρομή στην περιφρούρηση της συνάθροισης.

Άρθρο 5

Αστυνομικός - Λιμενικός Διαμεσολαβητής

1. Κατά τη διεξαγωγή των δημόσιων υπαίθριων συναθροίσεων ορίζεται αξιωματικός της Ελληνικής Αστυνομίας ή του Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής ως «Αστυνομικός Διαμεσολαβητής» ή «Λιμενικός Διαμεσολαβητής» κατά περίπτωση, ο οποίος αποτελεί τον σύνδεσμο της αρμόδιας αστυνομικής ή λιμενικής αρχής με τον οργανωτή, ώστε να διασφαλισθεί η ομαλή και σύμφωνη με τον νόμο διεξαγωγή της δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης.

2. Ο Αστυνομικός ή Λιμενικός Διαμεσολαβητής μεριμνά:

- α) για τη δημιουργία άμεσης επαφής μεταξύ του επικεφαλής της δύναμης της αστυνομικής ή λιμενικής αρχής, η οποία παρίσταται κατά τη διεξαγωγή της δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης και του οργανωτή και
- β) για την άμεση και διαρκή συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ της αστυνομικής ή λιμενικής αρχής και του οργανωτή.

Άρθρο 6

Υποχρεώσεις της αστυνομικής και λιμενικής αρχής

Η κατά τόπο αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή οφείλει να διασφαλίζει την ακώλυτη άσκηση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι σε δημόσιο υπαίθριο χώρο, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 1. Προς τον σκοπό αυτόν και σε συνεργασία με τον οργανωτή, λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ – ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ - ΔΙΑΛΥΣΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΙΘΡΙΩΝ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΩΝ

Άρθρο 7

Απαγόρευση

1. Επικείμενη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση μπορεί να απαγορευθεί αν:

α) επαπειλείται σοβαρός κίνδυνος για τη δημόσια ασφάλεια, λόγω ιδιαιτέρως πιθανής διάπραξης σοβαρών εγκλημάτων, ιδίως, κατά της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας, της ιδιοκτησίας και της πολιτειακής εξουσίας ή

β) απειλείται σοβαρή διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής σε ορισμένη περιοχή ή

γ) πρόκειται για δημόσια υπαίθρια συνάθροιση ο σκοπός της οποίας αντιτίθεται προς τον σκοπό ήδη προγραμματισμένης γνωστοποιηθείσας κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 και μη απαγορευθείσας συνάθροισης που πραγματοποιείται ή βρίσκεται σε εξέλιξη στην ίδια περιοχή ή εγγύς της ίδιας περιοχής και κατά το αυτό χρονικό διάστημα.

2. Στις περ. β) και γ) της παρ. 1 η αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 8 δύναται να υποδεικνύει ενδεικτικά, ως εναλλακτικές επιλογές, άλλες περιοχές, κατάλληλες για την πραγματοποίηση της συνάθροισης.

3. Η απόφαση για την απαγόρευση δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης κοινοποιείται στον οργανωτή εγκαίρως πριν από τον αιτηθέντα για την πραγματοποίησή της χρόνο.

4. Για τη λήψη της απόφασης περί απαγόρευσης, όπως και για την επιβολή περιορισμών σύμφωνα με το άρθρο 8 σε γνωστοποιηθείσα δημόσια υπαίθρια συνάθροιση λαμβάνονται υπόψη ιδίως: (α) ο εκτιμώμενος αριθμός συμμετεχόντων, (β) η περιοχή πραγματοποίησής της, (γ) ο βαθμός επικινδυνότητας αυτής ως προς την πιθανότητα διάπραξης σοβαρών εγκλημάτων και διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής.

Άρθρο 8

Περιορισμοί

1. Επιτρέπεται η επιβολή περιορισμών σε σχέση με επικείμενη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση, εάν πιθανολογείται ότι η διεξαγωγή της θα διαταράξει δυσανάλογα την κοινωνικοοικονομική ζωή της συγκεκριμένης περιοχής, λόγω ιδίως των ειδικότερων κυκλοφοριακών και άλλων ιδιαίτερων τοπικών συνθηκών.

2. Επιτρέπεται η επιβολή περιορισμών σε σχέση με δημόσια υπαίθρια συνάθροιση που βρίσκεται σε εξέλιξη, εάν η διεξαγωγή της προκαλεί δυσανάλογα μεγάλη διατάραξη στην κοινωνικοοικονομική ζωή της περιοχής, λόγω ιδίως του αριθμού των συμμετεχόντων και λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τις ειδικότερες κυκλοφοριακές και άλλες ιδιαίτερες τοπικές συνθήκες.

3. Η απόφαση για την επιβολή περιορισμών σε γνωστοποιηθείσα συνάθροιση κοινοποιείται στον οργανωτή εγκαίρως πριν από τον αιτηθέντα για την πραγματοποίησή της χρόνο.

Άρθρο 9

Διάλυση

1. Η διάλυση δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης που βρίσκεται σε εξέλιξη δύναται να διαταχθεί, εάν:

α) πραγματοποιείται παρά την έκδοση απόφασης απαγόρευσης του άρθρου 7 ή

β) οι συμμετέχοντες δεν συμμορφώνονται προς τους περιορισμούς που επιβλήθηκαν σε σχέση με αυτή, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 8 ή

γ) μετατρέπεται σε βίαιη με τη διάπραξη σοβαρών αξιόποινων πράξεων, όπως επιθέσεων κατά προσώπων, εμπρησμών, φθορών δημόσιας ή ιδιωτικής περιουσίας, βιαιοπραγιών κατά της αστυνομικής δύναμης και ιδίως σε περιπτώσεις που χρησιμοποιούνται αυτοσχέδιοι εκρηκτικοί και εμπρηστικοί μηχανισμοί, φωτοβολίδες, αιχμηρά αντικείμενα ή από τη συνέχισή της προκαλείται άμεσος κίνδυνος κατά της ζωής ή σωματική βλάβη ή

δ) πραγματοποιείται χωρίς να έχει γνωστοποιηθεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 3, με την επιφύλαξη των οριζόμενων στην παρ. 3 του ίδιου άρθρου.

2. Για την εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 1, η αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή μπορεί να χρησιμοποιεί προς τούτο κάθε νόμιμο, πρόσφορο, αναγκαίο και ανάλογο με τις περιστάσεις μέσο, εφόσον προηγουμένως δεν έχει καταστεί δυνατή η εκούσια συμμόρφωση και αποχώρηση των συμμετεχόντων σε συνάθροιση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ

Άρθρο 10

Αρμοδιότητα αστυνομικής και λιμενικής αρχής

1. Αρμόδια για την επιβολή περιορισμών ή την απαγόρευση επικείμενης δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης, καθώς και για την επιβολή περιορισμών ή τη διάλυση εν εξελίξει δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης είναι η κατά τόπον αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή με απλή γνώμη των οικείων Δημάρχων, ή των υπεύθυνων Προέδρων ή Διευθυνόντων Συμβούλων δημοσίων φορέων διαχείρισης και εκμετάλλευσης λιμένων, η οποία διατυπώνεται εγγράφως ή, σε επείγουσες περιπτώσεις, προφορικά και μνημονεύεται στη σχετική απόφαση. Η απόφαση απαγόρευσης ή επιβολής περιορισμών σε δημόσια υπαίθρια συνάθροιση αναρτάται στην επίσημη ιστοσελίδα της Ελληνικής Αστυνομίας ή του Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής. Σε κατεπείγουσες και σοβαρές περιπτώσεις διασάλευσης της δημόσιας ασφάλειας και ιδίως σε περιπτώσεις διάπραξης εγκλημάτων κατά της ζωής και της σωματικής ακεραιότητας ή σε περιπτώσεις γενικευμένων επεισοδίων, η απόφαση διάλυσης της συνάθροισης λαμβάνεται από τον επικεφαλής της αστυνομικής δύναμης με παράλληλη ενημέρωση του αρμόδιου εισαγγελέα πρωτοδικών.

2. Οι αποφάσεις του παρόντος άρθρου πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένες. Εάν εκδοθεί προφορική εντολή, συντάσσεται το συντομότερο δυνατό πρακτικό, στο οποίο περιλαμβάνεται ειδική αιτιολογία, τόσο για την αιτία που επέβαλε την έκδοση της διαταγής, όσο και για τους λόγους για τους οποίους δεν κατέστη δυνατή η έκδοση σχετικής έγγραφης απόφασης.

Άρθρο 11

Ενημέρωση εισαγγελικής Αρχής

1. Οι αποφάσεις και το πρακτικό της παρ. 2 του άρθρου 10 κοινοποιούνται στον αρμόδιο εισαγγελέα πρωτοδικών.

2. Σε περίπτωση έκδοσης της προφορικής εντολής της παρ. 2 του άρθρου 10, ο αρμόδιος εισαγγελέας πρωτοδικών ενημερώνεται άμεσα από τον επικεφαλής της αστυνομικής ή λιμενικής δύναμης.

Άρθρο 12**Προσωρινή και οριστική δικαστική προστασία**

1. Ο οργανωτής δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης που απαγορεύθηκε δικαιούται να ζητήσει την αναστολή της εκτέλεσης της σχετικής απόφασης από την Επιτροπή Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας και υπό τους όρους του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), χωρίς να χρειάζεται να έχει υποβάλει ταυτοχρόνως αίτηση ακυρώσεως. Η προσωρινή διαταγή και η απόφαση της Επιτροπής Αναστολών που δέχεται την αίτηση αποβάλλουν αυτοδικαίως την ισχύ τους, αν ο οργανωτής δεν υποβάλει αίτηση ακυρώσεως εντός δεκαημέρου από τη χορήγηση της αναστολής.
2. Ο οργανωτής μπορεί να ζητήσει την ακύρωση της απόφασης με την οποία απαγορεύθηκε δημόσια υπαίθρια συνάθροιση με αίτηση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.
3. Ο οργανωτής μπορεί να ζητήσει την ακύρωση της απόφασης με την οποία επιβλήθηκαν περιορισμοί στη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση ή της απόφασης με την οποία αυτή διαλύθηκε, με αίτηση ενώπιον του κατά τόπον αρμόδιου Διοικητικού Πρωτοδικείου, το οποίο δικάζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά, αναλόγως, των διατάξεων των άρθρων 2 έως 4 του ν. 702/1977 (Α' 268).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'**ΚΥΡΩΣΕΙΣ****Άρθρο 13****Ποινικές κυρώσεις και αστική ευθύνη**

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 170 και 189 του Ποινικού Κώδικα, όσοι μετέχουν σε δημόσια υπαίθρια συνάθροιση, η οποία έχει απαγορευθεί νόμιμα με απόφαση της αρμόδιας αστυνομικής ή λιμενικής αρχής ή παρεμποδίζουν τη διεξαγωγή δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης, τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους.
2. Όσοι αλλοιώνουν ή επιχειρούν να αλλοιώσουν με βιαιοπραγίες τον ειρηνικό χαρακτήρα δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών.
3. Με την επιφύλαξη των άρθρων 170 και 189 του Ποινικού Κώδικα, όσοι δεν συμμορφώνονται προς τους περιορισμούς που επιβάλλει η παρ. 1 α) τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους. Αν οι υπαίτιοι του προηγούμενου εδαφίου τέλεσαν βιαιοπραγίες, τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών, αν οι πράξεις τους δεν τιμωρούνται βαρύτερα με άλλη διάταξη.
4. Ο οργανωτής δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης ευθύνεται για την αποζημίωση όσων υπέστησαν βλάβη της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας και της ιδιοκτησίας από τους συμμετέχοντες στη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση. Από την ευθύνη αυτή απαλλάσσεται, εάν είχε γνωστοποιήσει εγκαίρως τη διεξαγωγή της συνάθροισης και αποδεικνύει ότι είχε λάβει όλα τα αναγκαία και πρόσφορα μέτρα για την πρόληψη και αποτροπή της ζημίας, σύμφωνα με το άρθρο 4.
5. Η διάταξη της παρ. 4 εφαρμόζεται αναλογικά και για τον οργανωτή της παρ. 3 του άρθρου 3.

Άρθρο 14**Εξουσιοδοτική διάταξη**

Με προεδρικό διάταγμα, το οποίο εκδίδεται μετά από πρόταση των Υπουργών Προστασίας του Πολίτη, Δικαιοσύνης, Εσωτερικών και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής ρυθμίζονται ειδικότερα ζητήματα εφαρμογής του Μέρους Α΄ του παρόντος, καθώς και οι αναγκαίες λεπτομέρειες σχετικά με τα μέσα και τις διαδικαστικές προϋποθέσεις διάλυσης των δημόσιων υπαίθριων συναθροίσεων.

ΜΕΡΟΣ Β΄**ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ****Άρθρο 15****Αρμοδιότητες Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Τάξης**

1. Οι αρμοδιότητες του άρθρου 1 του π.δ. 119/2017 (Α΄ 145) ασκούνται από τη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Τάξης του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη.
2. Τυχόν εκκρεμείς υποθέσεις που απορρέουν από το άρθρο 1 του π.δ. 119/2017 περαιώνονται από τις υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Τάξης του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη.

Άρθρο 16**Ίδρυμα Μέριμνας και Αριστείας της Ελληνικής Αστυνομίας**

1. Το Ίδρυμα «Εξοχές Ελληνικής Αστυνομίας», το οποίο είχε συσταθεί με το άρθρο 5 του ν. 2018/1992 (Α΄ 33), μετονομάζεται σε «Ίδρυμα Μέριμνας και Αριστείας Ελληνικής Αστυνομίας» με έδρα την Αθήνα και αποτελεί νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, που υπάγεται στον έλεγχο και την εποπτεία εκ μέρους του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη από τον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας. Στο «Ίδρυμα Μέριμνας και Αριστείας Ελληνικής Αστυνομίας» συστήνεται «Κέντρο Αριστείας», με σκοπό την επιβράβευση, με τη μορφή εφάπαξ χρηματικού βοηθήματος, των τέκνων του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας που αριστεύουν στη δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση.

2. Σκοπός του Ιδρύματος είναι:

α) Η λειτουργία παιδικών εξοχών για τα τέκνα των εν ενεργεία και αποστρατεία αστυνομικών και πολιτικών υπαλλήλων της Ελληνικής Αστυνομίας. Ως προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας νοείται και το εν αποστρατεία προσωπικό των καταργηθέντων Σωμάτων Χωροφυλακής και Αστυνομίας Πόλεων.

β) Η λειτουργία θερέτρων για το προσωπικό της περ. α).

γ) Η επιβράβευση μέσω του «Κέντρου Αριστείας» των τέκνων του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας που:

γα) σημειώνουν άριστες επιδόσεις κατά την ολοκλήρωση της φοίτησής τους στη Γ΄ Τάξη του Λυκείου, εισέρχονται σε Ιδρύματα Ανώτατης ή Ανώτερης Εκπαίδευσης και περιλαμβάνονται στο πρώτο 5% επιτυχόντων της σειράς κατάταξης ή

γβ) λαμβάνουν το πρώτο πτυχίο/δίπλωμα από την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση με βαθμό «Άριστα» και εγγράφονται σε μεταπτυχιακό ή διδακτορικό πρόγραμμα σπουδών.

δ) Η διοργάνωση εκδηλώσεων γενικότερου ενδιαφέροντος με αντικείμενο κοινωνικού περιεχομένου και σκοπό την ευαισθητοποίηση και ενημέρωση τόσο του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας, όσο και του κοινωνικού συνόλου εν γένει.

3. Περιουσία του ιδρύματος είναι:

α) Η έκταση στον Άγιο Ανδρέα Αττικής, που παραχωρήθηκε, μεταβιβάσθηκε και χρησιμοποιείται από το ίδρυμα «Εξοχαί Χωροφυλακής» και το Τμήμα «Παιδικών Κατασκηνώσεων» των καταργηθέντων Σωμάτων Χωροφυλακής και Αστυνομίας Πόλεων για τη λειτουργία των παιδικών εξοχών τους.

β) Τα κτίσματα, οι λοιπές εγκαταστάσεις, καθώς και τα κινητά πράγματα, που υπάρχουν στην παραπάνω έκταση και χρησιμοποιούνται για τη λειτουργία των παιδικών εξοχών.

γ) Οι δωρεές και οι αιτία θανάτου παροχές.

4. Οι πόροι του ιδρύματος προέρχονται:

α) Από την επιχορήγηση, που προβλέπεται στο άρθρο 3 του ν. 749/1948 (Α΄ 200), καθώς και από τις ενισχύσεις, που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 21 του ν.1481/1984 (Α΄ 152), εφόσον υπάρχουν διαθέσιμα ποσά στους σχετικούς λογαριασμούς.

β) Από εράνους, που ενεργούνται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, καθώς και από κάθε φύσεως εισφορές ή κάθε είδους παροχές τρίτων.

γ) Από έσοδα, που προέρχονται από καλλιτεχνικές ή αθλητικές εκδηλώσεις.

5. Το ίδρυμα διοικείται από ενδεκαμελές διοικητικό συμβούλιο, το οποίο ορίζεται από τον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας. Πέντε (5) από τα μέλη του είναι εκπρόσωποι των συνδικαλιστικών φορέων του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας και προτείνονται αντίστοιχα ανά ένα (1) από τις Ομοσπονδίες των Αξιωματικών, των Αστυνομικών Υπαλλήλων, των Πολιτικών Υπαλλήλων, των Συνοριακών Φυλάκων και των Ειδικών Φρουρών. Το διοικητικό συμβούλιο διαχειρίζεται ενιαία τους πόρους του ιδρύματος.

Για τη λειτουργία του Ιδρύματος και την εξυπηρέτηση των σκοπών του αποσπάται προσωπικό από Υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας, το οποίο υπάγεται διοικητικά στη Διεύθυνση Υποστήριξης του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας.

6. Στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου συμμετέχει με δικαίωμα ψήφου εκπρόσωπος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Αποστράτων Σωμάτων Ασφαλείας (ΠΟΑΣΑ), όταν συζητούνται θέματα του «Ειδικού Λογαριασμού Αρωγής».

7. Ο τρόπος λειτουργίας και διοίκησης του Ιδρύματος «Μέριμνας και Αριστείας Ελληνικής Αστυνομίας» και του «Κέντρου Αριστείας», καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται

με τον κανονισμό λειτουργίας του Ιδρύματος, που κυρώνεται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη.

8. Όπου στην κείμενη νομοθεσία προβλέπεται το Ίδρυμα «Εξοχές Ελληνικής Αστυνομίας», νοείται εφεξής το Ίδρυμα «Μέριμνας και Αριστείας Ελληνικής Αστυνομίας».

Άρθρο 17

Ρυθμίσεις θεμάτων πάγιας εισφοράς

Η περ. γ' της υποπαρ. 2 της παρ. Γ' του άρθρου 138 του ν. 4052/2012 (Α' 41) αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Η προβλεπόμενη παγία εισφορά (κράτηση) ονομασίας δοκίμου Αστυφύλακα σε Αστυφύλακα και δοκίμου Αξιωματικού σε Υπαστυνόμο Β' των μετόχων των τομέων Τ.Π.ΑΣ και Τ.Π.Υ.Α.Π. του ΤΑ.Π.Α.Σ.Α. παρακρατείται σε τριάντα έξι (36) ισόποσες μηνιαίες δόσεις και αποδίδεται με μέριμνα και ευθύνη της Διεύθυνσης Εκκαθάρισης Μισθοδοσίας της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών και Επιτελικού Σχεδιασμού στον αντίστοιχο δικαιούχο Τομέα.»

Άρθρο 18

Ρυθμίσεις θεμάτων Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας

1. Οι δαπάνες που αφορούν στη μισθοδοσία και σε πάσης φύσεως αποζημίωση, πλην οδοιπορικών εξόδων του προσωπικού που υπηρετεί στην Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας (Υ.Ε.Υ.Σ.Α.) της παρ. 1 του άρθρου 1 του π.δ. 65/2019 (Α' 104), πραγματοποιούνται με μέριμνα του αντίστοιχου ειδικού φορέα προέλευσης του προσωπικού και καλύπτονται υποχρεωτικά από τις πιστώσεις του κρατικού προϋπολογισμού των ως άνω ειδικών φορέων.

2. Το Τμήμα Διαχείρισης Χρηματικού και Υλικού του άρθρου 7 του π.δ. 65/2019 και το Γραφείο Μερικής Διαχείρισης Χρηματικού και Υλικού της παρ. 3 του άρθρου 9 του ως άνω προεδρικού διατάγματος, λειτουργούν ως μερικές διαχειρίσεις, κατά παρέκκλιση κάθε γενικής και ειδικής διάταξης, υπαγόμενες στις γενικές διαχειρίσεις της Διεύθυνσης Τεχνικών Εφαρμογών του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας και της Διεύθυνσης Αστυνομίας Θεσσαλονίκης αντίστοιχα, διατηρώντας τη διοικητική τους υπαγωγή στην Διεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας και στην Υποδιεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας Βορείου Ελλάδος.

Πάσης φύσεως υλικά και μέσα που διατίθενται στις συγχωνευόμενες Υπηρεσίες και εξυπηρετούν τις ανάγκες λειτουργίας της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας ανακατανέμονται και εγγράφονται στα αντίστοιχα βιβλία των ως άνω μερικών και γενικών διαχειρίσεων, σύμφωνα με τον Κανονισμό Οικονομικών Υπηρεσιών Χωροφυλακής (β.δ. 15/1959 «Περί κυρώσεως του Κανονισμού Οικονομικής Υπηρεσίας Χωροφυλακής», Α' 151) και τις λοιπές οικείες διατάξεις και θεωρούνται εφεξής υλικό και μέσα της Ελληνικής Αστυνομίας.

3. Το Υπουργείο Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και το Πυροσβεστικό Σώμα μεταφέρουν πιστώσεις μέχρι τις 31.12.2021 στον ειδικό φορέα «Γενική Γραμματεία Δημοσίας Τάξης» για την κάλυψη πάσης φύσεως λειτουργικών αναγκών της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας,

συμπεριλαμβανομένων και των σχετικών πιστώσεων που αφορούν στα οδοιπορικά έξοδα του προσωπικού τους, που υπηρετεί στις ως άνω Υπηρεσίες, με την επιφύλαξη της παρ. 1.

4. Η παρ. 6 του άρθρου 21 του ν. 4613/2019 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«6. Με προεδρικό διάταγμα, το οποίο εκδίδεται εντός τεσσάρων (4) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος, με πρόταση των Υπουργών Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, καθορίζονται θέματα οργάνωσης, διάρθρωσης, λειτουργίας και στελέχωσης της Υ.Ε.Υ.Σ.Α., η θητεία του προσωπικού και η ανανέωσή της, οι προϋποθέσεις, τα προσόντα, τα κωλύματα και ασυμβίβαστα, οι διαδικασίες επιλογής, οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα, οι υποχρεώσεις, τα δικαιώματα, οι σχέσεις ιεραρχίας και η υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα για την εφαρμογή του παρόντος. Μετά από τη δημοσίευση του προεδρικού διατάγματος του προηγούμενου εδαφίου, οι εισαγγελικοί λειτουργοί του άρθρου 3 του ν. 2713/1999 εποπτεύουν την Υ.Ε.Υ.Σ.Α.»

Άρθρο 19

Σύσταση Διεύθυνσης Πρόληψης της Βίας στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη

1. Στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη συστήνεται Διεύθυνση Πρόληψης της Βίας, ως αυτοτελής Υπηρεσία που υπάγεται απευθείας στον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, με έδρα το κεντρικό κτίριο των εγκαταστάσεων του Υπουργείου και αρμοδιότητα σε όλη την Επικράτεια. Αποστολή της Υπηρεσίας είναι ο σχεδιασμός εθνικής στρατηγικής πρόληψης της βίας και ειδικότερα ο προγραμματισμός σχετικών δράσεων, ο συντονισμός, η παροχή κατευθύνσεων και η συνεργασία, υποστήριξη και παρακολούθηση των φορέων και των σωμάτων που υπάγονται στο Υπουργείο, καθώς και των λοιπών συναρμόδιων φορέων και οργανισμών, ώστε να εξασφαλίζεται η μέγιστη δυνατή διακλαδικότητα και διαλειτουργικότητά τους.

2. Αρμοδιότητα της Διεύθυνσης Πρόληψης της Βίας, είναι η επιστημονική μελέτη και ανάπτυξη δράσεων που αφορούν ιδίως στην πρόληψη διαφόρων μορφών και εκφάνσεων της βίας, όπως ιδίως η ριζοσπαστικοποίηση και ο βίαιος εξτρεμισμός, η ενδοοικογενειακή και η έμφυλη βία, η ενδοσχολική βία και ο σχολικός εκφοβισμός, καθώς και η ρατσιστική βία. Ειδικότερα, η Διεύθυνση Πρόληψης της Βίας, στο πλαίσιο εκπλήρωσης της αποστολής της:

α) παρακολουθεί, μελετά, αξιολογεί και αναλύει επιστημονικά, στατιστικά στοιχεία, δεδομένα και μελέτες αναφορικά με τα αίτια γέννησης και αναπαραγωγής της βίας,

β) σχεδιάζει, επικαιροποιεί τακτικά και υποβάλλει στον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, προς έγκριση, την Εθνική Στρατηγική Πρόληψης της Βίας και συντονίζει τις δράσεις που εκδηλώνονται από τις καθ' ύλην αρμόδιες Υπηρεσίες όλων των φορέων για την υλοποίησή της,

γ) επεξεργάζεται, σχεδιάζει και αναπτύσσει, σε συνεργασία με την Ελληνική Αστυνομία και άλλες κρατικές ή μη αρχές, υπηρεσίες και φορείς, γενικές και ειδικές πρωτοβουλίες και δράσεις που αφορούν στην ενημέρωση και την προστασία της κοινωνίας και των πολιτών από τη βία, καθώς και την υποστήριξη, ενδυνάμωση και προάσπιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων των ευάλωτων στη βία ατόμων και κοινωνικών ομάδων,

δ) σχεδιάζει και μεριμνά για την υλοποίηση, σε συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας, σύγχρονων μοντέλων προληπτικής αστυνόμευσης καθώς και δράσεις αποριζοσπαστικοποίησης και απεμπλοκής από τη βία,

ε) συνεργάζεται με την ακαδημαϊκή και επιστημονική κοινότητα, τον ιδιωτικό τομέα και τους κοινωνικούς φορείς και συμμετέχει στην εκπόνηση και υλοποίηση σύγχρονων ερευνητικών προγραμμάτων,

στ) σχεδιάζει, αναπτύσσει και αξιοποιεί νέες μεθόδους και διαδικασίες εκτίμησης κινδύνου, καθώς και στρατηγικές επικοινωνίας για την αντιμετώπιση της ιδεολογίας της βίας και την ενίσχυση της ανθεκτικότητας της κοινωνίας απέναντι στις αιτίες που οδηγούν στη βία, την παραβατικότητα και στο έγκλημα,

ζ) αναπτύσσει ευρύτερες συνεργασίες σε τοπικό, εθνικό και διεθνές επίπεδο και εκπροσωπεί τη χώρα σε διεθνή, περιφερειακά, ευρωπαϊκά ή άλλα συνέδρια, συναντήσεις, ομάδες εργασίας και εκπαιδεύσεις επί θεμάτων που άπτονται της αποστολής της.

3. Η Διεύθυνση Πρόληψης της Βίας στελεχώνεται από ένστολο και πολιτικό προσωπικό των Σωμάτων και Υπηρεσιών που υπάγονται στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, καθώς και από πολιτικό προσωπικό άλλων Υπηρεσιών του δημόσιου τομέα που μετατάσσεται ή αποσπάται σ' αυτήν, και διαρθρώνεται στα ακόλουθα Τμήματα:

α) Τμήμα Στρατηγικού Σχεδιασμού και Πολιτικής Πρόληψης.

β) Τμήμα Μελετών και Ανάλυσης.

γ) Τμήμα Συντονισμού και Υλοποίησης Δράσεων.

δ) Τμήμα Επικοινωνίας, Δικτύωσης και Διεθνών Σχέσεων.

ε) Τμήμα Οργάνωσης και Διοικητικής Υποστήριξης

4. Η υλοποίηση της Εθνικής Στρατηγικής Πρόληψης της Βίας και των γενικών και ειδικών σχεδίων δράσης που εκπονούνται από τη Διεύθυνση Πρόληψης της Βίας πραγματοποιείται από τις αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, καθώς και από άλλους καθ' ύλην αρμόδιους κρατικούς φορείς όταν το θεματικό αντικείμενο της εκάστοτε δράσης δεν εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων του Υπουργείου, οι οποίοι οφείλουν να συνεργάζονται, για τον σκοπό αυτό, με τη Διεύθυνση Πρόληψης της Βίας, καθώς και με άλλες υπηρεσίες και φορείς, σε περιπτώσεις συναρμοδιότητας ή σε περιπτώσεις που η αποτελεσματική υλοποίηση της Εθνικής Στρατηγικής και των σχετικών γενικών και ειδικών σχεδίων δράσης απαιτεί τη συνεργασία και τη σύμπραξη περισσοτέρων του ενός φορέων. Προς τούτο, από κάθε φορέα που συμμετέχει στις δράσεις ορίζεται, με μέριμνα του οικείου Υπουργείου, εκπρόσωπος – συντονιστής, ο οποίος αποτελεί σημείο επαφής με τη Διεύθυνση Πρόληψης της Βίας και συντονίζει τις δράσεις που εκδηλώνονται από Υπηρεσίες του φορέα του στο πλαίσιο υλοποίησης της Εθνικής Στρατηγικής Πρόληψης της Βίας.

5. Σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο η Εθνική Στρατηγική Πρόληψης της Βίας υλοποιείται, κατά περίπτωση, είτε αυτοτελώς από τη Διεύθυνση Πρόληψης της Βίας, είτε σε συνεργασία με τις οικείες αστυνομικές, δημοτικές και άλλες συναρμόδιες υπηρεσίες και φορείς, τις Επιτροπές Περιφερειακής Συνεργασίας και Ασφάλειας (Ε.Π.Σ.Α) του άρθρου 12 του ν. 4249/2014 (Α' 73) και τα Τοπικά Συμβούλια Πρόληψης Παραβατικότητας (ΤΟ.Σ.Π.ΠΑ.) του άρθρου 16 του ν. 2713/1999 (Α' 89), υπό τις επιστημονικές οδηγίες και κατευθύνσεις του προβλεπόμενου στην παρ. 4 του άρθρου 16 του ν. 2713/1999 Κεντρικού Συμβουλίου Πρόληψης Παραβατικότητας, το οποίο, εφεξής, λειτουργεί υπό την εποπτεία της Διεύθυνσης Πρόληψης της Βίας.

6. Με προεδρικό διάταγμα, το οποίο εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη καθορίζονται οι αρμοδιότητες των Τμημάτων της Διεύθυνσης Πρόληψης της Βίας, οι θέσεις του προσωπικού και η στελέχωσή τους, ειδικότερα ζητήματα συνεργασίας με τους συναρμόδιους φορείς, καθώς και κάθε άλλο θέμα που αφορά στην οργάνωση, τη λειτουργία και την εκπλήρωση της αποστολής της Υπηρεσίας.

Άρθρο 20

Απόσπαση εκπαιδευτικών συζύγων υπηρετούντων στα Σώματα Ασφαλείας

Στο άρθρο 21Α του ν. 2946/2001 (Α' 224) προστίθεται παρ.3 ως εξής:

«3. Το δικαίωμα της παρ. 1 παρέχεται και στους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που είναι σύζυγοι του ένστολου προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού Σώματος. Στην περίπτωση αυτή, ως στρατιωτική μονάδα νοείται η αστυνομική και πυροσβεστική Υπηρεσία, όπου παρέχει πραγματική υπηρεσία το εν λόγω προσωπικό.»

ΜΕΡΟΣ Γ'

ΤΕΛΙΚΕΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 21

Καταργούμενες διατάξεις

1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργούνται:

α. Το άρθρο 5 του ν. 2018/1992 (Α' 33).

β. Η παρ. 4 του άρθρου 21 του ν. 4613/2019 (Α' 78).

2. Από την έναρξη ισχύος του προεδρικού διατάγματος του άρθρου 14, καταργούνται το ν.δ. 794/1971 (Α' 1), το β.δ. 269/1972 (Α' 59) και το β.δ. 168/1972 (Α' 35).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ

Άρθρο 22

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν άλλως ορίζεται σε ειδικές διατάξεις.

Αθήνα, 29 Ιουνίου 2020

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Χρ. Σταϊκούρας

Μιχ. Χρυσοχοϊδης

Ν. Παναγιωτόπουλος

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ν. Κεραμέως

Κ. Τσιάρας

Π. Θεοδωρικάκος

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Π. Μηταράκης

Ι. Πλακωτάκης

Κ. Πιερρακάκης

Αριθμ. 164 / 8 / 2020

ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη «Δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις και άλλες διατάξεις».

Α. Με το υπόψη σχέδιο νόμου προβλέπονται τα ακόλουθα:

ΜΕΡΟΣ Α΄

Ρυθμίζονται θέματα αναφορικά με την πραγματοποίηση δημοσίων υπαίθριων συναθροίσεων και συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων:

1.α. Ορίζεται ο σκοπός των προτεινομένων ρυθμίσεων (διασφάλιση της άσκησης του δικαιώματος του συνέρχεσθαι δημοσίως σε υπαίθριο χώρο, χωρίς σοβαρό κίνδυνο για τη δημόσια ασφάλεια και διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής ορισμένης περιοχής) και δίδονται οι έννοιες των σχετικών όρων.

β. Θεσπίζεται η υποχρέωση του οργανωτή να γνωστοποιεί στην κατά τόπον αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή, την πρόθεσή του να καλέσει το ευρύ κοινό ή ορισμένες κατηγορίες προσώπων ή αριθμό συγκεκριμένων ατόμων σε δημόσια υπαίθρια συνάθροιση. Διευκρινίζεται ότι, για τον εορτασμό της Πρωτομαγιάς και της επετείου της 17^{ης} Νοεμβρίου, δεν οφείλεται γνωστοποίηση.

Καθορίζεται η διαδικασία που ακολουθείται σε περίπτωση αυθόρμητης δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης, προκειμένου να επιτραπεί η πραγματοποίηση αυτής.

Με υπουργική απόφαση, καθορίζεται ειδική ιστοσελίδα, μέσω της οποίας παρέχεται ενημέρωση στους πολίτες για τις προγραμματισμένες ή τρέχουσες συναθροίσεις και λοιπές εκδηλώσεις καθώς και για τις σχετιζόμενες με αυτές κυκλοφοριακές ρυθμίσεις και προβλέπονται οι ειδικότεροι όροι λειτουργίας της.

γ. Εξειδικεύονται οι υποχρεώσεις του οργανωτή της συνάθροισης καθώς και της κατά τόπον αρμόδιας αστυνομικής ή λιμενικής αρχής.

Ορίζεται ως Αστυνομικός Διαμεσολαβητής ή Λιμενικός Διαμεσολαβητής, αξιωματικός της Ελληνικής Αστυνομίας (ΕΛ.ΑΣ.) ή του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής (Λ.Σ.-ΕΛ.ΑΚΤ.), κατά

περίπτωση, ο οποίος αποτελεί το σύνδεσμο της αρμόδιας αστυνομικής ή λιμενικής αρχής με τον οργανωτή. (άρθρα 1 - 6)

2.α. Προσδιορίζονται οι περιπτώσεις για τις οποίες μπορεί να απαγορευθεί επικείμενη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση καθώς και να διαταχθεί η διάλυση αυτής, ενώ βρίσκεται σε εξέλιξη, επιτρέπεται δε η επιβολή περιορισμών στη διεξαγωγή αυτής.

Αρμόδιος για την επιβολή των εν λόγω απαγορεύσεων και περιορισμών ή για τη διάλυση της συνάθροισης είναι η κατά τόπον αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή, σε κατεπείγουσες δε και σοβαρές για τη δημόσια ασφάλεια περιπτώσεις, η απόφαση διάλυσης της συνάθροισης λαμβάνεται από τον επικεφαλής της αστυνομικής δύναμης με παράλληλη ενημέρωση του αρμόδιου εισαγγελέα πρωτοδικών.

β. Παρέχεται στον οργανωτή δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης, το δικαίωμα της προσωρινής και οριστικής δικαστικής προστασίας κατά των αποφάσεων απαγόρευσης ή επιβολής περιορισμών ή διάλυσης της συνάθροισης (αναστολή εκτέλεσης ενώπιον της Επιτροπής Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας και αίτηση ακύρωσης). (άρθρα 7 - 12)

3.α. Προβλέπεται η επιβολή ποινικών κυρώσεων στους παραβάτες των σχετικών υποχρεώσεων και συγκεκριμένα, επιβάλλονται οι ειδικότερα αναφερόμενες στερητικές της ελευθερίας ποινές (φυλάκιση) σε όσους: **i)** μετέχουν σε δημόσια υπαίθρια συνάθροιση που έχει απαγορευθεί νόμιμα ή παρεμποδίζουν τη διεξαγωγή αυτής, **ii)** αλλοιώνουν ή επιχειρούν να αλλοιώσουν με βιαιοπραγίες τον ειρηνικό χαρακτήρα αυτής, **iii)** δεν συμμορφώνονται προς τους περιορισμούς που έχουν τεθεί από την αστυνομική ή λιμενική αρχή.

β. Ο οργανωτής δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης ευθύνεται για την αποζημίωση όσων υπέστησαν βλάβη της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας και της ιδιοκτησίας τους από τους συμμετέχοντες, απαλλάσσεται δε αυτής εάν είχε γνωστοποιήσει εγκαίρως τη διεξαγωγή της συνάθροισης και είχε αποδείξει ότι είχε λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την πρόληψη και αποτροπή της ζημίας.

γ. Παρέχεται εξουσιοδότηση για τη ρύθμιση, με π.δ., των ειδικότερων ζητημάτων εφαρμογής των προτεινομένων ρυθμίσεων καθώς και των αναγκαίων λεπτομερειών σχετικά με τα μέσα και τις διαδικαστικές προϋποθέσεις διάλυσης των δημόσιων υπαίθριων συναθροίσεων.

(άρθρα 13 - 14)

ΜΕΡΟΣ Β΄

Εισάγονται ρυθμίσεις αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Τάξης. Ειδικότερα:

1. Συγκεκριμένες αρμοδιότητες (άρθρο 1 του π.δ.119/2017) της Γενικής Γραμματείας Μεταναστευτικής Πολιτικής, Υποδοχής και Ασύλου του

Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου εξακολουθούν να ασκούνται από τις υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Τάξης του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη. **(άρθρο 15)**

2.α. Το Ίδρυμα «Εξοχές Ελληνικής Αστυνομίας» (άρθρο 5 του ν.2018/1992), μετονομάζεται σε «Ίδρυμα Μέριμνας και Αριστείας Ελληνικής Αστυνομίας». Στο εν λόγω Ίδρυμα συνιστάται «Κέντρο Αριστείας» με σκοπό την επιβράβευση με τη μορφή εφάπαξ χρηματικού βοηθήματος, στα τέκνα του προσωπικού της ΕΛ.ΑΣ. που αριστεύουν στη δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση.

β. Περαιτέρω, επανακαθορίζεται ανάλογα ο σκοπός του ανωτέρω ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων του προαναφερόμενου σκοπού του Κέντρου Αριστείας καθώς και της διοργάνωσης εκδηλώσεων γενικότερου ενδιαφέροντος, κατά τα οριζόμενα.

γ. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τον τρόπο στελέχωσης του Ιδρύματος (απόσπαση προσωπικού από Υπηρεσίες της ΕΛ.ΑΣ.) καθώς και θέματα λειτουργίας και διοίκησης του «Κέντρου Αριστείας». **(άρθρο 16)**

3. Ορίζεται ότι, η προβλεπόμενη παγία εισφορά (κράτηση) ονομασίας δοκίμου Αστυφύλακα σε Αστυφύλακα και δοκίμου Αξιωματικού σε Υπαστυνόμο Β' των μετόχων των τομέων Τ.Π.ΑΣ. και Τ.Π.Υ.Α.Π. του ΤΑ.Π.Α.Σ.Α., παρακρατείται εφεξής σε τριάντα έξι (36), αντί δεκαοκτώ (18) που ισχύει σήμερα, ισόποσες μηνιαίες δόσεις (άρθρο 138 παρ.Γ' περ.2γ του ν.4052/2012). **(άρθρο 17)**

4.α. Εισάγονται ρυθμίσεις που αφορούν στην Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας (Υ.Ε.Υ.Σ.Α.) και ειδικότερα, προβλέπεται η υποχρέωση κάλυψης της μισθοδοσίας και των πάσης φύσεως αποζημιώσεων του προσωπικού της ανωτέρω Υπηρεσίας, πλην των οδοιπορικών εξόδων, από τις πιστώσεις των προϋπολογισμών των οικείων φορέων προέλευσης αυτού.

β. Ορίζεται ότι, το Τμήμα Διαχείρισης Χρηματικού και Υλικού της Διεύθυνσης Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας και το Γραφείο Μερικής Διαχείρισης Χρηματικού και Υλικού της Υποδιεύθυνσης Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας Βορείου Ελλάδος (Υ.Ε.Υ.Σ.Α.Β.Ε.), λειτουργούν ως μερικές διαχειρίσεις, κατά παρέκκλιση κάθε γενικής και ειδικής διάταξης, υπαγόμενες στις γενικές διαχειρίσεις των μνημονευόμενων Διευθύνσεων.

Ανακατανέμονται και εγγράφονται στα αντίστοιχα βιβλία των ανωτέρω μερικών και γενικών διαχειρίσεων, τα πάσης φύσεως υλικά και μέσα που διατίθενται στις συγχωνευόμενες Υπηρεσίες για τις ανάγκες λειτουργίας της Υ.Ε.Υ.Σ.Α.

γ. Το Υπουργείο Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και το Πυροσβεστικό Σώμα μεταφέρουν, έως 31-12-2021, πιστώσεις στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών της Υ.Ε.Υ.Σ.Α. καθώς και των οδοιπορικών εξόδων του προσωπικού των ανωτέρω φορέων, που υπηρετεί στην εν λόγω Υπηρεσία. **(άρθρο 18)**

5.α. Συνιστάται Διεύθυνση Πρόληψης της Βίας, στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, ως αυτοτελής Υπηρεσία που υπάγεται απευθείας στον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, με έδρα το κεντρικό κτήριο των εγκαταστάσεων του Υπουργείου και αρμοδιότητα σε όλη την επικράτεια.

β. Καθορίζεται η αποστολή της εν λόγω Διεύθυνσης, η οποία διαρθρώνεται σε πέντε (5) Τμήματα και εξειδικεύονται οι αρμοδιότητες αυτής (ανάπτυξη και υλοποίηση μνημονευόμενων μοντέλων και δράσεων, εκπόνηση και υλοποίηση σύγχρονων ερευνητικών προγραμμάτων, συνεργασίες σε τοπικό, εθνικό και διεθνές επίπεδο, εκπροσώπηση της χώρας σε διεθνή συνέδρια, συναντήσεις, ομάδες εργασίας, εκπαίδευση σε σχετικά με το αντικείμενό της θέματα κ.λπ.).

γ. Η συνιστώμενη Διεύθυνση στελεχώνεται με ένστολο και πολιτικό προσωπικό των Σωμάτων και Υπηρεσιών του οικείου Υπουργείου καθώς και με μετάταξη ή απόσπαση πολιτικού προσωπικού άλλων Υπηρεσιών του δημόσιου τομέα.

δ. Προσδιορίζονται θέματα σχετικά με την υλοποίηση της Εθνικής Στρατηγικής Πρόληψης της Βίας σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο καθώς και των γενικών και ειδικών σχεδίων δράσης που εκπονούνται από τη Διεύθυνση Πρόληψης της Βίας.

ε. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για τον καθορισμό, με π.δ., των αρμοδιοτήτων των Τμημάτων της συνιστώμενης Διεύθυνσης, των θέσεων προσωπικού, ζητημάτων οργάνωσης και λειτουργίας της νέας Υπηρεσίας κ.λπ.

(άρθρο 19)

6. Επεκτείνεται και για τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που είναι σύζυγοι του ένστολου προσωπικού της ΕΛ.ΑΣ. και του Π.Σ., η δυνατότητα απόσπασης, κατά παρέκκλιση των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας, σε εκπαιδευτική μονάδα της πόλης όπου βρίσκεται η έδρα της μονάδας ή σε εκπαιδευτική μονάδα που απέχει έως είκοσι (20) χιλιόμετρα από την αστυνομική πυροσβεστική Υπηρεσία όπου παρέχει πραγματική υπηρεσία το προαναφερόμενο προσωπικό.

(άρθρο 20)

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Ι. Επί του κρατικού προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη από τη σύσταση Διεύθυνσης Πρόληψης της Βίας στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, η οποία διαρθρώνεται σε πέντε (5) Τμήματα και την ως εκ τούτου κάλυψη των δαπανών λειτουργίας και υλοποίησης του σκοπού αυτής. **(άρθρο 19)**

2. Ενδεχόμενη δαπάνη από την κάλυψη του κόστους μετάταξης ή απόσπασης προσωπικού στη Διεύθυνση Πρόληψης της Βίας του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, σε περίπτωση που προέρχεται από φορείς εκτός Γενικής Κυβέρνησης. **(άρθρο 19 παρ.3)**

II. Επί του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.), του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-Ε.Φ.Κ.Α.) και του Μετοχικού Ταμείου Στρατού (Μ.Τ.Σ.) (φορείς Γενικής Κυβέρνησης)

Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από τυχόν μετατροπή σε χρηματικές των ποινών φυλάκισης που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 13 παρ.1 - 3.

III. Επί του προϋπολογισμού του Ιδρύματος «Εξοχές Ελληνικής Αστυνομίας» (φορέας Γενικής Κυβέρνησης)

Δαπάνη από τον επανακαθορισμό του σκοπού του Ιδρύματος και συγκεκριμένα, από τη χορήγηση, από το συνιστώμενο Κέντρο Αριστείας, εφάπαξ χρηματικού βοηθήματος στα τέκνα του προσωπικού της ΕΛ.ΑΣ. που αριστεύουν στη δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση, τη διοργάνωση εκδηλώσεων γενικότερου ενδιαφέροντος κ.λπ. (άρθρο 16)

Αθήνα, 29 Ιουνίου 2020

Η Γενική Διευθύντρια κ.α.α.

Γεώργιος Ι. Μπούτος

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

Στο σχέδιο νόμου «Δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις και άλλες διατάξεις».

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

I. Επί του κρατικού προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη από τη σύσταση Διεύθυνσης Πρόληψης της Βίας στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, η οποία διαρθρώνεται σε πέντε (5) Τμήματα και την ως εκ τούτου κάλυψη των δαπανών λειτουργίας και υλοποίησης του σκοπού αυτής. (άρθρο 19)

2. Ενδεχόμενη δαπάνη από την κάλυψη του κόστους μετάταξης ή απόσπασης προσωπικού στη Διεύθυνση Πρόληψης της Βίας του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, σε περίπτωση που προέρχεται από φορείς εκτός Γενικής Κυβέρνησης. (άρθρο 19 παρ.3)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπίζονται από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη.

II. Επί του προϋπολογισμού του Ιδρύματος «Εξοχές Ελληνικής Αστυνομίας» (φορέας Γενικής Κυβέρνησης)

Δαπάνη από τον επανακαθορισμό του σκοπού του Ιδρύματος και συγκεκριμένα, από τη χορήγηση, από το συνιστώμενο Κέντρο Αριστείας, εφάπαξ χρηματικού βοηθήματος στα τέκνα του προσωπικού της ΕΛ.ΑΣ. που αριστεύουν στη δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση, τη διοργάνωση εκδηλώσεων γενικότερου ενδιαφέροντος κ.λπ. (άρθρο 16)

Η εν λόγω δαπάνη θα αντιμετωπίζεται από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του ανωτέρω Ιδρύματος.

Αθήνα, 29 Ιουνίου 2020

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

ΧΡ. ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ

Μ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ: ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 2131520000
E-MAIL: nomothetikiprotovoulia@yptp.gr

ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

«Δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις και άλλες διατάξεις».

ΑΘΗΝΑ, Ιούνιος 2020

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Αναγκαιότητα
2. Καταλληλότητα
3. Αξιολόγηση Συνεπειών
 - 3.1 Συνέπειες στην Οικονομία
 - 3.2 Συνέπειες στην Κοινωνία και στους Πολίτες
 - 3.3 Συνέπειες στο Φυσικό και Πολιτιστικό Περιβάλλον
 - 3.4 Συνέπειες στη Δημόσια Διοίκηση και στην απονομή της Δικαιοσύνης
4. Νομιμότητα
5. Αρμοδιότητα
6. Τήρηση Νομοτεχνικών Κανόνων και Κωδικοποίηση
7. Διαφάνεια – Κοινωνική Συμμετοχή

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ:

Με το Μέρος Α΄ του παρόντος νομοσχεδίου, επιδιώκεται η θεσμοθέτηση ενός σύγχρονου νομικού πλαισίου για τις δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις με το οποίο προβλέπεται η αντικατάσταση του υπάρχοντος αναχρονιστικού νομοθετήματος του ν.δ. 794/1971 και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθεισών κανονιστικών πράξεων (β.δ. 168/1972 και β.δ. 269/1972). Η συγκεκριμένη νομοθετική παρέμβαση στοχεύει στη διασφάλιση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι δημοσίως και εν υπαίθρω σύμφωνα με το άρθρο 11 του Συντάγματος, το άρθρο 12 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 11 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Με το Β΄ Μέρος, επιχειρείται η συγκέντρωση σε ένα ενιαίο νομοθέτημα ενός καίριου αριθμού διατάξεων που αφορούν σε υπηρεσίες του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη και άπτονται ποικίλου περιεχομένου ζητήματα, τα οποία χρήζουν νομοθετικής ρύθμισης, όπως η σύσταση της νέας Διεύθυνσης Πρόληψης της Βίας, καθώς και λοιπά θέματα οργάνωσης και λειτουργίας των ήδη υφιστάμενων Υπηρεσιών.

1. Αναγκαιότητα

1.1. Περιγράψτε το πρόβλημα (οικονομικό, κοινωνικό ή άλλο), το οποίο καθιστά αναγκαία την προώθηση και ψήφιση της αξιολογούμενης ρύθμισης

Παρατηρείται έλλειψη σύγχρονου νομικού πλαισίου για την αποτελεσματική άσκηση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι ως προς τη σημαντικότερη έκφασή του, τις δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις, κατ' επιταγή της παρ. 2 του άρθρου 11 του Συντάγματος. Το υφιστάμενο ρυθμιστικό πλαίσιο του ν.δ. 794/1971 αφενός θεσμοθετήθηκε προ της μεταπολίτευσης, επί δικτατορικού καθεστώτος, με αποτέλεσμα να είναι ξεπερασμένο από την ίδια την πραγματικότητα, αφετέρου περιέχει διατάξεις αμφιβόλου συνταγματικότητας, οι οποίες όπως έχει κριθεί νομολογιακά δεν μπορούν να εφαρμοστούν εντός του καθορισθέντος πλαισίου του ισχύοντος Συντάγματος. Συνέπεια τούτων συνιστά η μη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος του συνέρχεσθαι δημοσίως και εν υπαίθρω εξαιτίας τη μη σαφούς οριοθέτησης άσκησης αυτού και της αντίστοιχης μη σαφούς οριοθέτησης των αρμοδιοτήτων της αστυνομικής και της λιμενικής αρχής.

Επιπροσθέτως, κρίνεται αναγκαία η επικαιροποίηση διατάξεων που δεν ανταποκρίνονται πλέον στις σύγχρονες ανάγκες και δυσχεραίνουν το έργο της διοίκησης. Με τη συγκέντρωση δε, αυτών στο υφιστάμενο νομοθέτημα, διασφαλίζεται η επιτάχυνση και η συνοχή του κυβερνητικού έργου καθώς αποφεύγεται η εισαγωγή πλήθους κατακερματισμένων διατάξεων που αφορούν στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη σε σχέδια νόμων έτερων Υπουργείων με τη μορφή τροπολογιών.

1.2. Αναφέρατε τους στόχους που επιδιώκει η αξιολογούμενη ρύθμιση συμπεριλαμβάνοντας επιπλέον τυχόν ποσοτικοποιημένα και ποιοτικά στοιχεία των επιδιωκόμενων στόχων και αποτελεσμάτων.

Με το παρόν σχέδιο νόμου εκπληρώνεται η διασφάλιση της άσκησης του δικαιώματος του συνέρχεσθαι δημοσίως και εν υπαίθρω, εντός θεσμικού πλαισίου, που πληροί την αρχή της αναλογικότητας και είναι σύμφωνο με το άρθρο 11 του Συντάγματος, το άρθρο 12 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 11 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των

Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, κατά τρόπο ώστε αφενός μεν να διασφαλίζεται ισόρροπα η ακώλυτη άσκηση του συγκεκριμένου δικαιώματος των πολιτών, αφετέρου δε να προστατεύεται η δημόσια ασφάλεια και να μην διαταράσσεται υπέρμετρα η κοινωνικοοικονομική ζωή ορισμένης περιοχής.

Επιπροσθέτως και μεταξύ άλλων επιδιώκεται :

- Η ανάδειξη του χαρακτήρα του Ιδρύματος Μέριμνας και Αριστείας της Ελληνικής Αστυνομίας, ο οποίος συνίσταται αφενός μεν στην επιβράβευση της αριστείας, αφετέρου στην παροχή οικονομικής ενίσχυσης στο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, στα πλαίσια αναγνώρισης της ιδιαίτερης σημασίας του έργου που επιτελεί η Ελληνική Αστυνομία προς την Ελληνική κοινωνία.
- Η εκπλήρωση της υποχρέωσης της Πολιτείας, έναντι της κοινωνίας και των πολιτών, να αντιμετωπίσει κατά τρόπο περισσότερο αποτελεσματικό και ολοκληρωμένο τη βία και την εγκληματικότητα σε όλα τα στάδια και τις εκφάνσεις τους, με τη σύσταση Διεύθυνσης Πρόληψης της βίας στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη.

1.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις κοινωνικές και οικονομικές ομάδες που επηρεάζει άμεσα και αυτές που επηρεάζει έμμεσα η αξιολογούμενη ρύθμιση και προσδιορίστε τον λόγο της επιρροής.

Το παρόν σχέδιο νόμου επηρεάζει το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, καθόσον μέσω της θέσπισης ενός σύγχρονου νομικού πλαισίου, επικαιροποιούνται και οριοθετούνται εκ νέου οι δομές και οι αρμοδιότητες των αρχών επιβολής του νόμου, με γνώμονα την προστασία της δημόσιας ασφάλειας και την μη υπέρμετρη διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής.

2. Καταλληλότητα

2.1. Αναφέρατε, εάν υπάρχουν, προηγούμενες προσπάθειες αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος στην Ελλάδα και περιγράψτε αναλυτικά τα επιτυχή και τα προβληματικά σημεία των προσπαθειών αυτών.

Ως προς το Μέρος Α': Κατάργηση του άρθρου 171 του Ποινικού Κώδικα «Θρασύτητα κατά της Αρχής», το οποίο έως την έναρξη ισχύος του Νέου Ποινικού Κώδικα ποινικοποιούσε τη συμμετοχή σε παράνομη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση, με τον ν. 4619/2019, σύμφωνα με την αιτιολογική του οποίου: «το άρθρο 171 καταργείται, δεδομένου ότι δεν έχει εκδοθεί ο εκτελεστικός νόμος του άρθρου 11 παρ. 2 του Συντάγματος και πολλές διατάξεις του σχετικού με τις διαδηλώσεις ν.δ. 794/1971 κρίνονται ως αντίθετες με το Σύνταγμα. Οι διατάξεις αυτές δεν ισχύουν (κατ' άρθρο 112 παρ. 1 αυτού) και για το λόγο αυτό δεν υπάρχει η αναγκαία ασφάλεια δικαίου για την ποινική κύρωση της υπέρβασης των ορίων του δικαιώματος του συνέρχεσθαι, η ελεύθερη άσκηση του οποίου έχει ιδιάζουσα σημασία για το δημοκρατικό πολίτευμα.».

Ως προς το Μέρος Β': Δεν είναι γνωστό αν έγιναν προσπάθειες στο παρελθόν αντίστοιχων ρυθμίσεων.

2.2. Αναφέρατε τουλάχιστον ένα παράδειγμα αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος σε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του ΟΟΣΑ (εφόσον υπάρχει) και αιτιολογήστε τον λόγο για τον οποίο επιλέξατε τη συγκεκριμένη χώρα.

Δεν είναι γνωστοί παρόμοιοι τρόποι αντιμετώπισης, αντίστοιχων προβλημάτων, σε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή του ΟΟΣΑ.

2.3. Απαριθμήστε αναλυτικά τα διατάγματα και τις κανονιστικές πράξεις που πρέπει να εκδοθούν, προκειμένου να εφαρμοστεί πλήρως η αξιολογούμενη ρύθμιση και περιγράψτε για κάθε μία από αυτές τυχόν θέματα που πρέπει να προσεχθούν κατά την εφαρμογή της:

Για την πλήρη εφαρμογή των προωθούμενων ρυθμίσεων απαιτείται :

- Έκδοση υπουργικής απόφασης του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη η οποία προβλέπεται στο άρθρο 3 παρ.4.
- Έκδοση προεδρικού διατάγματος, κατόπιν πρότασης των Υπουργών Προστασίας του Πολίτη, Δικαιοσύνης, Εσωτερικών και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, με το οποίο ρυθμίζονται ειδικότερα ζητήματα εφαρμογής του Μέρους Α' του σχεδίου νόμου , καθώς και οι αναγκαίες λεπτομέρειες σχετικά με τα μέσα και τις διαδικαστικές προϋποθέσεις διάλυσης των δημόσιων υπαίθριων συναθροίσεων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 14.
- Έκδοση προεδρικού διατάγματος, κατόπιν πρότασης του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη, για την κύρωση του κανονισμού λειτουργίας του Ιδρύματος Μέρμνας και Αριστείας Ελληνικής Αστυνομίας, με τον οποίο καθορίζονται θέματα λειτουργίας και διοίκησης του Ιδρύματος «Μέρμνας και Αριστείας Ελληνικής Αστυνομίας» και του «Κέντρου Αριστείας», όπως προβλέπεται στο άρθρο 16 παρ. 7.
- Έκδοση προεδρικού διατάγματος, κατόπιν πρότασης των Υπουργών Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, με το οποίο καθορίζονται θέματα οργάνωσης, διάρθρωσης, λειτουργίας και στελέχωσης της Υ.Ε.Υ.Σ.Α., όπως προβλέπεται στο άρθρο 18 παρ.5.
- Έκδοση προεδρικού διατάγματος, κατόπιν πρότασης του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη με το οποίο καθορίζονται οι αρμοδιότητες των Τμημάτων της Διεύθυνσης Πρόληψης της Βίας, οι θέσεις του προσωπικού και η στελέχωσή τους, ειδικότερα ζητήματα συνεργασίας με τους συναρμόδιους φορείς και κάθε άλλο θέμα που αφορά στην οργάνωση, τη λειτουργία και την εκπλήρωση της αποστολής της νέας Υπηρεσίας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παρ. 6.

3. Αξιολόγηση συνεπειών

3.1 Συνέπειες στην Οικονομία

Όπως προκύπτει από την υπ' αριθ. 8000/1/2020/16-ιη' Εισήγηση του άρθρου 24 του ν. 4270/2014 από 29-06-2020 του κ. προϊσταμένου της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών και Επιτελικού Σχεδιασμού του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, από τις διατάξεις του υφιστάμενου νομοσχεδίου, προκαλούνται πρόσθετες οικονομικές επιβαρύνσεις σε βάρος των πιστώσεων των Π/Υ εξόδων των Ειδικών Φορέων 1047.201.0000000 «Γενική Γραμματεία Δημόσιας Τάξης», 1047.202.0000000 «Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας», 1047.501.0000000 «Λοιπές μονάδες/αυτοτελείς μονάδες του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, οι οποίες υπάγονται στον Υπουργό/Αναπληρωτές Υπουργούς/ Υφυπουργούς/ Υπηρεσιακό Γραμματέα ή λειτουργούν στο

Υπουργείο», το ύψος των οποίων δεν δύναται να εκτιμηθεί επί του παρόντος και θα προσδιορισθεί σε μεταγενέστερο χρόνο.

3.2. Συνέπειες στην κοινωνία και στους πολίτες

Με το υπό προώθηση σχέδιο νόμου καταρτίζεται για πρώτη φορά μεταπολιτευτικά νόμος, ο οποίος επιδιώκει την εξασφάλιση της άσκησης του δικαιώματος του συνέρχεσθαι εντός ενός σύγχρονου νομικού πλαισίου, υπό τη σκέπη του ισχύοντος Συντάγματος.

Επιπροσθέτως, μέσω της σύστασης της Διεύθυνσης Πρόληψης της βίας γίνονται ουσιαστικές προσπάθειες εξάλειψης φαινομένων βίας, μέσω του περιορισμού των αιτιών που οδηγούν στην παραβατικότητα.

3.3. Συνέπειες στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον

Δεν υφίστανται συνέπειες στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον.

3.4. Συνέπειες στη Δημόσια Διοίκηση και στην απονομή δικαιοσύνης

Με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το αναχρονιστικό δικτατορικό θεσμικό πλαίσιο και εισάγονται ρυθμίσεις, οι οποίες ανταποκρίνονται στις εγγυήσεις ενός σύγχρονου κράτους δικαίου. Ειδικότερα, οριοθετείται το πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της αστυνομικής ή της λιμενικής αρχής, θεσπίζεται η υποχρέωση της αστυνομικής ή λιμενικής αρχής να ενημερώνει τον αρμόδιο εισαγγελέα πρωτοδικών σε κάθε περίπτωση έκδοσης απόφασης ή εντολής, κατά περίπτωση, περιορισμού, απαγόρευσης ή διάλυσης υπαίθριας δημόσιας συνάθροισης, ως μείζονος διαδικαστικής εγγύησης για την ορθή επιβολή των συγκεκριμένων μέτρων και κατοχυρώνεται το δικαίωμα οριστικής αλλά και της προσωρινής δικαστικής προστασίας από τα αστυνομικά μέτρα. Επιπροσθέτως, διαρθρώνεται ένα σύγχρονο πεδίο ποινικών και αστικών κυρώσεων, ώστε να εξασφαλιστεί η ειρηνική άσκηση του συγκεκριμένου θεμελιώδους δικαιώματος των πολιτών, μέσω της παροχής των αντίστοιχων εργαλείων στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου, και απώτερο σκοπό την απονομή της δικαιοσύνης.

4. Νομιμότητα

Αναφέρατε το πλαίσιο διατάξεων του Συντάγματος στο οποίο ενδεχομένως εντάσσεται η προτεινόμενη ρύθμιση.

Η προώθηση του εν λόγω σχεδίου νόμου εδράζεται στην άσκηση νομοθετικής πρωτοβουλίας, σύμφωνα με τα άρθρα 73 επ. του Συντάγματος.

5. Αρμοδιότητα

5.1. Αναφέρατε τα Υπουργεία που είναι συναρμόδια για τον σχεδιασμό και την προώθηση της αξιολογούμενης ρύθμισης, αιτιολογώντας ειδικά τους λόγους συναρμοδιότητας.

Ως επισπεύδον Υπουργείο για την προώθηση του παρόντος σχεδίου νόμου είναι το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. Συναρμόδια Υπουργεία λόγω της προβλεπόμενης αποστολής τους είναι το Υπουργείο Οικονομικών, Εθνικής Άμυνας, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Δικαιοσύνης, Εσωτερικών, Μετανάστευσης και Ασύλου, Ψηφιακής Διακυβέρνησης και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής.

5.2. Αναφέρατε τις οργανικές μονάδες με τις οποίες υπήρξε συνεργασία του επισπεύδοντος Υπουργείου κατά το στάδιο προετοιμασίας της εξεταζόμενης ρύθμισης

Η εξεταζόμενη ρύθμιση προετοιμάστηκε αποκλειστικά από το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη.

5.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε ξεχωριστής δράσης που προέρχεται από την εξεταζόμενη ρύθμιση.

Οι αρμόδιες Υπηρεσίες των Υπουργείων Προστασίας του Πολίτη, Οικονομικών, Εθνικής Άμυνας, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Δικαιοσύνης, Εσωτερικών, Μετανάστευσης και Ασύλου, Ψηφιακής Διακυβέρνησης και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής.

6. Τήρηση Νομοτεχνικών Κανόνων και Κωδικοποίηση

6.1. Αναφέρατε τους νομοτεχνικούς κανόνες, οι οποίοι εφαρμόστηκαν κατά τη σύνταξη της προτεινόμενης διάταξης, με αναφορά στο εγχειρίδιο οδηγιών της Κεντρικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής (ΚΕ.Ν.Ε.)

Η διάρθρωση των σχετικών διατάξεων έγινε σύμφωνα με το εγχειρίδιο οδηγιών καλής νομοθέτησης. Επιπρόσθετα, επιδιώχθηκε η ρύθμιση των συναφών ζητημάτων απευθείας στο νόμο, ώστε να αποφευχθούν καθυστερήσεις, κατακερματισμός των ρυθμίσεων, προβλήματα ρυθμιστικής συνοχής και εναρμόνισης, νομοθετικά κενά και αβεβαιότητες.

6.2. Προσδιορίστε τις διατάξεις που τροποποιεί, αντικαθιστά ή καταργεί η προτεινόμενη ρύθμιση και ιδίως αναφέρατε εάν υπάρχει ήδη κώδικας ρυθμίσεων συναφών με την προτεινόμενη.

Με το υπό προώθηση σχέδιο νόμου τροποποιούνται:

- Με το άρθρο 17 αντικαθίσταται η περ. γ' της υποπαρ. 2 της παρ. Γ' του άρθρου 138 του ν. 4052/2012 (Α' 41)
- Με την παρ. 5 του άρθρου 18 αντικαθίσταται η παρ. 6 του άρθρου 21 του ν. 4613/2019 (Α' 78)
- Με το άρθρο 20 προστίθεται παρ. 3 στο άρθρο 21Α του ν. 2946/2001 (Α' 224)

Με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου καταργούνται:

- Το άρθρο 5 του ν. 2018/1992 (Α' 33)
- Η παρ. 4 του άρθρου 21 του ν. 4613/2019 (Α' 78)

Από την έναρξη ισχύος του προεδρικού διατάγματος του άρθρου 14 του υπό προώθηση σχεδίου νόμου, καταργούνται:

- Το ν.δ. 794/1971 «Περί δημοσίων συναθροίσεων» (Α'1),
- Το β.δ. 269/1972 «Περί εγκρίσεως του κανονισμού διαλύσεως δημοσίων συναθροίσεων» (Α'59),
- Το β.δ. 168/1972 «Περί καθορισμού των χώρων πόλεων τινών εις τους οποίους απαγορεύεται η πραγματοποίησις δημοσίων συναθροίσεων εν υπαίθρῳ και η διέλευσις κινουμένων τοιούτων» (Α'35).

6.3. Αναφέρατε τις εν γένει βελτιώσεις που επιφέρει η προτεινόμενη ρύθμιση στην έννομη τάξη και ειδικά τις διατάξεις που κωδικοποιεί ή απλουστεύει.

Η προτεινόμενη ρύθμιση δεν στοχεύει σε κωδικοποίηση ή απλοποίηση διατάξεων.

7. Διαφάνεια - Κοινωνική συμμετοχή

7.1. Περιγράψτε αναλυτικά τον τόπο, τον χρόνο και τη διάρκεια της διαβούλευσης, τους συμμετέχοντες σε αυτήν, και τη διαδικασία διαβούλευσης που επελέγη.

Το παρόν Νομοσχέδιο τέθηκε σε διαδικασία διαβούλευσης ως προς το Μέρος Α', στο δικτυακό τόπο ανάρτησης των σχεδίων νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων που τίθενται σε δημόσια διαβούλευση(www.opengov.gr), κατά το χρονικό διάστημα από 25-02-2020 έως 10-03-2020. Το σύνολο των παρατηρήσεων εκ των συναρμόδιων Υπουργείων και λοιπών Φορέων, ελήφθησαν υπόψη, αξιολογήθηκαν αρμοδίως και ενσωματώθηκαν στις εκάστοτε διατάξεις, στο πλαίσιο που αυτές εναρμονίζονται με το σκοπό της υφιστάμενης νομοθετικής πρωτοβουλίας.

ΕΚΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ:****ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ****ΤΙΤΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:**

Δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ:**25 Φεβρουαρίου 2020, 17:00****ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:****10 Μαρτίου 2020, 16:00****ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ****Υποβλήθηκαν συνολικά 18 σχόλια**

ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ:

- **Άρθρο 1** – Σκοπός
3 Σχόλια
- **Άρθρο 3** – Υποχρέωση γνωστοποίησης
4 Σχόλια
- **Άρθρο 4** – Υποχρεώσεις οργανωτή
1 Σχόλιο
- **Άρθρο 7** – Απαγόρευση
2 Σχόλια
- **Άρθρο 8** – Περιορισμοί
3 Σχόλια
- **Άρθρο 13** – Προσωρινή και οριστική δικαστική προστασία
2 Σχόλια
- **Άρθρο 14** – Ποινικές και αστικές κυρώσεις
2 Σχόλια
- **Άρθρο 15** – Εξουσιοδότηση
1 Σχόλιο

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ**ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ:**

Τα σχόλια αφορούν στα άρθρα 1, 3-4, 7-8 και 13-15 του σχεδίου νόμου.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ:**ΑΡΘΡΟ 1:**

Άρθρο 1
Σκοπός

Σκοπός του παρόντος νόμου είναι η διασφάλιση της άσκησης του δικαιώματος του συνέρχεσθαι δημοσίως σε υπαίθριο χώρο, σύμφωνα με το άρθρο 11 του Συντάγματος και το άρθρο 11 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, κατά τρόπο ώστε να μην εκτίθεται σε σοβαρό κίνδυνο η δημόσια ασφάλεια και να μην διαταράσσεται υπέρμετρα η κοινωνικοοικονομική ζωή ορισμένης περιοχής.

ΣΧΟΛΙΑ:

Σχόλιο 1: το δικαίωμα πρέπει να αναφερθεί αν θα αφορά μόνο Έλληνες πολίτες ή και πολίτες Ε.Ε. ή θα αφορά όλους τους πολίτες

Σχόλιο 2: Παρότι το παρόν Σχέδιο Νόμου πράγματι προβλέπεται από το άρθρο 11 του Συντάγματος, η δημοκρατικότητά και συνταγματικότητά του είναι αμφίβολη. Κατ' αρχάς, το άρθρο 11 με τη σημερινή του μορφή εμφανίζεται για πρώτη φορά στο Σύνταγμα του 1975. Το αμέσως προηγούμενο Σύνταγμα, αυτό του 1952, αναφέρει για το δικαίωμα του συνέρχεσθαι στο άρθρο 10 «Οί Έλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι ἡσυχῶς καὶ ἀόπλως. Μόνον εἰς τὰς δημοσίας συναθροίσεις δύναται νὰ παρίσταται ἡ ἀστυνομία. Αἱ ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεις δύνανται ν' ἀπαγορευθῶσιν ἂν ὡς ἐκ τούτων ἐπικεῖται κίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.» Με το άρθρο αυτό δεν υπήρχε πρόβλεψη για νόμο που θα περιόριζε το δικαίωμα του συνέρχεσθαι, ιδίως με το πρόσχημα της «διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής».

Το πρώτο νομοθέτημα που περιόριζε το δικαίωμα του συνέρχεσθαι ήταν το Νομοθετικό Διάταγμα 794 του 1971, όταν «πρωθυπουργός» ήταν ο Γεώργιος Παπαδόπουλος. Μάλιστα, βάσει αυτού του διατάγματος υπήρξε και η πρόβλεψη για αντίστοιχο νόμο στο Σύνταγμα της Μεταπολίτευσης. Οπότε εδώ γεννάται η πρώτη απορία για τη δημοκρατικότητα του παρόντος Σ/Ν, αφού στην ουσία αποτελεί αντικατάσταση ή/και επικαιροποίηση νομοθετήματος της Χούντας.

Η άλλη απορία περί της δημοκρατικότητας του παρόντος Σ/Ν είναι το αποτέλεσμα των αντίστοιχων νομοθετημάτων γενικώς στην ανθρώπινη ιστορία. Στην ουσία δεν προστατεύουν την κοινωνική συνοχή, αλλά προστατεύουν το κράτος από αντιφρονούσες κινητοποιήσεις πολιτών. Τρανέστερο παράδειγμα ίσως αποτελεί το Αμερικανικό Civil Rights Movement, όταν αγωνιστές όπως ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ συνελήφθησαν επανειλημμένως με την κατηγορία της συναθροίσεως χωρίς άδεια. Γενικά αναρωτιέται κανείς τον λόγο εφαρμογής τέτοιου νόμου. Αν κρίνει κανείς από την προεκλογική, αλλά και τη μετεκλογική ρητορεία της κυβέρνησης, υπάρχει «παράπονο» για τις πορείες που «κλείνουν δρόμους» και για τις απεργίες που υποτίθεται κωλύουν την καθημερινότητα των πολιτών. Όταν ακροδεξιές ομάδες έκαναν κινητοποιήσεις, κλείνοντας δρόμους, κατά των προσφύγων μοιράζοντας φέιγ βολάν της Χρυσής Αυγής, η κυβέρνηση δεν έβγαλε άχνα. Όταν κατέβηκαν εκατοντάδες χιλιάδες στο Σύνταγμα παραλύοντας την Αθήνα για τη Συμφωνία των Πρεσπών, η ΝΔ δεν είπε λέξη. Όταν όμως υπήρξαν απεργίες και κινητοποιήσεις κατά της επαναφοράς του νόμου Διαμαντοπούλου στην Παιδεία, κατά της μονιμοποίηση του νόμου Κατρούγκαλου στο ασφαλιστικό, και γενικά κατά νομοθετημάτων της παρούσας κυβέρνησης, τότε μόνο «θυμήθηκε» τους δύστυχους ταλαιπωρημένους πολίτες. Μάλιστα, έχουν γίνει απανωτές αναφορές σε «50 άτομα», που υποτιμά και εξευτελίζει το ρόλο των κοινωνικών διεκδικήσεων και των μαζικών

κινητοποιήσεων φοιτητών, εργαζομένων και συνταξιούχων, αλλά και υπονοεί ότι εάν η διεκδίκηση είναι από λίγους, τότε αυτή δεν έχει σημασία. Πόσο, άλλωστε, κωλύουν τις ζωές εκατομμυρίων, όπως έχει πει ο πρωθυπουργός, οι «λίγες δεκάδες», και πόσο ένας Υπουργός που ανεβάζει το όριο συνταξιοδότησης στα 72 έτη, ή που κόβει μονομερώς κατά €160 τον κατώτατο μισθό; Ο λαός θυμάται. Πράγματι, το δικαίωμα αυθαίρετης, ουσιαστικά, απαγόρευσης ή περιορισμού μιας συναθροίσεως και η ποινικοποίηση των απαγορευμένων συναθροίσεων επιτρέπει σε μία κυβέρνηση να ποινικοποιεί την διαφωνία και την αντιπολίτευση. Ποια δημοκρατία απαγορεύει τη αντιπολίτευση; Η ελεύθερη έκφραση λόγου, μαζί και η έκφραση πολιτικών αιτημάτων, είναι προαπαιτούμενα ενός δημοκρατικού καθεστώτος. Αυτό αποτελούν, άλλωστε, οι πορείες που «κλείνουν τον δρόμο»: έκφραση πολιτικών αιτημάτων. Παρότι αυτοσκοπός τους δεν είναι η παρακώλυση της «κανονικότητας», εάν δε μαζευτούν οι άνθρωποι δημοσίως, εάν δεν φωνάξουν τα αιτήματά τους, εάν δεν υποχρεώσουν την κυβέρνηση και τις άλλες μερίδες του λαού να ακούσουν τα αιτήματα αυτά, έστω κλείνοντας για μία ώρα έναν δρόμο(!), πώς θα εξασφαλιστούν τα δικαιώματα που διεκδικεί ο λαός; Όταν, μάλιστα, προβλέπεται «φακέλωμα» των διοργανωτών, σε πρώτο χρόνο, και «απονομή» της αστικής ευθύνης αποζημίωσης σε αυτούς, αποθαρρύνονται περισσότερο οι κοινωνικές διεκδικήσεις. Πώς, άλλωστε, προστατεύεται η συνάθροιση και ο διοργανωτής της από προβοκάτσιας; Γεννάται και το άλλο ερώτημα: σε μία χρονική περίοδο απαντών, σχεδόν καθημερινών καταγγελιών για αστυνομική βία και αυθαιρεσία, ιδίως ως απάντηση σε (νόμιμες) λαϊκές κινητοποιήσεις, με πιο πρόσφατο παράδειγμα η επίθεση σε φοιτητική πορεία στην οδό Πανόρμου και τα βασανιστήρια που ακολούθησαν στον αντίστοιχο σταθμό Μετρό, πώς θα προστατευθούν οι πολίτες από αντίστοιχα και χειρότερα κρούσματα βίας σε περίπτωση «παράνομης» συναθροίσεως; Πώς θα προστατευθεί γενικότερα το δικαίωμα του συνέρχεσθαι από την αυθαιρεσία; Ως προς τη συνταγματικότητα του σχεδίου νόμου, θα παρέθετα το άρθρο του δικηγόρου Στέργιου Σερμπέτη στην Εφημερίδα των Συντακτών στις 20/02/2020, «Βάλλεται το δικαίωμα του συνέρχεσθαι», όπου αναφέρεται η παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας στις διατάξεις του Σ/Ν, η θέση εκτός νόμου των αυθόρμητων συγκεντρώσεων, η σχεδόν αδύνατη νόμιμη, βάσει του Σ/Ν, διεξαγωγή μεγάλων συναθροίσεων, καθώς και η προβληματική φύση της διαδικασίας προαναγγελίας και αδειοδότησεως των συναθροίσεων, ως προς τη δημοκρατικότητα και συνταγματικότητά της. Το παρόν Σ/Ν προσπαθεί να βάλει το συνέρχεσθαι «στον γύψο», όπως είχε πει ένας παλιός πραξικοπηματίας. Το δικαίωμα του συνέρχεσθαι κατακτήθηκε με αγώνες και με αίμα. Την άδεια για τις συναθροίσεις τη δίνει η δημοκρατία, και όχι η αστυνομία. Προτείνεται η απόσυρση του παρόντος σχεδίου νόμου, καθώς στην ουσία νομιμοποιεί και ανοίγει τον δρόμο για την καταπάτηση και τον περιορισμό θεμελιωδών δημοκρατικών δικαιωμάτων. Παρότι η κατάργηση των αντιστοίχων νομοθετημάτων της Χούντας αποτελεί σίγουρα ευχάριστο γεγονός, η αντικατάστασή τους μηδενίζει την ευχαρίστηση αυτή. Θετική είναι η δημιουργία πλατφόρμας της ΕΛ.ΑΣ. για να γνωστοποιούνται οι κυκλοφοριακές ρυθμίσεις ώστε να μην υπάρχει ταλαιπωρία, αλλά μπορεί να δημιουργηθεί και εκτός του πλαισίου του παρόντος Σ/Ν. Το ελάχιστο ζητούμενο είναι να εφαρμοστούν οι διατάξεις του Συντάγματος του 1952 και τίποτα περισσότερο. Το ιδανικό είναι το δικαίωμα του

συνέρχεσθαι να αφεθεί ελεύθερο.

Σχόλιο 3: Σκοπός του παρόντος Σ/Ν δεν είναι η διασφάλιση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι, μια και το εν λόγω δικαίωμα διασφαλίζεται από το Σύνταγμα, άρθ. 11. Αντίθετα, σκοπός είναι η διασφάλιση του περιορισμού των διαδηλώσεων, κατά το δοκούν από την αστυνομία με κριτήρια ασαφή και αόριστα, με σκοπό την περιστολή κεκτημένων δικαιωμάτων και την επιβολή σιωπητηρίου σε κάθε αντίθετη φωνή και άποψη. Τα δείγματα γραφής από την παρούσα κυβέρνηση δεν είναι και τα καλύτερα, για να ελπίζει κανείς κάτι διαφορετικό, δυστυχώς.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ:

Σχόλιο 1: Η ρητή συνταγματική κατοχύρωση του δικαιώματος στη συνάθροιση από το ισχύον Σύνταγμα (αρ. 11 παρ. 1) μόνο υπέρ των Ελλήνων, δεν αποκλείει την άσκηση του δικαιώματος αυτού από τους αλλοδαπούς. Το δικαίωμα του συνέρχεσθαι αφορά όλους τους πολίτες, Έλληνες ή αλλοδαπούς υπηκόους, κάτι το οποίο προβλέπεται ήδη από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), στις διατάξεις του άρθρου 11, σύμφωνα με το οποίο «1. *Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερία του συνέρχεσθαι ειρηνικώς...*». Επιπλέον, βάσει των διατάξεων του άρθρου 16 της ΕΣΔΑ, επιτρέπεται αναμφίβολα η επιβολή περιορισμών στην άσκηση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι από αλλοδαπούς, όχι όμως και η πλήρης απαγόρευση άσκησης αυτού. Κατόπιν των ανωτέρω, προτείνεται η μη υιοθέτηση του σχολίου.

Σχόλιο 2: Με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου καλύπτεται ένα υπαρκτό κενό στην προστασία των ατομικών και κοινωνικών ελευθεριών υπό το ισχύον Σύνταγμα κατ' επιταγή της ειδικής επιφύλαξης υπέρ του νόμου, που καταλείπει η συνταγματική διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 11 προκειμένου να διαμορφωθεί ένα σύγχρονο νομικό πλαίσιο για την άσκηση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι και ειδικότερα τη διενέργεια δημοσίων συναθροίσεων. Προτείνεται η μη υιοθέτηση του σχολίου.

Σχόλιο 3: Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις επιδιώκεται η διασφάλιση της άσκησης του δικαιώματος του συνέρχεσθαι δημοσίως και εν υπαίθρω, εντός ενός ευλόγου θεσμικού πλαισίου, που πληροί την αρχή της αναλογικότητας και είναι εναρμονισμένο με τις επιταγές του άρθρου 11 του Συντάγματος και του άρθρου 11 της ΕΣΔΑ, ώστε αφενός μεν να διασφαλίζεται ισόρροπα η ακώλυτη άσκηση του συγκεκριμένου δικαιώματος των πολιτών, αφετέρου δε προστατεύεται η δημόσια ασφάλεια και να μην διαταράσσεται υπέρμετρα η κοινωνικοοικονομική ζωή ορισμένης περιοχής. Ταυτόχρονα, επιχειρείται η σαφής οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων της αστυνομικής αρχής στο πλαίσιο έννομης τάξης που σέβεται και υπερασπίζεται τις εγγυήσεις του κράτους δικαίου. Για το λόγο αυτό ρυθμίζεται το δικαίωμα όχι μόνον της οριστικής αλλά και της προσωρινής δικαστικής προστασίας των θιγομένων από τα αστυνομικά μέτρα. Προτείνεται η μη υιοθέτηση του σχολίου.

ΑΡΘΡΟ 3:

Άρθρο 3**Υποχρέωση γνωστοποίησης**

1. Ο οργανωτής οφείλει να γνωστοποιήσει στην κατά τόπο αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή, την πρόθεσή του να καλέσει το ευρύ κοινό ή ορισμένες κατηγορίες προσώπων ή αριθμό συγκεκριμένων ατόμων να συμμετάσχουν σε δημόσια υπαίθρια συνάθροιση, σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο.
2. Η γνωστοποίηση γίνεται εγγράφως ή ηλεκτρονικά μέσω της διαδικτυακής πλατφόρμας της Ελληνικής Αστυνομίας και υποβάλλεται εγκαίρως πριν από την πραγματοποίηση της δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης. Η γνωστοποίηση περιλαμβάνει οπωσδήποτε τα στοιχεία ταυτότητας και επικοινωνίας του οργανωτή, τον ακριβή τόπο, τον χρόνο έναρξης και τον εκτιμώμενο χρόνο λήξης, τον σκοπό καθώς και το προτεινόμενο δρομολόγιο της συνάθροισης. Δεν απαιτείται γνωστοποίηση για τις δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις που πραγματοποιούνται για τον εορτασμό της Πρωτομαγιάς και της επετείου της 17ης Νοεμβρίου.
3. Αυθόρμητη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση που δεν έχει γνωστοποιηθεί κατά τα οριζόμενα στις προηγούμενες παραγράφους δύναται να επιτραπεί εφόσον δεν διαφαίνονται κίνδυνοι διασάλευσης της δημόσιας ασφάλειας ή σοβαρής διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής. Στην περίπτωση αυτή η αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή καλεί τους συμμετέχοντες να ορίσουν οργανωτή, ενώ δύναται να επιβάλει περιορισμούς σύμφωνα με το άρθρο 8. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με αυτούς καθώς και με την υποχρέωση ορισμού οργανωτή, η αστυνομική ή λιμενική αρχή δύναται να προβεί στη διάλυση της ανωτέρω συνάθροισης.
4. Με απόφαση του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη θεσμοθετείται ειδική ψηφιακή πλατφόρμα μέσω της οποίας παρέχεται ενημέρωση στους πολίτες για τις τρέχουσες συναθροίσεις και λοιπές εκδηλώσεις και τις σχετιζόμενες με αυτές κυκλοφοριακές ρυθμίσεις, καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι λειτουργίας της ψηφιακής πλατφόρμας και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας.

ΣΧΟΛΙΑ:

<u>Σχόλιο</u>	<u>1:</u>	NOMΟΘΕΤΙΚΟΝ	ΔΙΑΤΑΓΜΑ	ΥΠ'	ΑΡΙΘ.	794
Περὶ		δημοσίων			συναθροίσεων	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ						I.
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ	ΚΑΙ	ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ	ΤΩΝ	ΔΗΜΟΣΙΩΝ	ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΩΝ	
[...]						
Ἄρθρον						3.
[...]						
«4. Ὁ πρόεδρος τῆς δημοσίας συναθροίσεως ὑποχρεοῦται νὰ γνωστοποιήσῃ ἐγγράφως ταύτην εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου, ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ συνάθροισις μέλλει νὰ πραγματοποιηθῇ, τεσσαράκοντα ὀκτὼ τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς ὥρας τῆς πραγματοποιήσεώς						
5. Ἡ ἔγγραφος γνωστοποίησις τῆς δημοσίας συναθροίσεως ἐπιδίδεται εἰς τὴν ἀρμοδίαν						

άστυνομικήν ἀρχὴν ἐπὶ ἀποδείξει βεβαιούσῃ τὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὥραν ἐπιδόσεως καὶ δέον
 νὰ περιλαμβάνῃ:
 α) Τὸ ὄνοματεπώνυμον καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ προέδρου τῆς συναθροίσεως καὶ πάντων
 τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 3 υπευθύνων προσώπων.
 β) Τὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὥραν τῆς συναθροίσεως.
 γ) Τὸν ἀκριβὲς τόπον, εἰς ὃν ἡ συνάθροισις μέλλει νὰ πραγματοποιηθῇ ἢ ἐν περιπτώσει
 κινουμένης συναθροίσεως (πορείας) τὴν ἀφετηρίαν, τὸ τέρμα καὶ τὴν διαδρομὴν, τὴν
 ὁποίαν αὕτη θὰ ἀκολουθήσῃ, καὶ
 δ) Τὸν εἰδικὸν σκοπὸν τῆς συναθροίσεως.»

Ἡ συμπερίληψη προσωπικῶν δεδομένων τοῦ ἀνθρώπου ὁ οποίος λογίζεται ὡς
 οργανωτής, ἡ οποία ἀποτελεῖ πρῶτο βῆμα πρὶν τὴν ἀπαίτηση τῶν στοιχείων αὐτῶν γιὰ
 κάθε συμμετέχοντα στὴ συνάθροιση, μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει μορφή ἐκβιασμοῦ τῶν
 συναθροιζομένων, ἐνὼ μάλιστα στὸ ν.δ. 794 (ἄρθρο 2) υπήρχε καὶ ἡ ἀπαγόρευση τοῦ
 δικαιώματος στὸ συνέρχεσθαι ὁρισμένων ἀνθρώπων, ἀνάλογα μετὰ τὴν πολιτικὴ τους
 ταυτότητα. Ὅταν ἐπιβάλλεται μάλιστα καὶ ἡ ἀναφορά τοῦ σκοποῦ τῆς συναθροίσεως,
 δημιουργεῖται γόνιμο ἐδαφὸς γιὰ αὐθαίρετη ἀπαγόρευση συναθροίσεως μετὰ πολιτικά καὶ
 ἰδεολογικά κριτήρια.

Σε ἓνα νομοσχέδιο χωρὶς πιθανότητα περιορισμοῦ τοῦ συνέρχεσθαι, θὰ υπήρχε τυχόν
 ἐπιχείρημα υπὲρ τῆς γνωστοποίησης τόπου καὶ χρόνου τῆς συναθροίσεως, ὥστε νὰ
 ἐφαρμοστοῦν ἐγκαίρως οἱ κυκλοφοριακές ρυθμίσεις, τὸ ὁποῖο ὅμως θὰ ἦταν πάλι σαθρό.
 Ἡ παράγραφος 4 μπορεῖ νὰ ἐφαρμοστεῖ ἐκτὸς τῶν πλαισίων τοῦ νόμου αὐτοῦ καὶ νὰ
 λειτουργήσῃ ὑπὸ πιο δημοκρατικούς ὅρους, καὶ ἀποτελεῖ τὸ μοναδικὸ ἴσως θετικὸ
 στοιχεῖο τοῦ Σ/Ν.

Σχόλιο 2: Θεωρῶ λάθος τὸ συγκεκριμένο νομοθέτημα. Τὸ δικαίωμα τῆς συνάθροισης τῶν
 ἀνθρώπων εἶναι πολὺ βασικὸ καὶ δε θὰ πρέπει νὰ περιορίζεται τόσο υπέρμετρα καὶ
 αὐθαίρετα. Νομίζω ὅτι ὁ στόχος εἶναι ἡ καταστολὴ τῶν διαμαρτυριῶν καὶ ἡ θέσπισή του
 δὲν εἶναι αιτιολογημένη. Ἐλπίζω νὰ μὴ ψηφιστεῖ. Ὅπως καὶ νὰ ἔχει νομίζω ὅτι ὁ κόσμος ἀν
 θέλει νὰ διαμαρτυρηθεῖ γιὰ κάτι ποὺ τὸν ‘πνίγει’ θὰ τὸ κάνει αὐθόρμητα. Τί θὰ γίνῃ τότε;
 Θὰ γίνουν δικογραφίες γιὰ χιλιάδες άτομα ἀν δε δηλωθεῖ ὁργανωτής. Νομίζω ὅτι ὁ Νόμος
 αὐτός μας γυρνάει σὲ πολὺ ζοφερὲς ἐποχές.

Σχόλιο 3: Θεωρῶ αὐτὸ τὸ νομοσχέδιο λανθασμένο καὶ επικίνδυνον γιὰ τὴ δημοκρατία.
 Ἐλπίζω νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν αὐτοὶ ποὺ καλοῦνται νὰ τὸ ψηφίσουν.

Σχόλιο 4: Μία αὐθόρμητη συνάθροιση ἐκ φύσεως καὶ ἐξ ὁρισμοῦ δὲν ἔχει ὁργανωτή, ὡς ἐκ
 τούτου εἶναι παράλογο νὰ ζητεῖται ἐπὶ τόπου ὁ ὁρισμὸς ὁργανωτῆ (ἀπὸ ποιοῦ;), καὶ νὰ ἔχει
 δικαίωμα ἡ ἀστυνομία νὰ τὴν διαλύει ἀν δὲν ὁριστεῖ ὁργανωτής. Πόσο μάλλον ἐφόσον
 ἀναφέρεται ὅτι δὲν «διαφαίνονται κίνδυνοι διασάλευσης τῆς δημόσιας ἀσφάλειας ἢ
 σοβαρῆς διατάραξης τῆς κοινωνικοοικονομικῆς ζωῆς». Αὐτὸ τὸ ἄρθρο δίνει τὸ δικαίωμα στὴν ἀστυνομία νὰ διαλύσῃ ὁποιαδήποτε δημόσια
 συνάθροιση, εἴτε εἶναι διαμαρτυρία, εἴτε εἶναι παγκόσμια ἡμέρα εἰρήνης πχ, εἴτε
 ὁποιοδήποτε παγκόσμιο κάλεσμα στὸ ὁποῖο μπορεῖ ὁ κόσμος νὰ ἀνταποκριθεῖ αὐθόρμητα.
 Τὸ ἄρθρο αὐτὸ καταπατεῖ σοβαρὲς ἐλευθερίες τοῦ ἀτόμου καὶ εἶναι πολὺ επικίνδυνον γιὰ

την δημοκρατία

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ:

Σχόλιο 1: Η υποχρέωση έγκαιρης γνωστοποίησης της δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης στην κατά τόπο αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή από τον οργανωτή της, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 3 του σχεδίου νόμου καθιερώνεται ώστε να ασκούνται εγκαίρως και αποτελεσματικότερα από την Ελληνική Αστυνομία ή το Λιμενικό Σώμα – Λιμενική Ακτοφυλακή οι κατά το Σύνταγμα και κατά τον νόμο αρμοδιότητές τους, και να εξασφαλίζεται ο επιδιωκόμενος σκοπός των ρυθμίσεων όπως αυτός προσδιορίζεται στο άρθρο 1 του σχεδίου νόμου. Οι λόγοι για τους οποίους μπορεί να επιβληθεί απαγόρευση προβλέπονται περιοριστικά στο άρθρο 7 του σχεδίου νόμου.

Προτείνεται η μη υιοθέτηση του σχολίου.

Σχόλιο 2 και 3: Με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου καλύπτεται ένα υπαρκτό κενό στην προστασία των ατομικών και κοινωνικών ελευθεριών υπό το ισχύον Σύνταγμα κατ' επιταγή της ειδικής επιφύλαξης υπέρ του νόμου, που καταλείπει η συνταγματική διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 11 προκειμένου να διαμορφωθεί ένα σύγχρονο νομικό πλαίσιο για την άσκηση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι και ειδικότερα τη διενέργεια δημοσίων συναθροίσεων.

Προτείνεται η μη υιοθέτηση του σχολίου.

Σχόλιο 4: Με το άρθρο 3 καθιερώνεται υποχρέωση γνωστοποίησης της συνάθροισης στην κατά τόπο αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή από τον οργανωτή της, ώστε να ασκούνται εγκαίρως και αποτελεσματικότερα από την Ελληνική Αστυνομία ή το Λιμενικό Σώμα – Λιμενική Ακτοφυλακή οι κατά το Σύνταγμα και κατά τον νόμο αρμοδιότητές τους, και να εξασφαλίζεται ο επιδιωκόμενος σκοπός των ρυθμίσεων του σχεδίου νόμου όπως αυτός προσδιορίζεται στο άρθρο 1. Η διάλυση της μη γνωστοποιηθείσας αυθόρμητης συνάθροισης που δεν είναι δυνατός ο ορισμός οργανωτή, δεν είναι υποχρεωτική, αλλά δυνητική («...δύναται να προβεί...») και φυσικά λαμβάνονται υπόψη σε κάθε περίπτωση η αρχή της αναλογικότητας.

Προτείνεται η μη υιοθέτηση του σχολίου.

ΑΡΘΡΟ 4:

Άρθρο 4

Υποχρεώσεις οργανωτή

Ο οργανωτής της συνάθροισης υποχρεούται να μεριμνά για την ομαλή διεξαγωγή της λαμβάνοντας κάθε αναγκαίο και πρόσφορο μέτρο. Ιδίως, ο οργανωτής της συνάθροισης:

α. συνεργάζεται άμεσα με την αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή και ιδίως με τον Αστυνομικό ή Λιμενικό Διαμεσολαβητή και συμμορφώνεται στις υποδείξεις τους παρέχοντας τη συνδρομή του στην προσπάθεια για την τήρηση της τάξης και την ομαλή πραγματοποίηση της συνάθροισης.

β. ενημερώνει τους μετέχοντες στη συνάθροιση για την υποχρέωσή τους να μη φέρουν και χρησιμοποιούν αντικείμενα πρόσφορα για την άσκηση βίας και ζητεί την παρέμβαση της αρμόδιας αστυνομικής ή λιμενικής αρχής για την απομάκρυνση ατόμων που φέρουν τέτοια αντικείμενα,

γ. ορίζει επαρκή αριθμό ατόμων, τα οποία παρέχουν συνδρομή στην περιφρούρηση της συνάθροισης.

ΣΧΟΛΙΑ:

Σχόλιο: Το παρόν άρθρο του προτεινόμενου Σ/Ν αναθέτει εξωπραγματικές υποχρεώσεις στον οργανωτή μίας συναθροίσεως. Παρότι η περίπτωση α μπορεί να θεωρηθεί από κάποιον καλοπροαίρετο αυτονόητη, τα πρόσφατα κρούσματα αστυνομικής βίας και αυθαιρεσίας προκαλεί απορίες για τη φύση και τον σκοπό των υποδείξεων της αστυνομικής ή λιμενικής αρχής. Η περίπτωση β αναθέτει στην ουσία ποινική ευθύνη στον διοργανωτή για την τυχόν οπλοφορία άλλων ανθρώπων, αγνοεί τον λόγο που υπάρχουν ορισμένα αμυντικά αντικείμενα σε ορισμένες κινητοποιήσεις, ενώ επιβάλλει αστυνομική παρέμβαση, καθ' υπόδειξη του διοργανωτή (!) στη συνάθροιση, γεγονός που μπορεί να προκαλέσει αναταραχές, επεισόδια και βία. Τέλος, στην περίπτωση γ, πώς ορίζεται ο «επαρκής» αριθμός; Σε μεγάλες συναθροίσεις, πώς γίνεται να υπάρξει πραγματικά επαρκής αριθμός;

Υ.Γ. Πώς προστατεύεται η συνάθροιση και ο διοργανωτής από προβοκατόρικες ενέργειες;

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ:

Σχόλιο: Το συγκεκριμένο άρθρο δεν αναθέτει εξωπραγματικές αρμοδιότητες στον οργανωτή της δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης αλλά καθορίζει ένα συγκεκριμένο και σαφές πλαίσιο υποχρεώσεων, προκειμένου ο οργανωτής να συμμετέχει στην ομαλή διεξαγωγή της συνάθροισης, σε συνεργασία με τις αρχές επιβολής του νόμου. Προτείνεται η μη υιοθέτηση του σχολίου.

ΑΡΘΡΟ 7:

Άρθρο 7

Απαγόρευση

1. Επικείμενη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση μπορεί να απαγορευθεί αν:

α. επαπειλείται σοβαρός κίνδυνος για τη δημόσια ασφάλεια, λόγω ιδιαιτέρως πιθανής διάπραξης σοβαρών εγκλημάτων ιδίως κατά της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας, της ιδιοκτησίας και της πολιτειακής εξουσίας ή

β. απειλείται σοβαρή διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής σε ορισμένη περιοχή ή

γ. πρόκειται για δημόσια υπαίθρια συνάθροιση ο σκοπός της οποίας αντιτίθεται προς το σκοπό ήδη προγραμματισμένης γνωστοποιηθείσας κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 του παρόντος και μη απαγορευθείσας συνάθροισης που πραγματοποιείται ή βρίσκεται σε εξέλιξη στην ίδια περιοχή ή εγγύς της ίδιας περιοχής και κατά το αυτό χρονικό διάστημα.

2. Στις περιπτώσεις (β) και (γ) της προηγούμενης παραγράφου η κατά την παρ. 1 του άρθρου 9 του παρόντος νόμου αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή δύναται να υποδεικνύει ενδεικτικά, ως εναλλακτικές επιλογές, άλλες περιοχές, κατάλληλες για την πραγματοποίηση της συνάθροισης.

3. Η απόφαση για την απαγόρευση δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης κοινοποιείται στον οργανωτή εγκαίρως πριν από τον αιτηθέντα για την πραγματοποίησή της χρόνο.

4. Για τη λήψη της απόφασης περί απαγόρευσης, όπως και για την επιβολή περιορισμών κατά τα οριζόμενα στο επόμενο άρθρο σε γνωστοποιηθείσα δημόσια υπαίθρια συνάθροιση λαμβάνονται υπόψη ιδίως: (α) ο εκτιμώμενος αριθμός συμμετεχόντων, (β) η περιοχή πραγματοποίησής της, (γ) ο βαθμός επικινδυνότητας αυτής ως προς την πιθανότητα διάπραξης σοβαρών εγκλημάτων και διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής.

ΣΧΟΛΙΑ:

<u>Σχόλιο</u>	<u>1:</u>	NOMOTETIKON	ΔΙΑΤΑΓΜΑ	ΥΠ'	ΑΡΙΘ.	794
Περὶ		δημοσίων			συναθροίσεων	
[...]						
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ						II.
ΟΡΟΙ	ΤΗΡΗΤΕΟΙ	ΚΑΤΑ	ΤΑΣ	ΔΗΜΟΣΙΑΣ	ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΙΣ	
[...]						
Ἄρθρον						6.
Εἰδικοί	ὅροι	ἐπὶ	δημοσίων	συναθροίσεων	ἐν	ὕπαίθρῳ.
«1. Γνωστοποιηθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παράγραφοι 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος δημοσίας συναθροίσεως ἐν ὑπαίθρῳ, ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ ταύτην, ἐὰν ἤθελε κρίνει, μετ' ἔρευναν, ὅτι ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς ἐπικεῖται κίνδυνος διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν, μὴ δυνάμενος νὰ ἀποτραπῇ δι' ἠπιωτέρων ἀστυνομικῶν μέτρων.						
[...]						
3. Ἡ ἀπόφασις περὶ ἀπαγορεύσεως δημοσίας συναθροίσεως ἐν ὑπαίθρῳ δέον νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους τοῦ δικαιολογοῦντας, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐκδόντος ταύτην, τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας καὶ τὴν ἀδυναμίαν ἀποτροπῆς αὐτοῦ δι' ἄλλων ἠπιωτέρων τῆς ἀπαγορεύσεως μέτρων.						
4. Ἀντὶ τῆς πλήρους ἀπαγορεύσεως δύναται, δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τῆς ἀρμοδίας ἀστυνομικῆς διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ἀρχῆς, νὰ ἐπιτραπῇ ἡ συνάθροισις ὑπὸ ὅρους, ὡς ἡ μετὰθεσις τοῦ χρόνου ἢ τοῦ τόπου τῆς συναθροίσεως ἢ ὑπὸ ἄλλους εἰδικοὺς περιορισμοὺς πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ὀριζομένων.						
5. Ἡ ἀπόφασις, ἡ ἀπαγορεύουσα τὴν δημοσίαν συνάθροισιν ἐν ὑπαίθρῳ ἢ ἡ ἐπιτρέπουσα ταύτην ὑπὸ ὅρους, δέον νὰ κοινοποιῇται εἰς τὸν πρόεδρον τῆς συναθροίσεως ὁκτῶ τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς συναθροίσεως. Μὴ κοινοποιηθείσης ἀντιθέτου τινὸς ἀποφάσεως ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ δημοσία ἐν ὑπαίθρῳ συνάθροισις λογίζεται ὡς μὴ ἀπαγορευθεῖσα.						

[...]»

Όταν το σχέδιο νόμου ενός κράτους δικαίου είναι πιο απαγορευτικό του αντιστοίχου νομοθετήματος μίας στρατιωτικής δικτατορίας, ως προς το δικαίωμα του συνέρχεσθαι, εμφανίζονται ερωτηματικά ως προς την πραγματική ύπαρξη κράτους δικαίου ή όχι. Με τα προσχήματα των εγκλημάτων κατά της πολιτειακής εξουσίας και της διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής μπορούν κάλλιστα να καταπιεστούν ορισμένες πολιτικές και κοινωνικές ομάδες.

Πώς γίνεται η Χούντα να απαιτούσε αιτιολόγηση για την οποιαδήποτε απαγόρευση και η σημερινή κυβέρνηση να επιτρέπει την αυθαίρετη και αναίτιολογητη απαγόρευση; Γιατί το χρονικό όριο οκτώ ωρών για την απαγόρευση μιας συνάθροισης απαλείφεται και αντικαθίσταται από τον αόριστο όρο «εγκαίρως»; Γιατί δεν συμπεριλαμβάνεται η νομιμοποίηση συνάθροισης που δεν έλαβε έγκαιρη ειδοποίηση απαγόρευσης; Με ποιους ακριβώς δείκτες ορίζεται απαγορευτέα μία συνάθροιση βάσει των αριθμών συμμετεχόντων, την περιοχή πραγματοποιήσεως και τον βαθμό επικινδυνότητας; Ήτοι, ποιοι είναι πολλοί και ποι είναι λίγοι; Πού «μας κάνει» και πού όχι; Ποιος και τι είναι επικίνδυνο και τι όχι; Το παρόν άρθρο αναπράγει πάλι νομοθεσία της Χούντας, αλλά χειρότερη, πιο αυθαίρετη, πιο αόριστη, και πρέπει τουλάχιστον να γίνουν πιο συγκεκριμένες οι διατάξεις του.

Σχόλιο 2: Οι διαδηλώσεις δεν διαταράσσουν την κοινωνική ζωή. Η εμπειρία έχει δείξει ότι η κοινωνική ζωή διαταράσσεται κυρίως από την παρουσία των ΜΑΤ και των άλλων ένοπλων κρατικών ομάδων που κλείνουν χωρίς λόγο σειρά από δρόμους που δεν έχουν καμία σχέση με το χώρο πραγματοποίησης των διαδηλώσεων, ακριβώς για να προκαλέσουν αναστάτωση, ταλαιπωρία και κατά συνέπεια την αγανάκτηση του κόσμου. Όσο για την οικονομική ζωή που διαταράσσεται δήθεν από τις διαδηλώσεις, οι εμπνευστές του Σ/Ν θα πρέπει καλύτερα να ανατρέξουν στους λόγους φτωχοποίησης μεγάλης μερίδας του κόσμου που βρίσκεται σε οικονομική δυσπραγία. Όσο για τους καταστηματαρχες, αντί να δυσφορούν με τις διαδηλώσεις, μάλλον θα έπρεπε ζητήσουν το λόγο από αυτούς που μας οδήγησαν στην οικονομική κρίση με αποτέλεσμα οι δουλειές τους να πάρουν την κατρακύλα, και όχι να τα βάζουν με τους διαδηλωτές.

Με το εν λόγω άρθρο νομιμοποιείται πλήρως η αστυνομική αυθαιρεσία καθώς οι διατάξεις του για την απαγόρευση των διαδηλώσεων έρχονται σε πλήρη αντίθεση με την έννοια του κράτους δικαίου και με την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όντας περισσότερο περιοριστικές και από τις διατάξεις του ν.794 της Χούντας των συνταγματαρχών.

Σχόλιο 3: Η ιστορία των ατομικών ελευθεριών δεν είναι παρά η ίδια η ιστορία του αγώνα της ανθρωπότητας για ελευθερία, δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια απέναντι κάθε φορά σε διαφορετικές πηγές εξουσίας. Στην Ελληνική ιστορία, σε όλα τα ελληνικά συντάγματα από την πρώτη στιγμή λειτουργίας του ελληνικού κράτους, ως ανεξάρτητου, υπάρχει ιδιαίτερη μνεία για την προστασία των δικαιωμάτων των Ελλήνων πολιτών, προστασία η οποία αυξάνει καθώς το κράτος επιβάλλεται σταδιακά από κράτος αποχής σε προστατευτικό κοινωνικό κράτος δικαίου. Σύμφωνα με τον ορισμό που παραθέτει ο Καθηγητής κ. Α. Γ. Δημητρόπουλος Συνταγματικά είναι τα δικαιώματα που παρεχόμενα στα άτομα ως μέλη

του κοινωνικού συνόλου, θεμελιώνουν πολιτικά, κοινωνικά και οικονομικά δικαιώματα, τα οποία αποτελούν τις κατά την αντίληψη του συντακτικού νομοθέτη βασικές εξειδικεύσεις της ανθρώπινης αξίας. Το αμυντικό τους περιεχόμενο στρέφεται κατά της κρατικής και κάθε άλλης εξουσίας, το προστατευτικό τους περιεχόμενο στρέφεται μόνο προς το κράτος αξιώνοντας την παροχή βοήθειας για την απόκρουση κάθε απειλής, το δε εξασφαλιστικό, εφόσον αναγνωρίζεται, στρέφεται επίσης προς το κράτος, αξιώνοντας την παροχή των απαραίτητων μέσων για την άσκηση του δικαιώματος αυτού.

Συμφωνα με τα παραπάνω, το παρόν νομοσχέδιο καλείτε να περιορίσει συνταγματικά δικαιώματα που κατακτήθηκαν πριν πολλά χρόνια και με μεγάλους αγώνες. Ούτε λίγο ούτε πολύ η χούντα των συνταγματαρχών παίρνει σάρκα και οστά με την αστυνομική βία που νομιμοποιείτε απο το παρόν νομοσχέδιο, καθώς οι διατάξεις του για την απαγόρευση των συναθροίσεων έρχονται σε πλήρη αντίθεση με την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ:

Σχόλιο 1: Οι διατάξεις του σχεδίου νόμου προτείνονται επί τη βάσει της επιταγής της ειδικής επιφύλαξης υπέρ του νόμου, που καταλείπει η συνταγματική διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 11 προκειμένου να διαμορφωθεί ένα σύγχρονο νομικό πλαίσιο για την άσκηση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι και ειδικότερα τη διενέργεια δημοσίων συναθροίσεων. Με το παρόν σχέδιο νόμου, καθορίζονται το γενικότερο πλαίσιο άσκησης του δικαιώματος της συνάθροισης. Ειδικότερα θέματα, όπως η αιτιολόγηση της απόφασης απαγόρευσης, ή το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα εντός του οποίου θα πρέπει να κοινοποιηθεί η απόφαση απαγόρευσης στον οργανωτή της συνάθροισης, θα καθορισθούν με το κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 15 προεδρικό διάταγμα. Ο εκτιμώμενος αριθμός συμμετεχόντων, η περιοχή πραγματοποίησής της συνάθροισης και ο βαθμός επικινδυνότητας αυτής ως προς την πιθανότητα διάπραξης σοβαρών εγκλημάτων και διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής, αναφέρονται ενδεικτικά ως κριτήρια που μεταξύ πολλών άλλων λαμβάνονται υπόψη για την λήψη απόφασης απαγόρευσης και σε καμία περίπτωση δεν θεωρούνται δείκτες, βάσει των οποίων θα απαγορεύονται οι συναθροίσεις.

Προτείνεται η μη υιοθέτηση του σχολίου.

Σχόλιο 2: Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις καλύπτεται ένα κενό στην προστασία των ατομικών και κοινωνικών ελευθεριών υπό το ισχύον Σύνταγμα κατ' επιταγή της ειδικής επιφύλαξης υπέρ του νόμου, που καταλείπει η συνταγματική διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 11 προκειμένου να διαμορφωθεί ένα σύγχρονο νομικό πλαίσιο για την άσκηση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, τις επιταγές του άρθρου 11 του Συντάγματος και του άρθρου 11 της ΕΣΔΑ, ώστε αφενός μεν να διασφαλίζεται ισόρροπα η ακώλυτη άσκηση του συγκεκριμένου δικαιώματος των πολιτών, αφετέρου δε προστατεύεται η δημόσια ασφάλεια και να μην διαταράσσεται υπέρμετρα η κοινωνικοοικονομική ζωή ορισμένης περιοχής.

Προτείνεται η μη υιοθέτηση του σχολίου.

Σχόλιο 3: Με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου επιδιώκεται η διασφάλιση της άσκησης του δικαιώματος στη συνάθροιση, εντός ενός σύγχρονου θεσμικού πλαισίου, που πληροί την αρχή της αναλογικότητας και είναι εναρμονισμένο με τις επιταγές του άρθρου 11 του Συντάγματος και του άρθρου 11 της ΕΣΔΑ, ώστε αφενός μεν να διασφαλίζεται η ακώλυτη άσκηση του συγκεκριμένου δικαιώματος των πολιτών, αφετέρου δε προστατεύεται η δημόσια ασφάλεια και να μην διαταράσσεται υπέρμετρα η κοινωνικοοικονομική ζωή. Προτείνεται η μη υιοθέτηση του σχολίου.

ΑΡΘΡΟ 8:

Άρθρο 8

Περιορισμοί

1. Επιτρέπεται η επιβολή περιορισμών σε σχέση με επικείμενη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση, εάν πιθανολογείται ότι η διεξαγωγή της θα διαταράξει δυσανάλογα την κοινωνικοοικονομική ζωή της συγκεκριμένης περιοχής, λόγω ιδίως των ειδικότερων κυκλοφοριακών και άλλων ιδιαίτερων τοπικών συνθηκών.
2. Επιτρέπεται η επιβολή περιορισμών σε σχέση με δημόσια υπαίθρια συνάθροιση που βρίσκεται σε εξέλιξη, εάν η διεξαγωγή της προκαλεί δυσανάλογα μεγάλη διατάραξη στην κοινωνικοοικονομική ζωή της περιοχής, λόγω ιδίως του αριθμού των συμμετεχόντων και λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τις ειδικότερες κυκλοφοριακές και άλλες ιδιαίτερες τοπικές συνθήκες.
3. Η απόφαση για την επιβολή περιορισμών σε γνωστοποιηθείσα συνάθροιση κοινοποιείται στον οργανωτή εγκαίρως πριν από τον αιτηθέντα για την πραγματοποίησή της χρόνο.

ΣΧΟΛΙΑ:

Σχόλιο 1: Από την παρ. 3 ενδεχομένως να προκύψει ένα ερμηνευτικό πρόβλημα: εάν η συνάθροιση γίνει χωρίς γνωστοποίηση, μπορούν να τεθούν οι περιορισμοί του παρόντος άρθρου; Και, αν ναι, σε ποιον και πότε γνωστοποιούνται αυτοί;

Σχόλιο 2: Πρέπει να ληφθεί υπόψη το μέτρο της αναλογικότητας. Πόσο πράγματι διαταρράσει η πολύ προσωρινή παρουσία μιας ομάδας ανθρώπων σε έναν δρόμο; Με ποια κριτήρια περιοχής και πληθυσμού της συναθροίσεως ακριβώς θα επιβάλλονται οι περιορισμοί; Και αυτό το άρθρο είναι επικίνδυνα αόριστο. Τι περιορισμοί μπορούν να επιβληθούν; Γελοιότητες του τύπου «να πηγαίνουν από πεζοδρόμιο ή το μισό μόνο οδόστρωμα» καλό είναι να αποφευχθούν.

Υ.Γ. Όταν ο Γιάννης Βρούτσης μείωσε μονομερώς τον κατώτατο μισθό κατά €160, πόσο διαταράχθη η κοινωνικοοικονομική ζωή του συνόλου της χώρας;

Σχόλιο 3: Το άρθρο αυτό είναι απολύτως αόριστο, και υποκειμενικό. Μία συνάθροιση μπορεί να λάβει χώρα για να διαμαρτυρηθεί για μέτρα που διαταράσσουν σοβαρά την κοινωνικοοικονομική ζωή της χώρας. Πολλές φορές τα υπερβολικά μέτρα ασφαλείας που παίρνει η αστυνομία είναι αυτά που διαταράσσουν περισσότερο την πόλη και όχι οι συναθροίσεις. Όταν αναφέρεται ο αριθμός, μια μεγάλη συνάθροιση ενοχλεί περισσότερο ή

λιγότερο; Πως μπορεί να το ξέρει ο οργανωτής τον αριθμό από πριν; τι σημαίνει εγκαίρως;

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ:

Σχόλιο 1: Όπως ορίζεται στις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου, «Αυθόρμητη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση που δεν έχει γνωστοποιηθεί κατά τα οριζόμενα στις προηγούμενες παραγράφους δύναται να επιτραπεί εφόσον δεν διαφαίνονται κίνδυνοι διασάλευσης της δημόσιας ασφάλειας ή σοβαρής διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής. Στην περίπτωση αυτή η αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή καλεί τους συμμετέχοντες να ορίσουν οργανωτή εφόσον οι υφιστάμενες συνθήκες το επιτρέπουν, ενώ δύναται να επιβάλει περιορισμούς σύμφωνα με το άρθρο 8. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με αυτούς καθώς και με την υποχρέωση ορισμού οργανωτή, η αστυνομική ή λιμενική αρχή δύναται να προβεί στη διάλυση της ανωτέρω συνάθροισης». Συνεπώς, είναι δυνατή η επιβολή περιορισμών βάσει της προπαρατεθείσας διάταξης.

Προτείνεται η μη υιοθέτηση του σχολίου.

Σχόλιο 2 και 3: Τόσο στην παρ. 1 όσο και στην παρ. 2 του εν λόγω άρθρου, αναφέρεται ότι επιτρέπεται η επιβολή περιορισμών σε σχέση με επικείμενη ή εν εξελίξει δημόσια υπαίθρια συνάθροιση, εάν είτε πιθανολογείται ότι η διεξαγωγή της θα διαταράξει δυσανάλογα την κοινωνικοοικονομική ζωή της συγκεκριμένης περιοχής, λόγω ιδίως των ειδικότερων κυκλοφοριακών και άλλων ιδιαίτερων τοπικών συνθηκών, είτε ήδη προκαλεί διατάραξη στην κοινωνικοοικονομική ζωή της περιοχής, η οποία είναι δυσανάλογα μεγάλη. Κατά συνέπεια, ήδη τίθεται ως προϋπόθεση η τήρηση της αρχής της αναλογικότητας.

Προτείνεται η μη υιοθέτηση του σχολίου.

ΑΡΘΡΟ 13:

Άρθρο 13

Προσωρινή και οριστική δικαστική προστασία

1. Ο οργανωτής δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης που απαγορεύθηκε, δικαιούται να ζητήσει την αναστολή της εκτέλεσης της σχετικής απόφασης από την Επιτροπή Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας και υπό τους όρους του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989 (Α'8), χωρίς να χρειάζεται να έχει υποβάλει ταυτοχρόνως αίτηση ακυρώσεως. Η προσωρινή διαταγή και η απόφαση της Επιτροπής Αναστολών που δέχεται την αίτηση αποβάλλουν αυτοδικαίως την ισχύ τους, αν ο οργανωτής δεν υποβάλει αίτηση ακυρώσεως εντός δεκαημέρου από τη χορήγηση της αναστολής.

2. Ο οργανωτής μπορεί να ζητήσει την ακύρωση της απόφασης με την οποία απαγορεύθηκε δημόσια υπαίθρια συνάθροιση με αίτηση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

3. Ο οργανωτής μπορεί να ζητήσει την ακύρωση της απόφασης με την οποία επιβλήθηκαν περιορισμοί στη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση ή της απόφασης με την οποία αυτή διαλύθηκε, με αίτηση ενώπιον του κατά τόπον αρμόδιου Διοικητικού Πρωτοδικείου, το οποίο δικάζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό.

4. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 32 του π.δ. 18/1989 δεν εφαρμόζεται στις δίκες του παρόντος άρθρου.

ΣΧΟΛΙΑ:

Σχόλιο 1: Καλό είναι αντί για εμπλοκή του συμβουλίου της επικρατείας, να προβλεφθεί ότι για τα σχετικά ένδικα βοηθήματα-μέσα αρμόδιο είναι το κατά τόπο αρμόδιο Διοικητικό Πρωτοδικείο (σε τριμελή σύνθεση ή μονομελή σύνθεση) είτε εν συμβουλίω, είτε σε κανονική εκδίκαση & να μην προβλέπεται β' βαθμός εκδίκασης. Με το να δίνεται αρμοδιότητα & στο Στε δημιουργούνται δυσεπίλυτα προβλήματα, λόγω του ότι για κάτι που θα αφορά την χ περιοχή (που μπορεί να βρίσκεται στην άκρη της ελληνικής επικράτειας) να απασχολείται ένα Δικαστήριο που δεν θα έχει εγγύτητα με τον τόπο, θα επιβαρύνεται δε υπέρογκα ο όποιος ενδιαφερόμενος να προσβάλλει την διοικητική πράξη και θα φορτωθεί μια σειρά υποθέσεων το ήδη βεβαρυμένο με υποθέσεις Συμβούλιο της Επικρατείας .

Σχόλιο 2: Τη δικαστική συνδρομή μέσω του ΣτΕ, μάλλον σαν κοροϊδία θα μπορούσε να το εκλάβει κάποιος γνώστης των δυσλειτουργιών και των καθυστερήσεων του ΣτΕ, αλλά και της σοβαρής οικονομικής επιβάρυνσης που συνεπάγεται μια προσφυγή στο ΣτΕ. Στην ουσία εισάγεται ακόμα ένα εμπόδιο στη διοργάνωση διαδηλώσεων με τη μορφή μιας κατ' επίφαση δικαστικής προστασίας, για τα μάτια του κόσμου.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ:

Σχόλιο 1 και 2: Λόγω της σοβαρότητας του μέτρου της απαγόρευσης επικείμενης δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης προκρίθηκε το ανώτατο διοικητικό δικαστήριο της χώρας να είναι αυτό που θα επιλαμβάνεται ως προς τον έλεγχο της νομιμότητας του αποφασισθέντος μέτρου τόσο για την προσωρινή όσο και για την οριστική δικαστική προστασία. Προτείνεται η μη υιοθέτηση των σχολίων.

ΑΡΘΡΟ 14:

Άρθρο 14

Ποινικές και αστικές κυρώσεις.

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 170 και 189 του Ποινικού Κώδικα, όσοι μετέχουν σε δημόσια υπαίθρια συνάθροιση, η οποία έχει απαγορευθεί νόμιμα με απόφαση της αρμόδιας αστυνομικής ή λιμενικής αρχής ή παρεμποδίζουν τη διεξαγωγή δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης, τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους.
2. Στην περίπτωση που παρεισφρέουν σε αυτήν πρόσωπα με σκοπό να αλλοιώσουν με βιαιοπραγίες τον ειρηνικό χαρακτήρα της συνάθροισης, τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών, εκτός αν οι πράξεις τους τιμωρούνται βαρύτερα με άλλη διάταξη.
3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 170 και 189 του Ποινικού Κώδικα, όσοι

δεν συμμορφώνονται προς τους περιορισμούς που επιβάλλει η παρισταμένη αστυνομική ή λιμενική αρχή τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους. Αν οι υπαίτιοι του προηγούμενου εδαφίου τέλεσαν βιαιοπραγίες, τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών, εκτός αν οι πράξεις τους τιμωρούνται βαρύτερα με άλλη διάταξη.

4. Ο οργανωτής δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης ευθύνεται για την αποζημίωση όσων υπέστησαν βλάβη της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας και της ιδιοκτησίας από τους συμμετέχοντες στη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση. Από την ευθύνη αυτή απαλλάσσεται, εάν είχε γνωστοποιήσει εγκαίρως τη διεξαγωγή της συνάθροισης και αποδεικνύει ότι είχε λάβει όλα τα πρόσφορα και αναγκαία μέτρα για την πρόληψη και αποτροπή της ζημίας, σύμφωνα με το άρθρο 4 του παρόντος νόμου.

5. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται αναλογικά και για τον οργανωτή της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του παρόντος.

ΣΧΟΛΙΑ:

Σχόλιο: Σε ένα ακόμα άρθρο παρουσιάζονται διατάξεις πιο τιμωρητικές από αυτές της Χούντας: στο ν.δ. 794/1971 υπήρξαν τα εξής άρθρα: "Άρθρον 9. Ποινική ευθύνη των διοργανωτών και ομιλητών δημοσίας συναθροίσεως. "Άρθρον 10. Ποινική ευθύνη των διαταρασσόντων δημοσίαν συνάθροισιν. "Άρθρον 11. Όπλοφοροῦντες. "Άρθρον 12. Πρόσωπα ξένα πρὸς τὴν δημοσίαν συνάθροισιν.

Για τους απλούς συμμετέχοντες δεν προβλεπόταν καμία ποινή! Για τους διοργανωτές μάλιστα, προβλέπονταν ποινές διαρκείας μηνών. Μόνο για όσους διετάρασσαν τις συναθροίσεις προβλέπονταν οι ποινές του παρόντος Σ/Ν. Μηδενική φυσικά αναφορά στην αστική ευθύνη αποζημίωσης του οργανωτή που προβλέπεται στο παρόν. Η ποινικοποίηση απλής εξάσκησης του δικαιώματος του συνέρχεσθαι είναι αντιδημοκρατική και αντισυνταγματική, και πρέπει να αποσυρθεί οπωσδήποτε. Αφήστε το λαό να αντιπολιτευθεί ελεύθερα!

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ:

Σχόλιο: Το άρθρο 14 προβλέπει ως ιδιώνυμο ποινικό αδίκημα τη συμμετοχή σε νομίμως απαγορευθείσα με απόφαση της αστυνομικής αρχής δημόσια υπαίθρια συνάθροιση, καθόσον μετά την κατάργηση του άρθρου 171 Π.Κ. «Θρασύτητα κατά της αρχής», με το ν. 4619/2019 με τον οποίο τέθηκε σε ισχύ ο νέος ποινικός κώδικας από την 01-07-2019, δεν υφίστατο κύρωση για τη συγκεκριμένη συμπεριφορά. Παράλληλα, προβλέπονται ως ποινικά αδικήματα, η παρεμπόδιση της διεξαγωγής συνάθροισης με τέλεση βιαιοπραγιών και την παρείσφρηση σε αυτήν με σκοπό να αλλοιώσουν με βιαιοπραγίες τον ειρηνικό χαρακτήρα της (παράγραφος 1) και η μη συμμόρφωση προς τους περιορισμούς που επιβάλλει η αστυνομική ή λιμενική αρχή (παράγραφος 2). Οι ανωτέρω ποινικές κυρώσεις είναι ανάλογες με τη βαρύτητα των τελεσθέντων αδικημάτων. Η αστική ευθύνη του οργανωτή, αφορά στην αποκατάσταση των ζημιών όσων υπέστησαν βλάβη της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας και της ιδιοκτησίας από τους συμμετέχοντες σε δημόσια υπαίθρια συνάθροιση, ευθύνη από την οποία απαλλάσσεται αν είχε γνωστοποιήσει εγκαίρως τη συνάθροιση και αποδεικνύει ότι είχε λάβει τα αναγκαία και πρόσφορα μέτρα για την

πρόληψη και αποτροπή της ζημίας.
Προτείνεται η μη υιοθέτηση του σχολίου.

ΑΡΘΡΟ 15:

Άρθρο 15 Εξουσιοδότηση

Με προεδρικό διάταγμα, το οποίο εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη και του Υπουργού Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής ρυθμίζονται ειδικότερα ζητήματα εφαρμογής του παρόντος, καθώς και οι αναγκαίες λεπτομέρειες σχετικά με τα μέσα και τις διαδικαστικές προϋποθέσεις διάλυσης των δημόσιων υπαίθριων συναθροίσεων.

ΣΧΟΛΙΑ:

Σχόλιο: Το παρόν Σ/Ν είναι ένα καθ' όλα αντιδημοκρατικό και αντισυνταγματικό νομοθέτημα, που παραβιάζει κάθε αρχή του κράτους δικαίου και τα ανθρώπινα δικαιώματα, με στόχο να ποδηγετήσει και να καταστείλει κάθε αντίθετη φωνή και όχι στην πραγματικότητα να ρυθμίσει τα των συγκεντρώσεων γι' αυτό και θα πρέπει να αποσυρθεί, κατά τη γνώμη μας, στο σύνολό του.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ:

Σχόλιο: Με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου καλύπτεται ένα υπαρκτό κενό στην προστασία των ατομικών και κοινωνικών ελευθεριών. Στο ισχύον Σύνταγμα υφίσταται ειδική επιφύλαξη υπέρ του νόμου στην παρ. 2 του άρθρου 11 προκειμένου να διαμορφωθεί ένα σύγχρονο νομικό πλαίσιο για την άσκηση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι και ειδικότερα τη διενέργεια δημοσίων συναθροίσεων.
Προτείνεται η μη υιοθέτηση του σχολίου.